

Законодавчі і нормативні акти з банківської діяльності

З М І С Т

Щомісячний додаток
до журналу
«Вісник Національного
банку України»

Видається з травня
1996 року

Випуск 12 (225)

грудень

2014

Засновник і видавець:
Національний банк України

Адреса: вул. Інститутська, 9
Київ-601, 01601, Україна

Свідоцтво про реєстрацію
КВ № 1930
від 02.04.1996

**Закони. Укази.
Постанови. Розпорядження.
Інші документи**

Закон України від 2 вересня 2014 р. № 1669-VII «Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції»	3
Закон України від 16 вересня 2014 р. № 1682-VII «Про очищення влади»	8
Закон України від 14 жовтня 2014 р. № 1700-VII «Про запобігання корупції»	18

**Нормативні акти
Національного банку України**

Постанова Правління Національного банку України від 22 липня 2014 р. № 435 «Про затвердження Інструкції щодо організації роботи банківської системи в надзвичайному режимі»	68
Інструкція щодо організації роботи банківської системи в надзвичайному режимі, затверджена постановою Правління Національного банку України від 22 липня 2014 р. № 435	69
Постанова Правління Національного банку України від 7 жовтня 2014 р. № 639 «Про внесення змін до Положення про депозитарну та клірингову діяльність Національного банку України»	89
Постанова Правління Національного банку України від 8 жовтня 2014 р. № 643 «Про внесення змін до Положення про кредитування Національним банком України Фонду гарантування вкладів фізичних осіб»	91
Постанова Правління Національного банку України від 9 жовтня 2014 р. № 647 «Про проведення валютних операцій»	92
Постанова Правління Національного банку України від 9 жовтня 2014 р. № 655 «Про заходи щодо зміни умов користування кредитами рефінансування та операціями репо»	93
Постанова Правління Національного банку України від 28 жовтня 2014 р. № 682 «Про затвердження Змін до Інструкції про міжбанківський переказ коштів в Україні в національній валюті»	94

Редакційна колегія:

Петрик О.І. (голова)
Бажал Ю.М.
Барановський О.І.
Боровацький Ришард
Вовчак О.Д.
Вожжов А.П.
Гальчинський А.С.
Гець В.М.
Кірсев О.І.
Коваленко О.І.
Козьменко С.М.
Круглик С.В.
Лютий І.О.
Мітнік Стефан
Міценко В.І.
Мороз А.М.
Патрікац Л.М.
Раєвський К.Є.
Ричаківська В.І.
Савлук М.І.
Сениц П.М.
Смоєженко Т.С.
Стельмах В.С.
Тридід О.М.
Федосов В.М.
Шаров О.М.
Шевчук А.В.
Шульга Н.П.
Щербакова О.А.

Тематичне планування збірника:

Гриценко М.Р.

Збірник підготовлено відділом з випуску статистичних видань Національного банку України редакції періодичних видань Національного банку України
Завідувач редакції періодичних видань Національного банку України
Патрікац Л.М.

Над збірником працювали:

Гриценко М.Р.,
Стаднічук М.О., Лотоцька П.В.

Відповідальна за випуск – начальник відділу з випуску статистичних видань Національного банку України
Гриценко М.Р.

Оригінал-макет виконано відділом організації видавничого забезпечення Головного господарського управління Національного банку України

Комп'ютерна верстка
Піддубенко Т.А.

Підписано у світ 21.11.2014

Формат 60×84/8. Гарнітура Таймс.
Зам. № 14-0782.

Адреса редакції:

просп. Науки, 7, Київ-028, 03028, Україна
тел.: (044) 527-30-27
тел./факс: (044) 524-96-25
E-mail: litvinova@bank.gov.ua

Передплатний індекс
«Вісника Національного банку України»
з додатком «Законодавчі і нормативні акти з банківської діяльності»
на CD-диску 74132

Зміни до Інструкції про міжбанківський переказ коштів в Україні в національній валюті, затверджені постановою Правління Національного банку України від 28 жовтня 2014 р. № 682	94
Постанова Правління Національного банку України від 30 жовтня 2014 р. № 685 «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України».....	98
Постанова Правління Національного банку України від 30 жовтня 2014 р. № 691 «Про внесення змін до Положення про надання Національним банком України стабілізаційних кредитів банкам України»	99
Постанова Правління Національного банку України від 31 жовтня 2014 р. № 695 «Про внесення змін до нормативно-правового акта з питань здійснення закупівель товарів, робіт і послуг».....	100
Постанова Правління Національного банку України від 3 листопада 2014 р. № 699 «Про застосування окремих норм валютного законодавства під час режиму тимчасової окупації на території вільної економічної зони «Крим»	101
Постанова Правління Національного банку України від 3 листопада 2014 р. № 703 «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України»	103
Постанова Правління Національного банку України від 6 листопада 2014 р. № 712 «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України».....	104
Зміни до Інструкції про порядок відкриття, використання і закриття рахунків у національній та іноземних валютах, затверджені постановою Правління Національного банку України від 6 листопада 2014 р. № 712	106
Перелік документів, розміщених у додатку до журналу «Вісник Національного банку України» – збірнику «Законодавчі і нормативні акти з банківської діяльності» за 2014 рік (випуски 1–12), у хронологічному порядку	110

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції

Цей Закон визначає тимчасові заходи для забезпечення підтримки суб'єктів господарювання, що здійснюють діяльність на території проведення антитерористичної операції, та осіб, які проживають у зоні проведення антитерористичної операції або переселилися з неї під час її проведення.

Стаття 1. Визначення термінів

Період проведення антитерористичної операції – час між датою набрання чинності Указом Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 квітня 2014 року «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» від 14 квітня 2014 року № 405/2014 та датою набрання чинності Указом Президента України про завершення проведення антитерористичної операції або військових дій на території України.

Територія проведення антитерористичної операції – територія України, на якій розташовані населені пункти, визначені у затвердженому Кабінетом Міністрів України переліку, де проводилася антитерористична операція, розпочата відповідно до Указу Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 квітня 2014 року «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» від 14 квітня 2014 року № 405/2014.

Стаття 2. Мораторій на нарахування пені та штрафів на основну суму заборгованості за кредитними зобов'язаннями

На час проведення антитерористичної операції забороняється нарахування пені та/або штрафів на основну суму заборгованості із зобов'язань за кредитними договорами та договорами позики з 14 квітня 2014 року громадянам України, які зареєстровані та постійно проживають або переселилися у період з 14 квітня 2014 року з населених пунктів, визначених у затвердженому Кабінетом Міністрів України переліку, де проводилася антитерористична операція, а також юридичним особам та фізичним особам – підприємцям, що провадять (провадили) свою господарську діяльність на території населених пунктів, визначених у затвердженому Кабінетом Міністрів України переліку, де проводилася антитерористична операція.

Банки та інші фінансові установи, а також кредитори зобов'язані скасувати зазначеним у цій статті особам пеню та/або штрафи, нараховані на основну суму заборгованості із зобов'язань за кредитними договорами і договорами позики у період проведення антитерористичної операції.

Стаття 3. Мораторій на проведення перевірок органами і посадовими особами, уповноваженими законами здійснювати державний нагляд (контроль) у сфері господарської діяльності

Органам і посадовим особам, уповноваженим законами здійснювати державний нагляд (контроль) у сфері господарської діяльності, у період та на території проведення антитерористичної операції тимчасово забороняється проведення планових та позапланових перевірок суб'єктів господарювання, що здійснюють діяльність у зоні проведення антитерористичної операції, крім позапланових перевірок суб'єктів господарювання, що відповідно до затверджених Кабінетом Міністрів України критеріїв оцінки ступеня ризику від провадження господарської діяльності віднесені до суб'єктів господарювання з високим ступенем ризику.

Стаття 4. Особливості державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців

Для осіб, які зареєстровані та переселилися з території проведення антитерористичної операції в період її проведення, реєстрація фізичної особи – підприємця здійснюється державними реєстраторами за адресою тимчасового проживання без вимоги державних реєстраторів реєстраційних служб територіальних органів Міністерства юстиції України в областях та місті Києві наявності реєстрації про місця проживання за місцем проведення реєстраційних дій.

Установити, що проведення реєстраційних дій щодо зміни місцезнаходження юридичних осіб та місця проживання фізичних осіб – підприємців, місцезнаходженням/місцем проживання яких є територія проведення антитерористичної операції, здійснюється щодо юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців державними реєстраторами реєстраційних служб територіальних органів Міністерства юстиції України в областях та місті Києві.

Проведення реєстраційних дій, пов'язаних із зміною складу засновників (учасників) та керівника юридичної особи, місцезнаходженням якої є територія проведення антитерористичної операції, на період її проведення забороняється.

Стаття 5. Дія документів дозвільного характеру

Ліцензії та документи дозвільного характеру, видані суб'єктам господарювання, які здійснюють діяльність на території проведення антитерористичної операції, строк дії яких закінчився у період її проведення, вважаються такими, що продовжили свою дію на період проведення антитерористичної операції.

Стаття 6. Звільнення від сплати за користування земельними ділянками державної та комунальної власності

Під час проведення антитерористичної операції звільнити суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність на території проведення антитерористичної операції, від сплати за користування земельними ділянками державної та комунальної власності.

Стаття 7. Скасування орендної плати за користування державним та комунальним майном

Скасувати на період проведення антитерористичної операції орендну плату за користування державним та комунальним майном суб'єктам господарювання, які здійснюють діяльність на території проведення антитерористичної операції.

Стаття 8. Мораторій на нарахування пені за несвоєчасне внесення платежів за житлово-комунальні послуги

Скасувати пеню за несвоєчасне внесення платежів за житлово-комунальні послуги (водопостачання, газ, електро- і теплоенергія, водовідведення, утримання і експлуатація житла та прибудинкових територій, сміттєзбирання, ліфтове господарство), нараховану громадянам України, які проживають у населених пунктах, визначених у затвердженому Кабінетом Міністрів України переліку, де проводилася антитерористична операція, розпочата відповідно до Указу Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 квітня 2014 року «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» від 14 квітня 2014 року № 405/2014, у період з 14 квітня 2014 року до закінчення антитерористичної операції. Кошти, стягнуті з громадян України у вигляді пені за несвоєчасне внесення платежів за житлово-комунальні послуги у період з 14 квітня 2014 року до закінчення антитерористичної операції, зараховуються у майбутні платежі за житлово-комунальні послуги.

Стаття 9. Заходи щодо збереження майна, що знаходиться в іпотечі

Протягом терміну дії цього Закону щодо нерухомого майна, розташованого на території проведення антитерористичної операції, що належить громадянам України (у тому числі фізичним особам – підприємцям) або юридичним особам – суб'єктам малого і середнього підприємництва та перебуває в іпотечі, зупиняється дія статті 37 (у частині реалізації права іпотекодержателя на набуття права власності на предмет іпотеки), статті 38 (у частині реалізації права іпотекодержателя на продаж

предмета іпотеки), статті 40 (у частині виселення мешканців із житлових будинків та приміщень, переданих в іпотеку, щодо яких є судові рішення про звернення стягнення на такі об'єкти), статей 41, 43 – 47 (у частині реалізації предмета іпотеки на прилюдних торгах) Закону України «Про іпотеку».

Стаття 10. Підтвердження обставин непереборної сили

Протягом терміну дії цього Закону єдиним належним та достатнім документом, що підтверджує настання обставин непереборної сили (форс-мажору), що мали місце на території проведення антитерористичної операції, як підстави для звільнення від відповідальності за невиконання (неналежного виконання) зобов'язань, є сертифікат Торгово-промислової палати України.

Стаття 11. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, і втрачає чинність через шість місяців з дня завершення антитерористичної операції, крім пункту 4 статті 11 «Прикінцеві та перехідні положення» цього Закону.

2. Дія цього Закону поширюється на період проведення антитерористичної операції та на шість місяців після дня її завершення.

3. Закони та інші нормативно-правові акти України діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

4. Внести зміни до таких законів України:

1) у Законі України «Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 40, ст. 364; 1996 р., № 28, ст. 135; 2004 р., № 19, ст. 270; 2007 р., № 44, ст. 510; 2013 р., № 50, ст. 696):

а) частину першу статті 4 викласти в такій редакції:

«Порушення резидентами, крім суб'єктів господарювання, що здійснюють діяльність на території проведення антитерористичної операції на період її проведення, строків, передбачених статтями 1 і 2 цього Закону або встановлених Національним банком України відповідно до статей 1 і 2 цього Закону, тягне за собою стягнення пені за кожний день прострочення у розмірі 0,3 відсотка суми неодержаної виручки (вартості недопоставленого товару) в іноземній валюті, перерахованої у грошову одиницю України за валютним курсом Національного банку України на день виникнення заборгованості. Загальний розмір нарахованої пені не може перевищувати суми неодержаної виручки (вартості недопоставленого товару)»;

б) у частині сьомій статті 6 слова «відповідна довідка» замінити словом «сертифікат», а після слів «Торгово-промислової палати України» доповнити словами «про форс-мажорні обставини (обставини непереборної сили)»;

2) у Законі України «Про торгово-промислові палати в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 13, ст. 52; 2002 р., № 16, ст. 114; 2010 р., № 34, ст. 486; 2011 р., № 41, ст. 413; 2014 р., № 5, ст. 62, № 24, ст. 885):

а) абзац третій частини третьої статті 14 викласти в такій редакції:

«засвідчує форс-мажорні обставини (обставини непереборної сили), а також торговельні та портові звичаї, прийняті в Україні, за зверненнями суб'єктів господарської діяльності та фізичних осіб»;

б) доповнити статтею 14¹ такого змісту:

«Стаття 14¹. Видача сертифікатів щодо форс-мажорних обставин (обставин непереборної сили)

1. Торгово-промислова палата України та уповноважені нею регіональні торгово-промислові палати засвідчують форс-мажорні обставини (обставини непереборної сили) та видають сертифікат про такі обставини протягом семи днів з дня звернення суб'єкта господарської діяльності за собівартістю. Сертифікат про форс-мажорні обставини (обставини непереборної сили) для суб'єктів малого підприємства видається безкоштовно.

2. Форс-мажорними обставинами (обставинами непереборної сили) є надзвичайні та невідворотні обставини, що об'єктивно унеможливають виконання зобов'язань, передбачених умовами договору (контракту, угоди тощо), обов'язків згідно із законодавчими та іншими нормативними актами, а саме: загроза війни, збройний конфлікт або серйозна погроза такого конфлікту, включаючи але не обмежуючись ворожими атаками, блокадами, військовим ембарго, дії іноземного ворога, загальна військова

мобілізація, військові дії, оголошена та неоголошена війна, дії суспільного ворога, збурення, акти тероризму, диверсії, піратства, безлади, вторгнення, блокада, революція, заколот, повстання, масові заворушення, введення комендантської години, експропріація, примусове вилучення, захоплення підприємств, реквізиція, громадська демонстрація, блокада, страйк, аварія, протиправні дії третіх осіб, пожежа, вибух, тривалі перерви в роботі транспорту, регламентовані умовами відповідних рішень та актами державних органів влади, закриття морських проток, ембарго, заборона (обмеження) експорту/імпорту тощо, а також викликані винятковими погодними умовами і стихійним лихом, а саме: епідемія, сильний шторм, циклон, ураган, торнадо, буревій, повінь, нагромадження снігу, ожеледь, град, заморозки, замерзання моря, проток, портів, перевалів, землетрус, блискавка, пожежа, посуха, просідання і зсув ґрунту, інші стихійні лиха тощо»;

3) в абзаці першому частини другої статті 3 Закону України «Про регулювання товарообмінних (бартерних) операцій у галузі зовнішньоекономічної діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 5 – 6, ст. 44) слова «обставини непереборної сили або форс-мажору» замінити словами «форс-мажорні обставини (обставини непереборної сили)»;

4) частину першу статті 14 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 40, ст. 365; 2011 р., № 36, ст. 362) доповнити абзацом другим такого змісту:

«У рамках здійснення заходів, передбачених Законом України «Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції», суб'єкти господарювання, які здійснюють діяльність на території проведення антитерористичної операції, на період її проведення звільняються від відповідальності за недотримання строків, передбачених для подання фінансової звітності»;

5) статтю 14 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 36, ст. 299 із наступними змінами) після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

«У разі обмеження строку дії ліцензії на види господарської діяльності, визначені статтею 9 цього Закону, суб'єктам господарювання, що здійснюють діяльність на території проведення антитерористичної операції, строк дії ліцензії вважається подовженим на період проведення антитерористичної операції».

У зв'язку з цим частини п'яту – чотирнадцяту вважати відповідно частинами шостою – п'ятнадцятою;

6) абзац п'ятий частини другої статті 35 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 31 – 32, ст. 263; 2011 р., № 46, ст. 512) виключити;

7) статтю 4¹ Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 48, ст. 483 із наступними змінами) доповнити частиною чотирнадцятою такого змісту:

«14. Документи дозвільного характеру, видані суб'єктам господарювання, що здійснюють діяльність на території проведення антитерористичної операції, вважаються такими, що подовжили строк своєї дії на період проведення антитерористичної операції, про що дозвільні органи протягом трьох днів вносять відомості до реєстру документів дозвільного характеру»;

8) у Законі України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 2 – 3, ст. 11, №№ 13 – 17, ст. 112; 2013 р., №№ 9 – 13, ст. 88, № 15, ст. 108, № 32, ст. 413; 2014 р., № 6 – 7, ст. 80, № 13, ст. 220, № 20 – 21, ст. 712, № 29, ст. 942):

а) друге речення частини сьомої статті 7 викласти в такій редакції: «Не нараховується на виплати та не утримується єдиний внесок з виплат, що компенсуються з бюджету в межах середнього заробітку працівників, призваних на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період»;

б) розділ VIII «Прикінцеві та перехідні положення» доповнити пунктом 9³ такого змісту:

«9³. Платники єдиного внеску, визначені статтею 4 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування», які перебувають на обліку в органах доходів і зборів, розташованих на території населених пунктів, визначених переліком, зазначеним у статті 2 Закону України «Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції», де проводилася антитерористична операція, розпочата відповідно до Указу Президента України «Про

рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 квітня 2014 року «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» від 14 квітня 2014 року № 405/2014, звільняються від виконання своїх обов'язків, визначених частиною другою статті 6 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування», на період з 14 квітня 2014 року до закінчення антитерористичної операції або військового чи надзвичайного стану.

Підставою для такого звільнення є заява платника єдиного внеску, яка подається ним до органу доходів і зборів за основним місцем обліку або за місцем його тимчасового проживання у довільній формі не пізніше тридцяти календарних днів, наступних за днем закінчення антитерористичної операції.

Відповідальність, штрафні та фінансові санкції, передбачені цим Законом за невиконання обов'язків платника єдиного внеску в період з 14 квітня 2014 року до закінчення антитерористичної операції, до платників єдиного внеску, зазначених у цьому пункті, не застосовуються.

Недоїмка, що виникла у платників єдиного внеску, які перебувають на обліку в органах доходів і зборів, розташованих на території населених пунктів, визначених переліком, зазначеним у статті 2 Закону України «Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції», де проводилася антитерористична операція, розпочата відповідно до Указу Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 квітня 2014 року «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» від 14 квітня 2014 року № 405/2014, визнається безнадійною та підлягає списанню в порядку, передбаченому Податковим кодексом України для списання безнадійного податкового боргу»;

9) статтю 5 Закону України «Про здійснення державних закупівель» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 24, ст. 883) доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Відповідно до затвердженого Кабінетом Міністрів України переліку окремі товари, роботи та послуги закуповуються виключно у суб'єктів господарювання, що зареєстровані та здійснюють господарську діяльність на території проведення антитерористичної операції для відновлення інфраструктури міст після її завершення».

5. Кабінету Міністрів України у десятиденний строк з дня опублікування цього Закону:

забезпечити прийняття відповідно до своєї компетенції нормативно-правових актів, що впливають із цього Закону;

затвердити перелік населених пунктів, на території яких здійснювалася антитерористична операція, розпочата відповідно до Указу Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 квітня 2014 року «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» від 14 квітня 2014 року № 405/2014, у період з 14 квітня 2014 року до її закінчення;

у десятиденний строк з дня закінчення антитерористичної операції прийняти остаточний перелік; привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити розробку і перегляд міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади України їх нормативно-правових актів, що впливають із цього Закону.

6. Національному банку України протягом десяти днів з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативні акти у відповідність із статтею 2 цього Закону;

надати відповідні розпорядження усім банкам на території України незалежно від форми власності для забезпечення виконання статті 2 цього Закону.

7. Рекомендувати Національному банку України вжити заходів щодо забезпечення безпеки та гарантування збереження фінансових ресурсів суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність на території проведення антитерористичної операції, та осіб, які проживають у зоні проведення антитерористичної операції, шляхом можливості здійснення безготівкових розрахунків та отримання готівкових коштів у розгалуженій мережі банкоматів і пунктів видачі готівки банків-партнерів без сплати комісійної винагороди.

Президент України

м. Київ
2 вересня 2014 року
№ 1669-VII

П. ПОРОШЕНКО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про очищення влади

Цей Закон визначає правові та організаційні засади проведення очищення влади (люстрації) для захисту та утвердження демократичних цінностей, верховенства права та прав людини в Україні.

Стаття 1. Основні засади очищення влади

1. Очищення влади (люстрація) – це встановлена цим Законом або рішенням суду заборона окремим фізичним особам обіймати певні посади (перебувати на службі) (далі – посади) (крім виборних посад) в органах державної влади та органах місцевого самоврядування.

2. Очищення влади (люстрація) здійснюється з метою недопущення до участі в управлінні державними справами осіб, які своїми рішеннями, діями чи бездіяльністю здійснювали заходи (та/або сприяли їх здійсненню), спрямовані на узурпацію влади Президентом України Віктором Януковичем, підбив основ національної безпеки і оборони України або протиправне порушення прав і свобод людини, і ґрунтується на принципах:

верховенства права та законності;
відкритості, прозорості та публічності;
презумпції невинуватості;
індивідуальної відповідальності;
гарантування права на захист.

3. Протягом десяти років з дня набрання чинності цим Законом посади, щодо яких здійснюється очищення влади (люстрація), не можуть обіймати особи, зазначені у частинах першій, другій, четвертій та восьмій статті 3 цього Закону, а також особи, які не подали у строк, визначений цим Законом, заяви, передбачені частиною першою статті 4 цього Закону.

4. Особи, зазначені у частинах третій, п'ятій – сьомій статті 3 цього Закону, не можуть обіймати посади, щодо яких здійснюється очищення влади (люстрація), протягом п'яти років з дня набрання чинності відповідним рішенням суду.

5. Заборона, передбачена частиною третьою або четвертою цієї статті, може застосовуватися до особи лише один раз.

6. Застосування до особи заборони, передбаченої частиною третьою цієї статті, не є підставою для відмови від застосування заборони, передбаченої частиною четвертою цієї статті, за наявності підстав та у порядку, що визначені цим Законом.

7. Заборона, передбачена частинами третьою та четвертою цієї статті, не застосовується до осіб, зазначених у частинах другій – четвертій статті 3 цього Закону, які визнані учасниками бойових дій під час проведення антитерористичної операції на сході України у встановленому законодавством порядку.

8. Рішення, дії чи бездіяльність суб'єктів владних повноважень при виконанні цього Закону оскаржуються в судовому порядку.

Стаття 2. Посади, щодо яких здійснюються заходи з очищення влади (люстрації)

1. Заходи з очищення влади (люстрації) здійснюються щодо:

1) Прем'єр-міністра України, Першого віце-прем'єр-міністра України, віце-прем'єр-міністра України, а також міністра, керівників центральних органів виконавчої влади, які не входять до складу Кабінету Міністрів України, Голови Національного банку України, Голови Антимонопольного комітету України, Голови Фонду державного майна України, Голови Державного комітету телебачення і радіомовлення України, їх перших заступників, заступників;

2) Генерального прокурора України, Голови Служби безпеки України, Голови Служби зовнішньої розвідки України, начальника Управління державної охорони України, керівника центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову та/або митну

політику, керівника податкової міліції, керівника центрального органу виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, їх перших заступників, заступників;

3) військових посадових осіб Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів військових формувань, крім військовослужбовців строкової військової служби та військовослужбовців служби за призовом під час мобілізації;

4) членів Вищої ради юстиції, членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, професійних суддів, Голови Державної судової адміністрації України, його першого заступника, заступника;

5) Глави Адміністрації Президента України, Керівника Державного управління справами, Керівника Секретаріату Кабінету Міністрів України, Урядового уповноваженого з питань антикорупційної політики, їх перших заступників, заступників;

6) начальницького складу органів внутрішніх справ, центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову та/або митну політику, податкової міліції, центрального органу виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері цивільного захисту;

7) посадових та службових осіб органів прокуратури України, Служби безпеки України, Служби зовнішньої розвідки України, Управління державної охорони України, Національного банку України;

8) членів Центральної виборчої комісії, Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, голів та членів національних комісій, що здійснюють державне регулювання природних монополій, державне регулювання у сферах зв'язку та інформатизації, ринків цінних паперів і фінансових послуг;

9) керівників державних, у тому числі казенних, підприємств оборонно-промислового комплексу, а також державних підприємств, що належать до сфери управління суб'єкта надання адміністративних послуг;

10) інших посадових та службових осіб (крім виборних посад) органів державної влади, органів місцевого самоврядування;

11) осіб, які претендують на зайняття посад, зазначених у пунктах 1 – 10 цієї частини.

Стаття 3. Критерії здійснення очищення влади (люстрації)

1. Заборона, передбачена частиною третьою статті 1 цього Закону, застосовується до осіб, які обіймали сукупно не менше одного року посаду (посади) у період з 25 лютого 2010 року по 22 лютого 2014 року:

1) Президента України, Прем'єр-міністра України, Першого віце-прем'єр-міністра України, віце-прем'єр-міністра України;

2) міністра, керівника центрального органу виконавчої влади, який не входить до складу Кабінету Міністрів України, Голови Національного банку України, Голови Антимонопольного комітету України, Голови Фонду державного майна України, Голови Державного комітету телебачення і радіомовлення України, їх першого заступника, голови або члена національної комісії, що здійснює відповідно державне регулювання природних монополій, державне регулювання у сферах зв'язку та інформатизації, ринків цінних паперів і фінансових послуг;

3) Генерального прокурора України, Голови Служби безпеки України, Голови Служби зовнішньої розвідки України, начальника Управління державної охорони України, керівника центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову та/або митну політику, податкової міліції, їх першого заступника чи заступника, заступника Міністра внутрішніх справ України;

4) Секретаря Ради національної безпеки і оборони України, його першого заступника, заступника;

5) Глави Адміністрації Президента України, Керівника Державного управління справами, Керівника Секретаріату Кабінету Міністрів України, Урядового уповноваженого з питань антикорупційної політики, їх першого заступника, заступника;

б) члена Вищої ради юстиції (крім Голови Верховного Суду України), члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Голови Державної судової адміністрації України, його першого заступника, заступника;

7) керівника, заступника керівника самостійного структурного підрозділу центрального органу (апарату) Генеральної прокуратури України, Служби безпеки України, Служби зовнішньої розвідки України, Міністерства внутрішніх справ України, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову та/або митну політику, податкової міліції;

8) керівника, заступника керівника територіального (регіонального) органу прокуратури України, Служби безпеки України, Міністерства внутрішніх справ України, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову та/або митну політику, податкової міліції в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі;

9) Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим, голови обласної, Київської чи Севастопольської міської державної адміністрації, їх перших заступників, заступників, голови районної державної адміністрації, районної в місті Києві державної адміністрації;

10) Начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України, Командувача Сухопутних військ Збройних Сил України, Командувача Повітряних Сил Збройних Сил України, Командувача Військово-Морських Сил Збройних Сил України, їх першого заступника.

2. Заборона, передбачена частиною третьою статті 1 цього Закону, застосовується до осіб, які обіймали посаду (посади) у період з 21 листопада 2013 року по 22 лютого 2014 року та не були звільнені в цей період з відповідної посади (посад) за власним бажанням:

1) Секретаря Ради національної безпеки і оборони України, Прем'єр-міністра України, Першого віце-прем'єр-міністра України, віце-прем'єр-міністра України, міністра, керівника центрального органу виконавчої влади, який не входить до складу Кабінету Міністрів України, Голови Національного банку України, Голови Антимонопольного комітету України, Голови Фонду державного майна України, Голови Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Генерального прокурора України, Голови Служби безпеки України, Голови Служби зовнішньої розвідки України, начальника Управління державної охорони України, керівника центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову та/або митну політику, податкової міліції, центрального органу виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, Глави Адміністрації Президента України, Керівника Державного управління справами, Керівника Секретаріату Кабінету Міністрів України, Урядового уповноваженого з питань антикорупційної політики, їх першого заступника, заступника;

2) члена Вищої ради юстиції (крім Голови Верховного Суду України), члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Голови Державної судової адміністрації України, його першого заступника, заступника;

3) керівника, заступника керівника самостійного структурного підрозділу центрального органу (апарату) Генеральної прокуратури України, Служби безпеки України, Служби зовнішньої розвідки України, Міністерства внутрішніх справ України, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову та/або митну політику, податкової міліції;

4) керівника, заступника керівника територіального (регіонального) органу прокуратури України, Служби безпеки України, Міністерства внутрішніх справ України, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову та/або митну політику, податкової міліції в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, районах у місті Києві;

5) Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим, голови обласної, Київської чи Севастопольської міської державної адміністрації, їх перших заступників, заступників, голови районної державної адміністрації, районної в місті Києві державної адміністрації;

6) Начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України, Командувача Сухопутних військ Збройних Сил України, Командувача Повітряних Сил Збройних Сил України, Командувача Військово-Морських Сил Збройних Сил України, їх першого заступника, заступника;

7) голови або члена національної комісії, що здійснює відповідно державне регулювання природних монополій, державне регулювання у сферах зв'язку та інформатизації, ринків цінних паперів і фінансових послуг;

8) керівника державного підприємства, що належить до сфери управління суб'єкта надання адміністративних послуг, яке відповідно до законодавства вчиняє дії, необхідні для надання адміністративних послуг;

9) працівника правоохоронного органу, який брав участь у затриманні осіб, звільнених від кримінальної або адміністративної відповідальності відповідно до Закону України «Про усунення негативних наслідків та недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань» від 29 січня 2014 року № 737-VII, Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України» від 21 лютого 2014 року № 743-VII;

10) працівника правоохоронного органу, який складав та/або своєю дією сприяв складенню рапортів, протоколів про адміністративне правопорушення, повідомлень про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, обвинувальних актів стосовно осіб, звільнених від кримінальної або адміністративної відповідальності відповідно до Закону України «Про усунення негативних наслідків та недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань» від 29 січня 2014 року № 737-VII, Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України» від 21 лютого 2014 року № 743-VII;

11) слідчого органу досудового розслідування, дізнавача, оперативного працівника, інспектора, який проводив слідчі та оперативні дії стосовно осіб, звільнених від кримінальної або адміністративної відповідальності відповідно до Закону України «Про усунення негативних наслідків та недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань» від 29 січня 2014 року № 737-VII, Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України» від 21 лютого 2014 року № 743-VII;

12) працівника органу прокуратури, який здійснював процесуальне керівництво, вносив подання, погодження, підтримував клопотання про застосування запобіжних заходів, підтримував державне обвинувачення у суді стосовно осіб, звільнених від кримінальної або адміністративної відповідальності відповідно до Закону України «Про усунення негативних наслідків та недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань» від 29 січня 2014 року № 737-VII, Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України» від 21 лютого 2014 року № 743-VII;

13) судді, який постановив ухвалу про дозвіл на затримання з метою приводу, про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, ухвалив рішення про притягнення до адміністративної або кримінальної відповідальності осіб, звільнених від кримінальної або адміністративної відповідальності відповідно до Закону України «Про усунення негативних наслідків та недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань» від 29 січня 2014 року № 737-VII, Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України» від 21 лютого 2014 року № 743-VII.

3. Заборона, передбачена частиною четвертою статті 1 цього Закону, застосовується до суддів, які постановлювали ухвали про дозвіл на затримання з метою приводу, про застосування запобіжних заходів у вигляді тримання під вартою, ухвалювали обвинувальні вирoki, залишали їх без змін щодо осіб, до яких застосовано повну індивідуальну амністію Законом України «Про внесення змін до Закону України «Про застосування амністії в Україні» щодо повної реабілітації політичних в'язнів» від 27 лютого 2014 року № 792-VII, співробітників органів внутрішніх справ, прокуратури та інших правоохоронних органів, які своїми рішеннями, діями чи бездіяльністю здійснювали заходи (та/або сприяли їх здійсненню), спрямовані на кримінальне переслідування та притягнення до кримінальної відповідальності осіб, до яких застосовано повну індивідуальну амністію Законом України «Про внесення змін до Закону України «Про застосування амністії в Україні» щодо повної реабілітації політичних в'язнів» від 27 лютого 2014 року № 792-VII.

4. Заборона, передбачена частиною третьою статті 1 цього Закону, застосовується до осіб, які:

1) були обрані і працювали на керівних посадах Комуністичної партії Радянського Союзу, Комуністичної партії України, Комуністичної партії іншої союзної республіки колишнього СРСР починаючи з посади секретаря районного комітету і вище;

2) були обрані і працювали на керівних посадах починаючи з посади секретаря ЦК ЛКСМУ і вище;

3) були штатними працівниками чи негласними агентами в КДБ СРСР, КДБ УРСР, КДБ інших союзних республік колишнього СРСР, Головному розвідувальному управлінні Міністерства оборони СРСР, закінчили вищі навчальні заклади КДБ СРСР (крім технічних спеціальностей).

5. Заборона, передбачена частиною четвертою статті 1 цього Закону, застосовується до посадових та службових осіб органів державної влади та органів місцевого самоврядування (крім осіб, зазначених у частинах першій – четвертій цієї статті), які, обіймаючи відповідну посаду у період з 25 лютого 2010 року по 22 лютого 2014 року, своїм рішенням, дією чи бездіяльністю, що встановлено рішенням суду щодо них, яке набрало законної сили, здійснювали заходи, спрямовані на узурпацію влади Президентом України Віктором Януковичем, підрив основ національної безпеки, оборони чи територіальної цілісності України, що спричинило порушення прав і свобод людини.

6. Заборона, передбачена частиною четвертою статті 1 цього Закону, застосовується до посадових та службових осіб органів державної влади та органів місцевого самоврядування, в тому числі суддів, співробітників органів внутрішніх справ, прокуратури України та інших правоохоронних органів, які своїми рішеннями, діями чи бездіяльністю, що встановлено рішенням суду щодо них, яке набрало законної сили, здійснювали заходи, спрямовані на перешкоджання реалізації конституційного права громадян України збиратися мирно і проводити збори, мітинги, походи і демонстрації або спрямовані на завдання шкоди життю, здоров'ю, майну фізичних осіб у період з 21 листопада 2013 року по 22 лютого 2014 року.

7. Заборона, передбачена частиною четвертою статті 1 цього Закону, застосовується до посадових та службових осіб органів державної влади та органів місцевого самоврядування, в тому числі суддів, співробітників органів внутрішніх справ, прокуратури та інших правоохоронних органів, стосовно яких встановлено рішенням суду, яке набрало законної сили, що вони:

1) співпрацювали із спецслужбами інших держав як таємні інформатори в оперативному отриманні інформації;

2) своїми рішеннями, діями чи бездіяльністю здійснювали заходи (та/або сприяли їх здійсненню), спрямовані на підрив основ національної безпеки, оборони чи територіальної цілісності України;

3) закликали публічно до порушення територіальної цілісності та суверенітету України;

4) розпалювали міжнаціональну ворожнечу;

5) своїми протиправними рішеннями, дією чи бездіяльністю призвели до порушення прав людини та основоположних свобод, визнаних рішенням Європейського суду з прав людини.

8. Заборона, передбачена частиною третьою статті 1 цього Закону, застосовується до осіб, перевірка стосовно яких встановила недостовірність відомостей щодо наявності майна (майнових прав), зазначених у поданих ними за попередній рік деклараціях про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, складених за формою, що встановлена Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції», та/або невідповідність вартості майна (майнових прав), вказаного (вказаних) в їх деклараціях, набутого (набутих) за час перебування на посадах, визначених пунктами 1 – 10 частини першої статті 2 цього Закону, доходам, отриманим із законних джерел.

9. Суди загальної юрисдикції при прийнятті рішень у справах та щодо осіб, передбачених частинами п'ятою – сьомою цієї статті, застосовують положення цього Закону та встановлюють заборону, передбачену частиною четвертою статті 1 цього Закону, а також подають відповідне рішення Державній судовій адміністрації України для його надсилання до Міністерства юстиції України та внесення відомостей до Єдиного державного реєстру осіб, щодо яких застосовано положення Закону України «Про очищення влади».

10. При постановленні вироків у справах та щодо осіб, передбачених частинами п'ятою – сьомою цієї статті, суди призначають заборону, передбачену частиною четвертою статті 1 цього Закону, як основне або додаткове покарання відповідно до положень Кримінального кодексу України. У разі призначення заборони, передбаченої частиною четвертою статті 1 цього Закону, як додаткового покарання строк такої заборони становить п'ять років.

Стаття 4. Заяви посадових або службових осіб

1. Особи, які перебувають на посадах, визначених у пунктах 1 – 10 частини першої статті 2 цього Закону, подають керівнику або органу, зазначеному у частині четвертій статті 5 цього Закону, власноручно написану заяву, у якій повідомляють про те, що до них застосовуються заборони, визначені частиною третьою або четвертою статті 1 цього Закону, або повідомляють про те, що до них не застосовуються відповідні заборони, та про згоду на проходження перевірки, згоду на оприлюднення відомостей щодо них відповідно до цього Закону (далі – заява).

2. Заява подається не пізніше ніж на десятий день з дня початку проведення перевірки у відповідному органі, на підприємстві згідно з планом проведення перевірок, затвердження якого передбачено пунктом 3 частини другої статті 5 цього Закону.

3. Неподання заяви у строк, передбачений частиною другою цієї статті, є підставою для звільнення особи із займаної посади не пізніш як на третій день після спливу строку на подання заяви та застосування до неї заборони, передбаченої частиною третьою статті 1 цього Закону.

Подання заяви, у якій особа повідомляє про те, що до неї застосовується заборона, зазначена у частині третій або четвертій статті 1 цього Закону, є підставою для звільнення особи із займаної посади не пізніш як на третій день після подання такої заяви та застосування до неї відповідної заборони.

Стаття 5. Проведення перевірки

1. Органом, уповноваженим на забезпечення проведення перевірки, передбаченої цим Законом, є Міністерство юстиції України.

Міністерство юстиції України не пізніше ніж протягом місяця з дня набрання чинності цим Законом утворює дорадчий громадський орган з питань люстрації при Міністерстві юстиції України для забезпечення здійснення громадського контролю за процесом очищення влади (люстрації), до складу якого повинні входити представники засобів масової інформації та представники громадськості.

2. Міністерство юстиції України в місячний строк з дня набрання чинності цим Законом розробляє та подає на затвердження Кабінету Міністрів України:

1) перелік органів, що здійснюють перевірку достовірності відповідних відомостей щодо застосування заборон, передбачених частинами третьою та четвертою статті 1 цього Закону, згідно з їх компетенцією;

2) порядок проведення перевірки, передбаченої цим Законом;

3) план проведення перевірок по кожному органу державної влади та органу місцевого самоврядування, підприємству, в якому працюють особи, зазначені у пунктах 1 – 10 частини першої статті 2 цього Закону, відповідно до черговості, визначеної частиною шостою цієї статті.

3. Подані Міністерством юстиції України проекти документів, визначених частиною другою цієї статті, затверджуються Кабінетом Міністрів України не пізніше ніж на десятий день після подання Міністерством юстиції України та протягом десяти днів з дня їх затвердження оприлюднюються на офіційному веб-сайті Міністерства юстиції України.

Міністерство юстиції України не пізніше ніж на десятий день з дня затвердження Кабінетом Міністрів України переліку органів, передбаченого пунктом 1 частини другої цієї статті, розміщує на своєму офіційному веб-сайті інформацію про поштову та електронну адреси, контактний номер телефону кожного з органів державної влади, до компетенції яких належить проведення перевірки, а також дорадчого громадського органу з питань люстрації при Міністерстві юстиції України, до яких фізичні та юридичні особи протягом одного місяця з дня початку проходження перевірки можуть подати інформацію про особу, стосовно якої проводиться перевірка, щодо поширення на неї заборон, передбачених цим Законом. Така інформація, подана фізичними та юридичними особами, підлягає розгляду органами державної влади, до компетенції яких належить проведення перевірки.

4. Організація проведення перевірки осіб (крім професійних суддів та осіб, зазначених в абзаці третьому цієї частини) покладається на керівника відповідного органу, до повноважень якого належить звільнення з посади особи, стосовно якої здійснюється перевірка.

Організація проведення перевірки професійних суддів покладається на голову суду, в якому працює суддя.

Організація проведення перевірки членів Вищої ради юстиції, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Центральної виборчої комісії, Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення покладається на керівника органу, в якому працює особа.

5. Перевірці підлягають:

1) достовірність вказаних у заяві відомостей щодо незастосування заборон, передбачених частинами третьою та четвертою статті 1 цього Закону;

2) достовірність відомостей щодо наявності майна (майнових прав) та відповідність вартості майна (майнових прав), вказаного (вказаних) у декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, поданій особою за минулий рік за формою, що встановлена Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції» (далі – декларація), набутого (набутих) за час перебування на посадах, визначених у пунктах 1 – 10 частини першої статті 2 цього Закону, доходам, отриманим із законних джерел.

6. Перевірка здійснюється у такій черговості:

1) Міністра юстиції України, посадових і службових осіб Міністерства юстиції України, керівників, посадових і службових осіб органів, визначених пунктом 1 частини другої цієї статті;

2) керівників органів, визначених пунктами 1 – 10 частини першої статті 2 цього Закону;

3) заступників керівників органів, визначених пунктами 1 – 10 частини першої статті 2 цього Закону, керівників їх структурних підрозділів, керівників їх територіальних (регіональних) органів та осіб, зазначених у пункті 9 частини першої статті 2 цього Закону;

4) інших осіб, зазначених у пунктах 1 – 10 частини першої статті 2 цього Закону.

7. Керівник органу, передбачений частиною четвертою цієї статті, не пізніше ніж на третій день після отримання заяви надсилає до відповідних районних, міських (міст обласного значення), районних у містах територіальних органів державної влади за місцем проживання особи, до компетенції яких належить проведення перевірки відповідних відомостей, визначених у пункті 1 частини п'ятої цієї статті, запити про перевірку відомостей щодо особи, стосовно якої проводиться перевірка, до яких додаються копії заяви.

До відповідного районного, міського (міст обласного значення), районного у містах територіального органу державної влади за місцем проживання особи, до компетенції якого належить проведення перевірки відомостей, визначених пунктом 2 частини п'ятої цієї статті, керівник органу, передбачений частиною четвертою цієї статті, не пізніше ніж на третій день після отримання заяви надсилає запит про перевірку відповідних відомостей щодо особи, стосовно якої проводиться перевірка, до якого додається копія декларації особи.

Запити, передбачені абзацами першим та другим цієї частини, надсилаються одночасно.

У цей же день керівник органу, передбачений частиною четвертою цієї статті, надсилає повідомлення до Міністерства юстиції України про початок проходження перевірки особою, яке не пізніше ніж на п'ятий день з моменту його отримання розміщується на офіційному веб-сайті Міністерства юстиції України із зазначенням дня початку проходження перевірки.

8. День надсилання відповідних запитів та доданих до них документів, а також повідомлення до Міністерства юстиції України є днем початку проходження перевірки.

9. Інформація про початок проходження перевірки особою та копії її заяви та декларації (крім відомостей, що віднесені законом до інформації з обмеженим доступом) розміщуються протягом трьох днів після одержання заяви на офіційному веб-сайті органу, до повноважень якого належить звільнення з посади особи, стосовно якої здійснюється перевірка.

10. У разі встановлення за результатами перевірки недостовірності відомостей, визначених пунктом 2 частини п'ятої цієї статті, орган, який проводив перевірку, протягом трьох робочих днів з дня виявлення всіх недостовірностей та/або невідповідностей, але не пізніше ніж на тридцятий день з дня отримання запиту та копії декларації особи, повідомляє про них особу, стосовно якої проводиться перевірка. Особа, стосовно якої проводиться перевірка, не пізніше ніж на п'ятнадцятий робочий день з дня отримання нею відповідного повідомлення надає письмове пояснення за такими фактами та підтверджуючі документи, які є обов'язковими для розгляду та врахування відповідним органом при підготовці висновку про перевірку.

11. Орган, який проводив перевірку, надсилає висновок про результати перевірки, підписаний керівником такого органу (або особою, яка виконує його обов'язки), керівнику органу, передбаченому частиною четвертою цієї статті, не пізніше ніж на шістдесятій день з дня початку проходження перевірки.

Такий висновок може бути оскаржений особою в судовому порядку.

12. У разі встановлення за результатами перевірки особи недостовірності відомостей, визначених пунктами 1 та/або 2 частини п'ятої цієї статті, орган, який проводив перевірку, надсилає копію висновку про результати перевірки до Міністерства юстиції України для офіційного оприлюднення на офіційному веб-сайті Міністерства юстиції України інформації про надходження такого висновку та внесення до Єдиного державного реєстру осіб, щодо яких застосовано положення Закону України «Про очищення влади», не пізніш як у триденний строк з дня одержання такого висновку.

13. У разі встановлення під час перевірки професійного судді недостовірності відомостей, визначених пунктами 1 та/або 2 частини п'ятої цієї статті, орган, який проводив перевірку, надсилає копію висновку про результати перевірки до Міністерства юстиції України, яке у триденний строк із дня одержання такого висновку надсилає його до Вищої ради юстиції та/або Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та звертається з пропозицією про прийняття подання про звільнення судді з посади.

Міністерство юстиції України для цілей цього Закону є суб'єктом звернення щодо подання про звільнення суддів.

14. Керівник органу, передбачений частиною четвертою цієї статті, на підставі висновку про результати перевірки, яким встановлено недостовірність відомостей, визначених пунктами 1 та/або 2 частини п'ятої цієї статті, не пізніше ніж на третій день з дня отримання такого висновку, керуючись положеннями частини третьої або четвертої статті 1 цього Закону, звільняє таку особу із займаної посади або не пізніше ніж на третій день з дня його отримання надсилає такий висновок керівнику органу (органу), до повноважень якого належить звільнення та ініціювання звільнення з посади особи, стосовно якої було здійснено перевірку, для її звільнення з посади у встановленому законом порядку не пізніше ніж на десятій день з дня отримання висновку.

15. Усі матеріали перевірки, які надійшли до керівника органу, передбаченого частиною четвертою цієї статті, додаються до особової справи особи, стосовно якої проводилася перевірка.

Стаття 6. Заяви осіб, які претендують на зайняття посад

1. Особа, яка претендує на зайняття посади, визначеної пунктами 1 – 10 частини першої статті 2 цього Закону (крім громадян, які призиваються на військову службу за призовом осіб офіцерського складу та на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, або залучаються до виконання обов'язків за посадами, передбаченими штатами воєнного часу, на території проведення антитерористичної операції), подає власноручно написану письмову заяву, якою повідомляє про те, що до неї не застосовуються заборони, визначені частинами третьою або четвертою статті 1 цього Закону, та про згоду на проходження перевірки, згоду на оприлюднення відомостей стосовно неї відповідно до цього Закону.

2. Відомості, зазначені у заяві, передбаченій частиною першою цієї статті, перевіряються під час проведення спеціальної перевірки відповідно до статті 11 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» у порядку та строки, визначені цим Законом.

3. Встановлення перевіркою факту належності особи до переліку осіб, щодо яких застосовуються заборони, визначені частинами третьою або четвертою статті 1 цього Закону, є підставою для відмови у призначенні такої особи на посаду, на яку вона претендує.

Стаття 7. Єдиний державний реєстр осіб, щодо яких застосовано положення Закону України «Про очищення влади»

1. Відомості про осіб, щодо яких встановлено заборону, передбачену частиною третьою або четвертою статті 1 цього Закону, вносяться до Єдиного державного реєстру осіб, щодо яких застосовано положення Закону України «Про очищення влади» (далі – Реєстр), що формується та ведеться Міністерством юстиції України.

Положення про Реєстр, порядок його формування та ведення затверджуються Міністерством юстиції України.

Відомості про осіб, щодо яких застосовано заборону, передбачену частиною четвертою статті 1 цього Закону, оприлюднюються на офіційному веб-сайті Міністерства юстиції України та вносяться до Реєстру протягом трьох робочих днів з дня надходження із Державної судової адміністрації України до Міністерства юстиції України наданої з Єдиного державного реєстру судових рішень електронної копії рішення суду, яке набрало законної сили. Державна судова адміністрація України надсилає до Міністерства юстиції України таку електронну копію рішення суду не пізніше як на десятий день з дня набрання ним законної сили.

2. Інформація з Реєстру про внесення відомостей про особу до Реєстру або про відсутність у Реєстрі відомостей про таку особу подається:

на запит державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування з метою проведення перевірки, передбаченої цим Законом, або спеціальної перевірки, передбаченої Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції», відомостей про осіб, які претендують на зайняття посад, пов'язаних із виконанням функцій держави або місцевого самоврядування;

на запит правоохоронних органів у разі необхідності отримання такої інформації в рамках кримінального або адміністративного провадження або на запит прокурора в рамках здійснення нагляду за додержанням вимог і застосуванням законів;

під час звіряння переліку осіб, звільнених з посад у зв'язку із здійсненням очищення влади (люстрації), з відомостями, що містяться в Реєстрі;

у разі звернення фізичної особи (уповноваженої нею особи) щодо отримання відомостей про себе.

3. Міністерство юстиції України не пізніше ніж на третій день після отримання відомостей, які підлягають внесенню до Реєстру, забезпечує їх оприлюднення на своєму офіційному веб-сайті та вносить їх до Реєстру. Відкритими для безоплатного цілодобового доступу є такі відомості про особу, щодо якої застосовано положення цього Закону:

1) прізвище, ім'я, по батькові;

2) місце роботи, посада на час застосування положення цього Закону;

3) відомості про стан проходження перевірки особою, а також інформація про надходження висновків про результати перевірки, які свідчать про наявність підстав для застосування до особи, яка проходила перевірку, заборон, визначених статтею 1 цього Закону;

4) час, протягом якого на особу поширюється заборона, передбачена частиною третьою або четвертою статті 1 цього Закону.

Зазначені відомості не належать до конфіденційної інформації про особу та не можуть бути обмежені в доступі.

Стаття 8. Контроль за виконанням цього Закону

1. Верховна Рада України здійснює парламентський контроль за виконанням цього Закону в межах, визначених Конституцією України.

Інші органи державної влади здійснюють контроль за виконанням цього Закону у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією і законами України.

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Встановити, що впродовж десяти днів з дня набрання чинності цим Законом керівник органу (орган), до повноважень якого належить звільнення та/або ініціювання звільнення з посади осіб, до яких застосовується заборона, зазначена в частині третій статті 1 цього Закону, на основі критеріїв, визначених частиною першою статті 3 цього Закону, на підставі відомостей, наявних в особових справах цих осіб:

1) звільняє цих осіб з посад або надсилає керівнику органу (органу), до повноважень якого належить звільнення з посади таких осіб, відповідні документи для їх звільнення не пізніше ніж на 10 робочий день з дня отримання таких документів;

2) інформує Міністерство юстиції України про їх звільнення з посад та надає відповідні відомості про застосування до таких осіб заборони, передбаченої частиною третьою статті 1 цього Закону, для їх оприлюднення на офіційному веб-сайті Міністерства юстиції України та внесення до Єдиного

державного реєстру осіб, щодо яких застосовано положення Закону України «Про очищення влади», у порядку та строки, визначені цим Законом.

3. Закони та інші нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

4. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у статті 36 Кодексу законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375):

частину першу доповнити пунктом 7² такого змісту:

«7²) з підстав, передбачених Законом України «Про очищення влади»;

частину другу доповнити словами «а у випадку, передбаченому пунктом 7², особа підлягає звільненню з посади у порядку, визначеному Законом України «Про очищення влади»;

2) частину першу статті 55 Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25 – 26, ст. 131) доповнити абзацом другим такого змісту:

«Позбавлення права обіймати певні посади як додаткове покарання у справах, передбачених Законом України «Про очищення влади», призначається на строк п'ять років»;

3) частину першу статті 53 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 41 – 45, ст. 529) викласти в такій редакції:

«1. Перебування на посаді судді є несумісним із зайняттям посади в будь-якому іншому органі державної влади, органі місцевого самоврядування та з представницьким мандатом, а також якщо суддя є особою, до якої застосовуються заборони, передбачені статтею 1 Закону України «Про очищення влади»;

4) частину другу статті 11 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 40, ст. 404) доповнити пунктом 6 такого змісту:

«б) поширення на особу заборони займати відповідну посаду, передбаченої положеннями Закону України «Про очищення влади».

Президент України

м. Київ

16 вересня 2014 року

№ 1682-VII

П. ПОРОШЕНКО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про запобігання корупції

Цей Закон визначає правові та організаційні засади функціонування системи запобігання корупції в Україні, зміст та порядок застосування превентивних антикорупційних механізмів, правила щодо усунення наслідків корупційних правопорушень.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

антикорупційна експертиза – діяльність із виявлення в нормативно-правових актах, проектах нормативно-правових актів положень, які самостійно чи у поєднанні з іншими нормами можуть сприяти вчиненню корупційних правопорушень або правопорушень, пов'язаних з корупцією;

пряме підпорядкування – відносини прямої організаційної або правової залежності підлеглої особи від її керівника, в тому числі через вирішення (участь у вирішенні) питань прийняття на роботу, звільнення з роботи, застосування заохочень, дисциплінарних стягнень, надання вказівок, доручень тощо, контролю за їх виконанням;

близькі особи – особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом і мають взаємні права та обов'язки із суб'єктом, зазначеним у частині першій статті 3 цього Закону (крім осіб, взаємні права та обов'язки яких із суб'єктом не мають характеру сімейних), у тому числі особи, які спільно проживають, але не перебувають у шлюбі, а також незалежно від зазначених умов – чоловік, дружина, батько, мати, вітчим, мачуха, син, дочка, пасинок, падчерка, рідний брат, рідна сестра, дід, баба, прадід, прабаба, внук, внучка, правнук, правнучка, зять, невістка, тесть, теща, свекор, свекруха, усиновлювач чи усиновлений, опікун чи піклувальник, особа, яка перебуває під опікою або піклуванням згаданого суб'єкта;

корупційне правопорушення – діяння, що містить ознаки корупції, вчинене особою, зазначеною у частині першій статті 3 цього Закону, за яке законом встановлено кримінальну, дисциплінарну та/або цивільно-правову відповідальність;

корупція – використання особою, зазначеною у частині першій статті 3 цього Закону, наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття такої вигоди чи прийняття обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб або відповідно обіцянка/пропозиція чи надання неправомірної вигоди особі, зазначеній у частині першій статті 3 цього Закону, або на її вимогу іншим фізичним чи юридичним особам з метою схилити цю особу до протиправного використання наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей;

неправомірна вигода – грошові кошти або інше майно, переваги, пільги, послуги, нематеріальні активи, будь-які інші вигоди нематеріального чи негрошового характеру, які обіцяють, пропонують, надають або одержують без законних на те підстав;

потенційний конфлікт інтересів – наявність у особи приватного інтересу у сфері, в якій вона виконує свої службові чи представницькі повноваження, що може вплинути на об'єктивність чи неупередженість прийняття нею рішень, або на вчинення чи невчинення дій під час виконання зазначених повноважень;

подарунок – грошові кошти або інше майно, переваги, пільги, послуги, нематеріальні активи, які надають/одержують безоплатно або за ціною, нижчою мінімальної ринкової;

правопорушення, пов'язане з корупцією – діяння, що не містить ознак корупції, але порушує встановлені цим Законом вимоги, заборони та обмеження, вчинене особою, зазначеною у частині першій статті 3 цього Закону, за яке законом встановлено кримінальну, адміністративну, дисциплінарну та/або цивільно-правову відповідальність;

приватний інтерес – будь-який майновий чи немайновий інтерес особи, у тому числі зумовлений особистими, сімейними, дружніми чи іншими позаслужбовими стосунками з фізичними чи юридичними особами, у тому числі ті, що виникають у зв'язку з членством або діяльністю в громадських, політичних, релігійних чи інших організаціях;

реальний конфлікт інтересів – суперечність між приватним інтересом особи та її службовими чи представницькими повноваженнями, що впливає на об'єктивність або неупередженість прийняття рішень, або на вчинення чи невчинення дій під час виконання зазначених повноважень;

суб'єкти декларування – особи, зазначені у пункті 1, підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, інші особи, які зобов'язані подавати декларацію відповідно до цього Закону;

члени сім'ї – особи, які перебувають у шлюбі, а також їхні діти, у тому числі повнолітні, батьки, особи, які перебувають під опікою і піклуванням, інші особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом, мають взаємні права та обов'язки (крім осіб, взаємні права та обов'язки яких не мають характеру сімейних), у тому числі особи, які спільно проживають, але не перебувають у шлюбі;

виборні особи – Президент України, народні депутати України, депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутати місцевих рад, сільські, селищні, міські голови.

Стаття 2. Законодавство у сфері запобігання корупції

1. Відносини, що виникають у сфері запобігання корупції, регулюються Конституцією України, міжнародними договорами, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України, цим та іншими законами, а також прийнятими на їх виконання іншими нормативно-правовими актами.

Стаття 3. Суб'єкти, на яких поширюється дія цього Закону

1. Суб'єктами, на яких поширюються дія цього Закону, є:

1) особи, уповноважені на виконання функцій держави або місцевого самоврядування:

а) Президент України, Голова Верховної Ради України, його Перший заступник та заступник, Прем'єр-міністр України, Перший віце-прем'єр-міністр України, віце-прем'єр-міністри України, міністри, інші керівники центральних органів виконавчої влади, які не входять до складу Кабінету Міністрів України, та їх заступники, Голова Служби безпеки України, Генеральний прокурор України, Голова Національного банку України, Голова Рахункової палати, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим;

б) народні депутати України, депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутати місцевих рад, сільські, селищні, міські голови;

в) державні службовці, посадові особи місцевого самоврядування;

г) військові посадові особи Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів військових формувань, крім військовослужбовців строкової військової служби;

г) судді Конституційного Суду України, інші професійні судді, члени, дисциплінарні інспектори Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, службові особи секретаріату цієї Комісії, Голова, заступник Голови, секретарі секцій Вищої ради юстиції, а також інші члени Вищої ради юстиції, народні засідателі і присяжні (під час виконання ними цих функцій);

д) особи рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ, державної кримінально-виконавчої служби, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, податкової міліції, особи начальницького складу органів та підрозділів цивільного захисту;

е) посадові та службові особи органів прокуратури, Служби безпеки України, дипломатичної служби, державної лісової охорони, державної охорони природно-заповідного фонду, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної податкової політики та державної політики у сфері державної митної справи;

є) члени Національного агентства з питань запобігання корупції;

ж) члени Центральної виборчої комісії;

з) посадові та службові особи інших державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим;

2) особи, які для цілей цього Закону прирівнюються до осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування:

а) посадові особи юридичних осіб публічного права, які не зазначені у пункті 1 частини першої цієї статті;

б) особи, які не є державними службовцями, посадовими особами місцевого самоврядування, але надають публічні послуги (аудитори, нотаріуси, оцінювачі, а також експерти, арбітражні керуючі, незалежні посередники, члени трудового арбітражу, третейські судді під час виконання ними цих функцій, інші особи, визначені законом);

3) особи, які постійно або тимчасово обіймають посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських обов'язків, або спеціально уповноважені на виконання таких обов'язків у юридичних особах приватного права незалежно від організаційно-правової форми, а також інші особи, які не є службовими особами та перебувають з підприємствами, установами, організаціями в трудових відносинах, у випадках, передбачених цим Законом.

Розділ II

НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО З ПИТАНЬ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

Стаття 4. Статус Національного агентства з питань запобігання корупції

1. Національне агентство з питань запобігання корупції (далі – Національне агентство) є центральним органом виконавчої влади зі спеціальним статусом, який забезпечує формування та реалізує державну антикорупційну політику.

2. Національне агентство, у межах, визначених цим та іншими законами, є відповідальним перед Верховною Радою України і підконтрольним їй та підзвітний Кабінету Міністрів України.

3. Національне агентство утворюється Кабінетом Міністрів України відповідно до Конституції України, цього та інших законів України.

Питання діяльності Національного агентства у Кабінеті Міністрів України представляє Голова Національного агентства.

4. Правову основу діяльності Національного агентства становлять Конституція України, міжнародні договори, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України, цей та інші закони України, а також прийняті відповідно до них інші нормативно-правові акти.

Закон України «Про центральні органи виконавчої влади» та інші нормативно-правові акти, що регулюють діяльність органів виконавчої влади, а також Закон України «Про державну службу» застосовуються до Національного агентства, його членів, службовців та працівників його апарату, а також до його повноважень стосовно уповноважених підрозділів в частині, що не суперечить цьому Закону.

5. Національне агентство є правомочним з моменту призначення більше половини його загального кількісного складу.

Стаття 5. Склад Національного агентства

1. Національне агентство є колегіальним органом, до складу якого входить п'ять членів.

2. Членом Національного агентства може бути громадянин України, не молодший тридцяти п'яти років, який має вищу освіту, володіє державною мовою та здатний за своїми діловими та моральними якостями, освітнім і професійним рівнем, станом здоров'я виконувати відповідні службові обов'язки.

3. Члени Національного агентства призначаються на посаду Кабінетом Міністрів України строком на чотири роки за результатами конкурсу. Одна і та сама особа не може обіймати цю посаду понад два строки підряд.

Прем'єр-міністр України вносить для призначення Кабінетом Міністрів України на посади членів Національного агентства кандидатів, відібраних конкурсною комісією, склад якої затверджує Кабінет Міністрів України та яка здійснює організацію та проведення конкурсу.

4. До складу конкурсної комісії входять:

1) особа, визначена Верховною Радою України за поданням комітету Верховної Ради України, до предмету відання якого належать питання боротьби з організованою злочинністю і корупцією;

2) особа, визначена Президентом України;

3) особа, визначена Кабінетом Міністрів України;

4) керівник спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань державної служби;

5) чотири особи, запропоновані громадськими об'єднаннями, що мають досвід роботи у сфері запобігання корупції, які відбираються в порядку, визначеному Положенням про конкурс.

5. Рішення конкурсної комісії вважається прийнятим, якщо за нього на засіданні конкурсної комісії проголосували не менше шести членів конкурсної комісії.

Положення про конкурс та Регламент роботи конкурсної комісії затверджуються Кабінетом Міністрів України. Роботу конкурсної комісії забезпечує Секретаріат Кабінету Міністрів України.

Засідання конкурсної комісії відкриті для представників засобів масової інформації та журналістів. Секретаріатом Кабінету Міністрів України забезпечується відео– та аудіофіксація і трансляція у режимі реального часу відповідної відео– та аудіоінформації із засідань конкурсної комісії на офіційному веб-сайті Кабінету Міністрів України.

Інформація про час та місце проведення засідання конкурсної комісії оприлюднюється на офіційному веб-сайті Кабінету Міністрів України не пізніше ніж за 48 годин до його початку.

6. Конкурсна комісія:

1) розглядає документи, подані кандидатами на посади членів Національного агентства, відбирає із загального числа кандидатів, які, згідно з обґрунтованим рішенням конкурсної комісії, мають найкращі професійний досвід, знання і якості для виконання службових обов'язків членів Національного агентства;

2) оприлюднює на офіційному веб-сайті Кабінету Міністрів України інформацію про кандидатів, які подали заяву на участь у конкурсі, а також інформацію про кандидатів, які були відібрані для проходження співбесіди з конкурсною комісією, та про кандидата, відібраного конкурсною комісією для призначення на посаду члена Національного агентства;

3) проводить на своєму засіданні співбесіду з відібраними кандидатами, відбирає шляхом відкритого голосування з числа кандидатів, які пройшли співбесіду, на кожен вакантну посаду одного кандидата, що відповідає вимогам, які ставляться до члена Національного агентства, та, згідно з обґрунтованим рішенням конкурсної комісії, має найкращі професійний досвід, знання і якості для виконання службових обов'язків члена Національного агентства.

7. Не пізніше ніж за два місяці до завершення строку повноважень члена Національного агентства або упродовж 14 днів з дня дострокового припинення його повноважень Кабінет Міністрів України розміщує оголошення про умови та строки проведення конкурсу в загальнодержавних друкованих засобах масової інформації та на офіційному веб-сайті Кабінету Міністрів України.

8. Особа, яка претендує на участь у конкурсі, подає у зазначений в оголошенні строк такі документи:

1) заяву про участь у конкурсі з наданням згоди на проведення спеціальної перевірки відповідно до цього Закону та на обробку персональних даних відповідно до Закону України «Про захист персональних даних»;

2) автобіографію, що повинна містити: прізвище (усі прізвища у разі зміни), власне ім'я (усі власні імена, в тому числі у разі зміни) та по батькові (за наявності), число, місяць, рік і місце народження, громадянство, відомості про освіту, трудову діяльність, посаду (заняття), місце роботи, громадську роботу (у тому числі на виборних посадах), членство у політичних партіях, у тому числі в минулому, наявність трудових або будь-яких інших договірних відносин з політичною партією упродовж року, що передує поданню заяви (незалежно від тривалості), контактний номер телефону та адресу електронної пошти, відомості про наявність чи відсутність судимості;

3) декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за рік, що передує року, у якому було оприлюднено оголошення про конкурс;

4) інші документи, подання яких передбачене цим Законом для проведення спеціальної перевірки.

Відомості з поданих відповідно до цієї частини документів підлягають оприлюдненню упродовж трьох робочих днів після закінчення строку подання заяв на конкурс на офіційному веб-сайті Кабінету Міністрів України, крім відомостей, які відповідно до цього Закону віднесені до інформації з обмеженим доступом, та відомостей про контактний номер телефону, адресу електронної пошти кандидата.

9. Не може бути призначена на посаду члена Національного агентства особа, яка:

1) за рішенням суду визнана недієздатною або дієздатність якої обмежена;

2) має судимість за вчинення злочину, якщо така судимість не погашена або не знята в установленому законом порядку (крім реабілітованої особи);

3) притягалася на підставі обвинувального вироку, який набрав законної сили, до кримінальної відповідальності за вчинення корупційного правопорушення або правопорушення, пов'язаного з корупцією;

4) яка не є громадянином України або набула громадянство чи підданство іншої держави;

5) не пройшла спеціальну перевірку або не надала згоди на її проведення;

6) не подала відповідно до цього Закону декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування за минулий рік;

7) впродовж одного року до подання заяви на участь у конкурсі на заміщення цієї посади, незалежно від тривалості, входила до складу керівних органів політичної партії.

10. Повноваження члена Національного агентства припиняються Кабінетом Міністрів України достроково у випадку:

1) призначення чи обрання на іншу посаду за його згодою;

2) досягнення шістдесяти п'яти років;

3) неможливості виконувати свої повноваження за станом здоров'я відповідно до висновку медичної комісії, що створюється спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;

4) набрання законної сили рішенням суду про визнання його недієздатним або обмеження його цивільної дієздатності, визнання його безвісно відсутнім чи оголошення його померлим;

5) набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього;

6) припинення ним громадянства України або виїзду на постійне проживання за межі України;

7) подання заяви про звільнення з посади за власним бажанням, відставки;

8) відмови від прийняття присяги державного службовця;

9) смерті;

10) набрання законної сили рішенням суду, яким встановлено систематичне порушення вимог цього Закону, якщо відповідні порушення не містять ознак злочину.

11. Член Національного агентства, строк повноважень якого закінчився, здійснює повноваження до його звільнення з посади Кабінетом Міністрів України.

Стаття 6. Голова та заступник Голови Національного агентства

1. Голова Національного агентства обирається агентством строком на два роки з числа його членів. Одна й та сама особа не може обіймати цю посаду два строки підряд.

2. Голова Національного агентства:

1) організує роботу Національного агентства, скликає та проводить його засідання, підписує протоколи засідань та рішення Національного агентства, забезпечує їх оприлюднення на офіційному веб-сайті Національного агентства, організує підготовку проекту порядку денного засідань Національного агентства, який вносить на його розгляд;

2) координує роботу членів Національного агентства, контролює роботу працівників його апарату;

3) призначає на посади та звільняє з посад у порядку, передбаченому законодавством про державну службу, службовців апарату Національного агентства, крім керівника апарату та його заступників;

4) приймає на роботу та звільняє з роботи у порядку, передбаченому законодавством про працю, працівників апарату Національного агентства;

5) присвоює службовцям Національного агентства ранги державних службовців, вживає заходів заохочення, притягнення службовців апарату Національного агентства до дисциплінарної відповідальності;

6) приймає в установленому порядку рішення про розподіл бюджетних коштів, розпорядником яких є Національне агентство;

7) затверджує штатний розпис та кошторис Національного агентства;

8) представляє Національне агентство у відносинах з судами, іншими органами, підприємствами, установами і організаціями в Україні та за її межами, громадськістю;

9) скликає та проводить наради з питань, що належать до його компетенції;

10) у межах повноважень видає накази та доручення;

11) має право бути присутнім на засіданнях Верховної Ради України, її комітетів, постійних, тимчасових спеціальних та тимчасових слідчих комісій, а також брати участь з правом дорадчого голосу у засіданнях Кабінету Міністрів України, інших державних органів та органів місцевого самоврядування при розгляді питань, пов'язаних з формуванням та реалізацією антикорупційної політики;

12) здійснює передбачені цим Законом повноваження члена Національного агентства;

13) здійснює інші повноваження відповідно до цього та інших законів.

3. Повноваження Голови Національного агентства припиняються в разі:

1) дострокового припинення його повноважень члена Національного агентства у випадках, передбачених частиною десятою статті 5 цього Закону;

2) подання заяви про звільнення з посади Голови Національного агентства за власним бажанням без припинення повноважень члена Національного агентства.

4. Національне агентство обирає з числа його членів заступника Голови Національного агентства, який виконує обов'язки Голови Національного агентства в період його відсутності.

Стаття 7. Повноваження членів Національного агентства

1. Член Національного агентства:

1) готує питання на розгляд Національного агентства, бере участь у його засіданнях та голосуванні без права утримання;

2) забезпечує в межах компетенції виконання рішення Національного агентства;

3) здійснює повноваження та координує роботу структурних підрозділів апарату Національного агентства відповідно до визначеного Національним агентством розподілу функціональних обов'язків;

4) за дорученням Національного агентства представляє Національне агентство у відносинах з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, громадськими об'єднаннями, фізичними та юридичними особами в Україні та за кордоном.

2. Член Національного агентства при здійсненні своїх повноважень має право:

1) ознайомлюватися з документами, які знаходяться у Національного агентства;

2) пропонувати для включення до порядку денного засідання Національного агентства питання, що належать до його компетенції;

3) виступати на засіданнях Національного агентства, вносити пропозиції щодо питань, які розглядаються, ініціювати проведення по них голосування;

4) на підставі доручення Національного агентства проводити перевірки з питань, які віднесено цим Законом до повноважень Національного агентства;

5) бути присутнім на засіданнях Верховної Ради України, її комітетів, тимчасових спеціальних та тимчасових слідчих комісій, а також на засіданнях, що проводяться Кабінетом Міністрів України, у міністерствах та інших органах державної влади та органах місцевого самоврядування, стосовно розгляду питань, пов'язаних з формуванням та реалізацією антикорупційної політики;

6) у разі незгоди з рішенням, прийнятим Національним агентством, у письмовій формі викласти свою окрему думку, яка додається до протоколу засідання Національного агентства;

7) бути присутнім на заходах, що проводяться Національним агентством.

Стаття 8. Організація діяльності Національного агентства

1. Основною формою роботи Національного агентства є засідання, що проводяться не рідше одного разу на тиждень. Порядок денний засідань затверджується Національним агентством.

Рішення Національного агентства приймаються більшістю голосів від його загального складу.

Регламент Національного агентства, а також розподіл функціональних обов'язків між заступником Голови та членами Національного агентства за відповідними напрямками щодо виконання покладених на нього функцій затверджуються рішенням Національного агентства.

2. Організаційне, інформаційно-довідкове та інше забезпечення діяльності Національного агентства здійснює його апарат.

Положення про апарат Національного агентства і його структура, а також положення про самостійні структурні підрозділи апарату затверджуються Національним агентством. Гранична чисельність працівників апарату Національного агентства затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням Голови Національного агентства.

Керівник апарату та його заступники призначаються та звільняються Національним агентством.

3. Рішенням Кабінету Міністрів України за поданням Національного агентства можуть створюватися територіальні органи Національного агентства, територія діяльності яких може не збігатися з адміністративно-територіальним поділом.

Керівники територіальних органів Національного агентства (у разі їх створення) призначаються та звільняються рішенням Національного агентства.

4. Працівники апарату Національного агентства та його територіальних органів (у разі їх створення) регулярно, але не рідше одного разу на два роки, проходять обов'язкове підвищення кваліфікації.

Стаття 9. Гарантії незалежності Національного агентства

1. Незалежність Національного агентства від впливу чи втручання у його діяльність гарантується:

1) спеціальним статусом Національного агентства;
2) особливим порядком відбору, призначення та припинення повноважень членів Національного агентства;

3) особливим, встановленим законом порядком фінансування та матеріально-технічного забезпечення Національного агентства;

4) належними умовами оплати праці членів та службовців апарату Національного агентства, визначеними цим та іншими законами;

5) прозорістю його діяльності;

6) в інший спосіб, визначений цим Законом.

2. Члени та службовці апарату Національного агентства під час виконання покладених на них обов'язків є представниками влади, діють від імені держави і перебувають під її захистом.

3. Використання Національного агентства в партійних, групових чи приватних інтересах не допускається. Діяльність політичних партій в Національному агентстві забороняється.

4. Забороняється втручання державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб, політичних партій, громадських об'єднань, інших осіб в діяльність Національного агентства з виконання покладених на нього обов'язків.

5. Повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення члену Національного агентства може бути здійснено лише Генеральним прокурором України (виконувачем обов'язків Генерального прокурора України).

3 клопотанням про відсторонення від посади члена Національного агентства, який підозрюється або обвинувачується у вчиненні злочину, має право звернутися у встановленому законом порядку Генеральний прокурор України або його заступник.

6. Члени та службовці апарату Національного агентства, їх близькі особи та майно перебувають під захистом держави. У разі надходження відповідної заяви від члена Національного агентства органи внутрішніх справ вживають необхідних заходів для забезпечення безпеки члена Національного агентства, його близьких осіб, збереження їхнього майна.

7. Посягання на життя і здоров'я члена чи службовця апарату Національного агентства, його близьких осіб, знищення чи пошкодження їх майна, погроза їм вбивством, насильством чи пошкодженням майна тягнуть за собою відповідальність, встановлену законом.

8. Член Національного агентства має право на забезпечення засобами захисту, які надаються йому органами внутрішніх справ.

Стаття 10. Правовий статус членів, працівників апарату та територіальних органів Національного агентства

1. Члени Національного агентства є державними службовцями.

2. Працівниками апарату Національного агентства та його територіальних органів є державні службовці, а також інші працівники, які виконують допоміжні функції.

Стаття 11. Повноваження Національного агентства

1. До повноважень Національного агентства належать:

1) проведення аналізу:

стану запобігання та протидії корупції в Україні, діяльності державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування у сфері запобігання та протидії корупції;

статистичних даних, результатів досліджень та іншої інформації стосовно ситуації щодо корупції;

2) розроблення проектів Антикорупційної стратегії та державної програми з її виконання, здійснення моніторингу, координації та оцінки ефективності виконання Антикорупційної стратегії;

3) підготовка та подання в установленому законом порядку до Кабінету Міністрів України проекту національної доповіді щодо реалізації засад антикорупційної політики;

4) формування та реалізація антикорупційної політики, розроблення проектів нормативно-правових актів з цих питань;

5) організація проведення досліджень з питань вивчення ситуації щодо корупції;

6) здійснення моніторингу та контролю за виконанням актів законодавства з питань етичної поведінки, запобігання та врегулювання конфлікту інтересів у діяльності осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та прирівняних до них осіб;

7) координація та надання методичної допомоги щодо виявлення державними органами, органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування корупціогенних ризиків у своїй діяльності та реалізації ними заходів щодо їх усунення, у тому числі підготовки та виконання антикорупційних програм;

8) здійснення в порядку, визначеному цим Законом, контролю та перевірки декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, зберігання та оприлюднення таких декларацій, проведення моніторингу способу життя осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування;

9) забезпечення ведення Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення;

10) затвердження відповідно до цього Закону правил етичної поведінки державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування;

11) координація в межах компетенції, методичне забезпечення та здійснення аналізу ефективності діяльності уповноважених підрозділів (уповноважених осіб) з питань запобігання та виявлення корупції;

12) погодження антикорупційних програм державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, розробка типової антикорупційної програми юридичної особи;

13) здійснення співпраці із особами, які добросовісно повідомляють про можливі факти корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, інших порушень цього Закону (викривачі), вжиття заходів щодо їх правового та іншого захисту, притягнення до відповідальності осіб, винних у порушенні їх прав, у зв'язку з таким інформуванням;

14) організація підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації з питань, пов'язаних із запобіганням корупції, працівників державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, посадових осіб місцевого самоврядування;

15) надання роз'яснень, методичної та консультаційної допомоги з питань застосування актів законодавства з питань етичної поведінки, запобігання та врегулювання конфлікту інтересів у діяльності осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та прирівняних до них осіб;

16) інформування громадськості про здійснювані Національним агентством заходи щодо запобігання корупції, реалізація заходів, спрямованих на формування у свідомості громадян негативного ставлення до корупції;

17) залучення громадськості до формування, реалізації та моніторингу антикорупційної політики;

18) координація виконання міжнародних зобов'язань у сфері формування та реалізації антикорупційної політики, співпраця з державними органами, неурядовими організаціями іноземних держав та міжнародними організаціями в межах своєї компетенції;

19) обмін інформацією з компетентними органами іноземних держав та міжнародними організаціями;

20) інші повноваження, визначені законом.

Стаття 12. Права Національного агентства

1. Національне агентство з метою виконання покладених на нього повноважень має такі права:

1) одержувати в установленому законом порядку за письмовими запитами від державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, суб'єктів господарювання незалежно від форми власності та їх посадових осіб, громадян та їх об'єднань інформацію, необхідну для виконання покладених на нього завдань;

2) мати прямий доступ до інформаційних баз даних державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, користуватися державними, у тому числі урядовими системами зв'язку і комунікацій, мережами спеціального зв'язку та іншими технічними засобами;

3) залучати у встановленому порядку до виконання окремих робіт, участі у вивченні окремих питань науковців, у тому числі на договірній основі, працівників державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування;

4) створювати комісії та робочі групи, організувати конференції, семінари і наради з питань запобігання і протидії корупції;

5) приймати з питань, що належать до його компетенції, обов'язкові для виконання нормативно-правові акти;

6) отримувати заяви фізичних та юридичних осіб про порушення вимог цього Закону, проводити за власною ініціативою перевірку можливих фактів порушення вимог цього Закону;

7) проводити перевірки організації роботи із запобігання і виявлення корупції в державних органах, органах влади Автономної Республіки Крим, органах місцевого самоврядування, зокрема щодо підготовки та виконання антикорупційних програм;

8) вносити приписи про порушення вимог законодавства щодо етичної поведінки, запобігання та врегулювання конфлікту інтересів, інших вимог та обмежень, передбачених цим Законом;

9) отримувати від осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, письмові пояснення з приводу обставин, що можуть свідчити про порушення правил етичної поведінки, запобігання та врегулювання конфлікту інтересів, інших вимог та обмежень, передбачених цим Законом, щодо достовірності відомостей, зазначених у деклараціях осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування;

10) звертатися до суду із позовами (заявами) щодо визнання незаконними нормативно-правових актів, індивідуальних рішень, виданих (прийнятих) з порушенням встановлених цим Законом вимог та обмежень, визнання недійсними правочинів, укладених внаслідок вчинення корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення;

11) затверджувати методологію оцінювання корупційних ризиків у діяльності органів влади, проводити аналіз антикорупційних програм органів влади та надавати обов'язкові для розгляду пропозиції до таких програм;

12) ініціювати проведення службового розслідування, вжиття заходів щодо притягнення до відповідальності осіб, винних у вчиненні корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, надсилати до спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції матеріали, що свідчать про факти таких правопорушень;

13) інші права, передбачені законом.

2. У випадках виявлення порушення вимог цього Закону щодо етичної поведінки, запобігання та врегулювання конфлікту інтересів у діяльності осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та прирівняних до них осіб або іншого порушення цього Закону Національне агентство вносить керівнику відповідного органу, підприємства, установи, організації припис

щодо усунення порушень законодавства, проведення службового розслідування, притягнення винної особи до встановленої законом відповідальності.

Припис Національного агентства є обов'язковим для виконання. Про результати виконання припису Національного агентства посадова особа, якій його адресовано, інформує Національне агентство упродовж десяти робочих днів з дня одержання припису.

3. У випадку виявлення ознак корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення, Національне агентство затверджує обґрунтований висновок, який надсилає спеціально уповноваженим суб'єктам у сфері протидії корупції. Висновок Національного агентства є обов'язковим для розгляду, про результати якого воно повідомляється не пізніше п'яти днів після отримання повідомлення про вчинене правопорушення.

4. Державні органи, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи зобов'язані надавати запитувані Національним агентством документи чи інформацію упродовж десяти робочих днів з дня одержання запиту.

5. Нормативно-правові акти Національного агентства підлягають державній реєстрації Міністерством юстиції України та включаються до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів.

Нормативно-правові акти Національного агентства після включення до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів опубліковуються державною мовою в офіційних друкованих виданнях.

Нормативно-правові акти Національного агентства, які пройшли державну реєстрацію, набирають чинності з дня офіційного опублікування, якщо інше не передбачено самими актами, але не раніше дня офіційного опублікування.

Стаття 13. Уповноважені особи Національного агентства

1. Уповноваженими особами Національного агентства є Голова та члени Національного агентства, а також уповноважені Національним агентством посадові особи.

2. Уповноважені особи Національного агентства мають право:

безперешкодно входити до приміщень державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування за службовим посвідченням та мати доступ до документів та інших матеріалів, необхідних для проведення перевірки;

вимагати необхідні документи та іншу інформацію у зв'язку з реалізацією своїх повноважень з урахуванням обмежень, встановлених законом;

отримувати в межах своєї компетенції письмові пояснення від посадових осіб та службових осіб державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування;

відповідно до розподілу обов'язків складати протоколи про адміністративні правопорушення у справах, що належать до компетенції Національного агентства;

представляти Національне агентство в судах у порядку, встановленому законом.

3. Без згоди Національного агентства його уповноважені особи не можуть входити до складу комісій, комітетів та інших органів, що формуються органами державної влади, органами місцевого самоврядування.

4. Голові та членам Національного агентства, посадовим і службовим особам його апарату забороняється розголошувати інформацію з обмеженим доступом, отриману у зв'язку із виконанням ними службових обов'язків, крім випадків, встановлених законом.

Стаття 14. Контроль за діяльністю Національного агентства

1. Контроль за витрачанням Національним агентством коштів здійснюється Рахунковою палатою шляхом проведення аудиту один раз на два роки.

2. Громадський контроль за діяльністю Національного агентства забезпечується через Громадську раду при Національному агентстві, яка утворюється та формується Кабінетом Міністрів України з 15 осіб на підставі результатів конкурсу.

Порядок організації та проведення конкурсу з формування Громадської ради при Національному агентстві визначається Кабінетом Міністрів України.

3. Громадська рада при Національному агентстві заслуховує інформацію про діяльність, виконання планів і завдань Національного агентства, затверджує щорічні звіти про діяльність Національного агентства, надає висновки за результатами експертизи проектів актів Національного агентства, делегує для участі в засіданнях Національного агентства свого представника з правом дорадчого голосу.

4. Національне агентство готує щорічні звіти про свою діяльність, які після затвердження Громадською радою при Національному агентстві оприлюднюються на його офіційному веб-сайті.

Стаття 15. Соціальний захист членів та працівників апарату Національного агентства

1. Держава забезпечує соціальний захист членів та працівників апарату Національного агентства відповідно до законодавства про працю і державну службу, з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

2. У разі загибелі (смерті) члена Національного агентства під час виконання службових обов'язків сім'ї загиблого (померлого), а у разі її відсутності його батькам та утриманцям виплачується одноразова грошова допомога в розмірі десятирічного розміру оплати праці загиблого (померлого) за останньою посадою, яку він займав, в порядку та на умовах, визначених Кабінетом Міністрів України. За сім'єю загиблого (померлого) зберігається право на забезпечення житлом.

3. Якщо особи одночасно мають право на отримання одноразової грошової допомоги з підстав, передбачених цією статтею, та одноразової грошової допомоги або компенсаційної виплати, встановлених іншими законами, виплата відповідних грошових сум здійснюється за однією з підстав за вибором особи, яка має право на отримання таких виплат.

4. Шкода, завдана майну члена або працівника апарату Національного агентства чи майну його близьких родичів у зв'язку з виконанням службових обов'язків, відшкодовується в повному обсязі за рахунок коштів Державного бюджету України з наступним стягненням цієї суми з винуватих осіб у порядку, встановленому законом.

Стаття 16. Оплата праці членів та працівників апарату Національного агентства

1. Заробітна плата членів та працівників апарату Національного агентства повинна забезпечувати достатні матеріальні умови для належного виконання ними службових обов'язків з урахуванням характеру, інтенсивності та небезпечності роботи, забезпечувати набір і закріплення в штаті апарату Національного агентства кваліфікованих кадрів, стимулювати досягнення високих результатів у службовій діяльності, компенсувати інтелектуальні затрати працівників.

2. Заробітна плата членів та службовців апарату Національного агентства складається з посадового окладу, надбавки за вислугу років, доплати за ранг, премії та інших надбавок, встановлених законодавством про державну службу.

Посадовий оклад члена Національного агентства складає 19,5 мінімальних заробітних плат. Посадовий оклад Голови Національного агентства встановлюється пропорційно до посадового окладу члена Національного агентства з коефіцієнтом 1,3. Посадовий оклад службовця апарату Національного агентства встановлюється на рівні відповідних категорій посад Секретаріату Кабінету Міністрів України.

3. Надбавки за вислугу років та доплати за ранг, премії та інші надбавки членам та державним службовцям Національного агентства виплачуються відповідно до Закону України «Про державну службу».

Стаття 17. Фінансове та матеріально-технічне забезпечення Національного агентства

1. Фінансове забезпечення Національного агентства здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України. Фінансування Національного агентства за рахунок будь-яких інших джерел забороняється, крім випадків, передбачених міжнародними договорами, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України, або проектами міжнародної технічної допомоги.

2. У Державному бюджеті України видатки на фінансування Національного агентства визначаються окремим рядком на рівні, що забезпечує належне виконання повноважень Національного агентства.

Голова Національного агентства представляє позицію Національного агентства з питань його фінансування на засіданнях Кабінету Міністрів України, комітетів або на пленарних засіданнях Верховної Ради України.

3. Національне агентство є головним розпорядником коштів Державного бюджету України, що виділяються на його фінансування.

Видатки на діяльність Національного агентства передбачають кошти на проведення досліджень з питань вивчення ситуації щодо корупції, інформаційних кампаній та навчання з питань запобігання і протидії корупції.

4. Національне агентство забезпечується необхідними матеріальними засобами, технікою, обладнанням, іншим майном для здійснення службової діяльності.

Розділ III

ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЯ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ

Стаття 18. Антикорупційна політика

1. Засади антикорупційної політики (Антикорупційна стратегія) визначаються Верховною Радою України.

2. Верховна Рада України щороку не пізніше 1 червня проводить парламентські слухання з питань ситуації щодо корупції, затверджує та оприлюднює щорічну національну доповідь щодо реалізації засад антикорупційної політики.

3. Антикорупційна стратегія розробляється Національним агентством на основі аналізу ситуації щодо корупції, а також результатів виконання попередньої антикорупційної стратегії.

4. Антикорупційна стратегія реалізується шляхом виконання державної програми, яка розробляється Національним агентством та затверджується Кабінетом Міністрів України.

Керівники державних органів несуть персональну відповідальність за забезпечення реалізації державної програми з виконання Антикорупційної стратегії.

5. Державна програма з виконання Антикорупційної стратегії підлягає щорічному перегляду з урахуванням результатів реалізації визначених заходів, висновків та рекомендацій парламентських слухань з питань ситуації щодо корупції.

Стаття 19. Антикорупційні програми

1. Антикорупційні програми приймаються в:

Адміністрації Президента України, Апараті Верховної Ради України, Секретаріаті Кабінету Міністрів України, Секретаріаті Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Генеральній прокуратурі України, Службі безпеки України, міністерствах, інших центральних органах виконавчої влади, інших державних органах, юрисдикція яких поширюється на всю територію України, обласних, Київській та Севастопольській міських державних адміністраціях, державних цільових фондах – шляхом затвердження їх керівниками;

Апараті Ради національної безпеки і оборони України – шляхом затвердження Секретарем Ради національної безпеки і оборони України;

Рахунковій палаті – шляхом затвердження Колегією палати, а у Національному банку України – шляхом затвердження Правління банку;

Центральній виборчій комісії, Вищій раді юстиції, Верховній Раді Автономної Республіки Крим, обласних радах, Київській та Севастопольській міських радах, Раді міністрів Автономної Республіки Крим – шляхом затвердження їх рішеннями.

Антикорупційні програми підлягають погодженню Національним агентством.

2. Антикорупційні програми повинні передбачати:

визначення засад загальної відомчої політики щодо запобігання та протидії корупції у відповідній сфері, заходи з їх реалізації, а також з виконання антикорупційної стратегії та державної антикорупційної програми;

оцінку корупційних ризиків у діяльності органу, установи, організації, причини, що їх породжують та умови, що їм сприяють;

заходи щодо усунення виявлених корупційних ризиків, осіб, відповідальних за їх виконання, строки та необхідні ресурси;

навчання та заходи з поширення інформації щодо програм антикорупційного спрямування; процедури щодо моніторингу, оцінки виконання та періодичного перегляду програм; інші спрямовані на запобігання корупційним та пов'язаним з корупцією правопорушенням заходи.

Стаття 20. Національна доповідь щодо реалізації засад антикорупційної політики

1. Національне агентство готує проект щорічної національної доповіді щодо реалізації засад антикорупційної політики, який не пізніше 1 квітня подається до Кабінету Міністрів України.

2. У національній доповіді щодо реалізації засад антикорупційної політики мають відображатися такі відомості:

1) статистичні дані про результати діяльності спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції з обов'язковим зазначенням таких даних:

а) кількість зареєстрованих кожним зі спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції повідомлень про кримінальні корупційні правопорушення та правопорушення, пов'язані з корупцією;

б) кількість оперативно-розшукових справ, заведених спеціально уповноваженими суб'єктами у сфері протидії корупції, та їх результативність;

в) кількість осіб, щодо яких складено обвинувальні акти щодо вчинення ними кримінальних корупційних правопорушень і правопорушень, пов'язаних з корупцією, а також протоколи про вчинення адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією;

г) кількість осіб, щодо яких набрав законної сили обвинувальний вирок суду щодо вчинення ними кримінальних корупційних правопорушень, а також на яких накладено адміністративне стягнення за правопорушення, пов'язане з корупцією;

г) кількість осіб, щодо яких набрав законної сили виправдувальний вирок суду щодо вчинення ними відповідних правопорушень, а також щодо яких закрито відповідне адміністративне провадження без накладення стягнення;

д) відомості окремо за категоріями осіб, зазначених у частині першій статті 3 цього Закону, і за видами відповідальності за корупційні правопорушення та правопорушення, пов'язані з корупцією;

е) кількість осіб, звільнених з посади (роботи, служби) у зв'язку з притягненням до відповідальності за корупційні правопорушення або правопорушення, пов'язані з корупцією, а також осіб, стосовно яких застосоване як основне/додаткове покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю;

є) відомості про розмір збитків і шкоди, завданих корупційними правопорушеннями та правопорушеннями, пов'язаними з корупцією, стан та обсяги їх відшкодування;

ж) відомості про кошти та інше майно, одержані внаслідок вчинення корупційних правопорушень або правопорушень, пов'язаних з корупцією, конфісковані за рішенням суду, а також кошти у розмірі вартості незаконно одержаних послуг чи пільг, стягнені на користь держави;

з) відомості про кошти та інше майно, одержані внаслідок корупційних правопорушень або правопорушень, пов'язаних з корупцією, повернуті в Україну із-за кордону, та розпорядження ними;

и) відомості про конфіскацію предметів та доходів від кримінальних корупційних правопорушень;

і) кількість пропозицій щодо скасування відповідними органами або посадовими особами нормативно-правових актів, рішень, виданих (прийнятих) внаслідок вчинення корупційного правопорушення, та результати їх розгляду;

ї) відомості про визнані незаконними в судовому порядку за заявою заінтересованих фізичної особи, об'єднання громадян, юридичної особи, державного органу, органу місцевого самоврядування нормативно-правових актів, рішень, виданих (прийнятих) внаслідок вчинення корупційного правопорушення;

й) кількість направлених подань про усунення причин і умов, що сприяли вчиненню корупційного правопорушення та правопорушення, пов'язаного з корупцією, або невиконанню вимог антикорупційного законодавства;

- к) співпрацю з відповідними органами інших держав, міжнародними організаціями і зарубіжними недержавними організаціями та укладені з ними угоди про співробітництво;
 - л) співпрацю з недержавними організаціями і засобами масової інформації;
 - м) штат спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції, кваліфікацію та досвід їх працівників, підвищення їх кваліфікації;
 - н) діяльність підрозділів внутрішньої безпеки спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції; кількість повідомлень про вчинення правопорушень їх працівниками, результати розгляду таких повідомлень, притягнення працівників підрозділів внутрішньої безпеки до відповідальності;
 - о) обсяги фінансування спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції;
 - п) інші відомості, що стосуються результатів діяльності спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції та виконання їх повноважень;
- 2) узагальнені результати антикорупційної експертизи нормативно-правових актів та проектів нормативно-правових актів;
- 3) інформація про результати виконання органами державної влади заходів щодо запобігання та протидії корупції, у тому числі в рамках міжнародного співробітництва;
- 4) узагальнений аналіз ситуації щодо корупції із зазначенням:
- а) виявлених державними органами, органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування корупціогенних факторів у їх діяльності та реалізації ними заходів щодо усунення зазначених факторів;
 - б) результатів соціологічних і аналітичних досліджень з вивчення ситуації щодо корупції, проведених державними органами, органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування, міжнародними організаціями, громадськими об'єднаннями;
 - в) стану виконання міжнародно-правових зобов'язань у сфері запобігання і протидії корупції;
 - г) впливу здійснюваних заходів на рівень корупції на основі статистичних даних та результатів соціологічних досліджень;
- 5) звіт про стан виконання Антикорупційної стратегії;
- б) висновки та рекомендації.
3. Спеціально уповноважені суб'єкти у сфері протидії корупції, інші державні органи, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування до 15 лютого подають до Національного агентства інформацію, необхідну для підготовки національної доповіді щодо реалізації засад антикорупційної політики.
4. Кабінет Міністрів України щороку не пізніше 15 квітня розглядає та схвалює проект національної доповіді щодо реалізації засад антикорупційної політики, який протягом десяти робочих днів з дня схвалення направляється до Верховної Ради України.
5. Національна доповідь щодо реалізації засад антикорупційної політики підлягає оприлюдненню на офіційному веб-сайті Верховної Ради України.

Стаття 21. Участь громадськості в заходах щодо запобігання корупції

1. Громадські об'єднання, їх члени або уповноважені представники, а також окремі громадяни в діяльності щодо запобігання корупції мають право:
- 1) повідомляти про виявлені факти вчинення корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, реальний, потенційний конфлікт інтересів спеціально уповноваженим суб'єктам у сфері протидії корупції, Національному агентству, керівництву чи іншим представникам органу, підприємства, установи чи організації, в яких були вчинені ці правопорушення або у працівників яких наявний конфлікт інтересів, а також громадськості;
 - 2) запитувати та одержувати від державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування в порядку, передбаченому Законом України «Про доступ до публічної інформації», інформацію про діяльність щодо запобігання корупції;
 - 3) проводити, замовляти проведення громадської антикорупційної експертизи нормативно-правових актів та проектів нормативно-правових актів, подавати за результатами експертизи пропозиції до відповідних органів, отримувати від відповідних органів інформацію про врахування поданих пропозицій;
 - 4) брати участь у парламентських слуханнях та інших заходах з питань запобігання корупції;

5) вносити пропозиції суб'єктам права законодавчої ініціативи щодо вдосконалення законодавчого регулювання відносин, що виникають у сфері запобігання корупції;

6) проводити, замовляти проведення досліджень, у тому числі наукових, соціологічних тощо, з питань запобігання корупції;

7) проводити заходи щодо інформування населення з питань запобігання корупції;

8) здійснювати громадський контроль за виконанням законів у сфері запобігання корупції з використанням при цьому таких форм контролю, які не суперечать законодавству;

9) здійснювати інші не заборонені законом заходи щодо запобігання корупції.

2. Громадському об'єднанню, фізичній, юридичній особі не може бути відмовлено в наданні доступу до інформації стосовно компетенції суб'єктів, які здійснюють заходи щодо запобігання корупції, а також стосовно основних напрямів їх діяльності. Така інформація надається в порядку, встановленому законом.

3. Законопроекти та проекти інших нормативно-правових актів, що передбачають надання пільг, переваг окремим суб'єктам господарювання, а також делегування повноважень державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим або органів місцевого самоврядування, з метою їх громадського обговорення розміщуються на офіційних веб-сайтах відповідних органів невідкладно, але не пізніше ніж за 20 робочих днів до дня їх розгляду з метою прийняття.

4. Державні органи, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування узагальнюють результати громадського обговорення законопроектів та проектів інших нормативно-правових актів, передбачених частиною третьою цієї статті, та оприлюднюють їх на своїх офіційних веб-сайтах.

Розділ IV ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЙНИМ ТА ПОВ'ЯЗАНИМ З КОРУПЦІЄЮ ПРАВОПОРУШЕННЯМ

Стаття 22. Обмеження щодо використання службових повноважень чи свого становища

1. Особам, зазначеним у частині першій статті 3 цього Закону, забороняється використовувати свої службові повноваження або своє становище та пов'язані з цим можливості з метою одержання неправомірної вигоди для себе чи інших осіб, у тому числі використовувати будь-яке державне чи комунальне майно або кошти в приватних інтересах.

Стаття 23. Обмеження щодо одержання подарунків

1. Особам, зазначеним у пунктах 1, 2 частини першої статті 3 цього Закону, забороняється безпосередньо або через інших осіб вимагати, просити, одержувати подарунки для себе чи близьких їм осіб від юридичних або фізичних осіб:

1) у зв'язку із здійсненням такими особами діяльності, пов'язаної із виконанням функцій держави або місцевого самоврядування;

2) якщо особа, яка дарує, перебуває в підпорядкуванні такої особи.

2. Особи, зазначені у пунктах 1, 2 частини першої статті 3 цього Закону, можуть приймати подарунки, які відповідають загальноновизначеним уявленням про гостинність, крім випадків, передбачених частиною першою цієї статті, якщо вартість таких подарунків не перевищує одну мінімальну заробітну плату, встановлену на день прийняття подарунка, одноразово, а сукупна вартість таких подарунків, отриманих з одного джерела протягом року, не перевищує двох прожиткових мінімумів, встановлених для працездатної особи на 1 січня поточного року.

Передбачене цією частиною обмеження щодо вартості подарунків не поширюється на подарунки, які:

1) даруються близькими особами;

2) одержуються як загальнодоступні знижки на товари, послуги, загальнодоступні виграші, призи, премії, бонуси.

3. Подарунки, одержані особами, зазначеними у пунктах 1, 2 частини першої статті 3 цього Закону, як подарунки державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді, державним або ко-

мунальним підприємствам, установам чи організаціям, є відповідно державною або комунальною власністю і передаються органу, підприємству, установі чи організації у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

4. Рішення, прийняте особою, зазначеною у пунктах 1, 2 частини першої статті 3 цього Закону, на користь особи, від якої вона чи її близькі особи отримали подарунок, вважаються такими, що прийняті в умовах конфлікту інтересів, і на ці рішення розповсюджуються положення статті 67 цього Закону.

Стаття 24. Запобігання одержанню неправомірної вигоди або подарунка та поведження з ними

1. Особи, уповноважені на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, прирівняні до них особи у разі надходження пропозиції щодо неправомірної вигоди або подарунка, незважаючи на приватні інтереси, зобов'язані невідкладно вжити таких заходів:

- 1) відмовитися від пропозиції;
- 2) за можливості ідентифікувати особу, яка зробила пропозицію;
- 3) залучити свідків, якщо це можливо, у тому числі з числа співробітників;
- 4) письмово повідомити про пропозицію безпосереднього керівника (за наявності) або керівника відповідного органу, підприємства, установи, організації, спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції.

2. Якщо особа, на яку поширюються обмеження щодо використання службового становища та щодо одержання подарунків, виявила у своєму службовому приміщенні чи отримала майно, що може бути неправомірною вигодою, або подарунок, вона зобов'язана невідкладно, але не пізніше одного робочого дня, письмово повідомити про цей факт свого безпосереднього керівника або керівника відповідного органу, підприємства, установи, організації.

3. Якщо особа, на яку поширюються обмеження щодо використання службового становища та щодо одержання подарунків, виявила у своєму службовому приміщенні чи отримала майно, що може бути неправомірною вигодою, або подарунок, вона зобов'язана невідкладно, але не пізніше одного робочого дня, письмово повідомити про цей факт свого безпосереднього керівника або керівника відповідного органу, підприємства, установи, організації.

4. Про виявлення майна, що може бути неправомірною вигодою, або подарунка складається акт, який підписується особою, яка виявила неправомірну вигоду або подарунок, та її безпосереднім керівником або керівником відповідного органу, підприємства, установи, організації.

5. У разі якщо майно, що може бути неправомірною вигодою, або подарунок виявляє особа, яка є керівником органу, підприємства, установи, організації, акт про виявлення майна, що може бути неправомірною вигодою, або подарунка підписує ця особа та особа, уповноважена на виконання обов'язків керівника відповідного органу, підприємства, установи, організації у разі його відсутності.

6. Предмети неправомірної вигоди, а також одержані чи виявлені подарунки зберігаються в органі до їх передачі спеціально уповноваженим суб'єктам у сфері протидії корупції.

7. Положення цієї статті не поширюються на випадки одержання подарунка за наявності обставин, передбачених частиною другою статті 23 цього Закону.

8. У випадку наявності в особи, зазначеної у пунктах 1, 2 частини першої статті 3 цього Закону, сумнівів щодо можливості одержання нею подарунка, вона має право письмово звернутися для одержання консультації з цього питання до територіального органу Національного агентства, який надає відповідне роз'яснення.

Стаття 25. Обмеження щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності

1. Особам, зазначеним у пункті 1 частини першої статті 3 цього Закону, забороняється:

1) займатися іншою оплачуваною (крім викладацької, наукової і творчої діяльності, медичної практики, інструкторської та суддівської практики із спорту) або підприємницькою діяльністю, якщо інше не передбачено Конституцією або законами України;

2) входити до складу правління, інших виконавчих чи контрольних органів, наглядової ради підприємства або організації, що має на меті одержання прибутку (крім випадків, коли особи здійснюють функції з управління акціями (частками, паями), що належать державі чи територіальній громаді, та представляють інтереси держави чи територіальної громади в раді (спостережній раді), ревізійній комісії господарської організації), якщо інше не передбачено Конституцією або законами України.

3. Обмеження, передбачені частиною першою цієї статті, не поширюються на депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутатів місцевих рад (крім тих, які здійснюють свої повноваження у відповідній раді на постійній основі), членів Вищої ради юстиції (крім тих, які працюють у Вищій раді юстиції на постійній основі), народних засідателів і присяжних.

Стаття 26. Обмеження після припинення діяльності, пов'язаної з виконанням функцій держави, місцевого самоврядування

1. Особам, уповноваженим на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, зазначеним у пункті 1 частини першої статті 3 цього Закону, які звільнилися або іншим чином припинили діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, забороняється:

1) протягом року з дня припинення відповідної діяльності укладати трудові договори (контракти) або вчиняти правочини у сфері підприємницької діяльності з юридичними особами приватного права або фізичними особами – підприємцями, якщо особи, зазначені в абзаці першому цієї частини, протягом року до дня припинення виконання функцій держави або місцевого самоврядування здійснювали повноваження з контролю, нагляду або підготовки чи прийняття відповідних рішень щодо діяльності цих юридичних осіб або фізичних осіб – підприємців;

2) розголошувати або використовувати в інший спосіб у своїх інтересах інформацію, яка стала їм відома у зв'язку з виконанням службових повноважень, крім випадків, встановлених законом;

3) протягом року з дня припинення відповідної діяльності представляти інтереси будь-якої особи у справах (у тому числі в тих, що розглядаються в судах), в яких іншою стороною є орган, підприємство, установа, організація, в якому (яких) вони працювали на момент припинення зазначеної діяльності.

2. Порухення встановленого пунктом 1 частини першої цієї статті обмеження щодо укладення трудового договору (контракту) є підставою для припинення відповідного договору.

Правочини у сфері підприємницької діяльності, вчинені з порушенням вимог пункту 1 частини першої цієї статті, можуть бути визнані недійсними.

У разі виявлення порушень, передбачених частиною першою цієї статті, Національне агентство звертається до суду для припинення трудового договору (контракту), визнання правочину недійсним.

Стаття 27. Обмеження спільної роботи близьких осіб

1. Особи, зазначені у підпунктах «а», «в» – «з» пункту 1 частини першої статті 3 цього Закону, не можуть мати у прямому підпорядкуванні близьких їм осіб або бути прямо підпорядкованими у зв'язку з виконанням повноважень близьким їм особам.

Особи, які претендують на зайняття посад, зазначених у підпунктах «а», «в» – «з» пункту 1 частини першої статті 3 цього Закону, зобов'язані повідомити керівництво органу, на посаду в якому вони претендують, про працюючих у цьому органі близьких їм осіб.

Положення абзаців першого та другого цієї частини не поширюються на:

1) народних засідателів і присяжних;

2) близьких осіб, які прямо підпорядковані один одному у зв'язку з набуттям одним з них статусу виборної особи;

3) осіб, які працюють у сільських населених пунктах (крім тих, що є районними центрами), а також гірських населених пунктах.

2. У разі виникнення обставин, що порушують вимоги частини першої цієї статті, відповідні особи, близькі їм особи вживають заходів щодо усунення таких обставин у п'ятнадцятиденний строк.

Якщо в зазначений строк ці обставини добровільно не усунуто, відповідні особи або близькі їм особи в місячний строк з моменту виникнення обставин підлягають переведенню в установленому порядку на іншу посаду, що виключає пряме підпорядкування.

У разі неможливості такого переведення особа, яка перебуває у підпорядкуванні, підлягає звільненню із займаної посади.

Розділ V

ЗАПОБІГАННЯ ТА ВРЕГУЛЮВАННЯ КОНФЛІКТУ ІНТЕРЕСІВ

Стаття 28. Запобігання та врегулювання конфлікту інтересів

1. Особи, зазначені у пунктах 1, 2 частини першої статті 3 цього Закону, зобов'язані:

1) вживати заходів щодо недопущення виникнення реального, потенційного конфлікту інтересів;

2) повідомляти не пізніше наступного робочого дня з моменту, коли особа дізналася чи повинна була дізнатися про наявність у неї реального чи потенційного конфлікту інтересів безпосереднього керів-

ника, а у випадку перебування особи на посаді, яка не передбачає наявності у неї безпосереднього керівника, або в колегіальному органі – Національне агентство чи інший визначений законом орган або колегіальний орган, під час виконання повноважень у якому виник конфлікт інтересів, відповідно;

3) не вчиняти дій та не приймати рішень в умовах реального конфлікту інтересів;

4) вжити заходів щодо врегулювання реального чи потенційного конфлікту інтересів.

2. Особи, уповноважені на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, не можуть прямо чи опосередковано спонукати у будь-який спосіб підлеглих до прийняття рішень, вчинення дій або бездіяльності всупереч закону на користь своїх приватних інтересів або приватних інтересів третіх осіб.

3. Безпосередній керівник особи або керівник органу, до повноважень якого належить звільнення/ініціювання звільнення з посади протягом двох робочих днів після отримання повідомлення про наявність у підлеглої йому особи реального чи потенційного конфлікту інтересів приймає рішення щодо врегулювання конфлікту інтересів, про що повідомляє відповідну особу.

Національне агентство у випадку одержання від особи повідомлення про наявність у неї реального, потенційного конфлікту інтересів упродовж семи робочих днів роз'яснює такій особі порядок її дій щодо врегулювання конфлікту інтересів.

4. Безпосередній керівник або керівник органу, до повноважень якого належить звільнення/ініціювання звільнення з посади, якому стало відомо про конфлікт інтересів підлеглої йому особи, зобов'язаний вжити передбачені цим Законом заходи для запобігання та врегулювання конфлікту інтересів такої особи.

5. У разі існування в особи сумнівів щодо наявності в неї конфлікту інтересів вона зобов'язана звернутися за роз'ясненнями до територіального органу Національного агентства. У разі якщо особа не отримала підтвердження про відсутність конфлікту інтересів, вона діє відповідно до вимог, передбачених у цьому розділі Закону.

6. Якщо особа отримала підтвердження про відсутність конфлікту інтересів, вона звільняється від відповідальності, якщо у діях, щодо яких вона зверталася за роз'ясненням пізніше було виявлено конфлікт інтересів.

7. Закони та інші нормативно-правові акти, що визначають повноваження державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, порядок надання окремих видів державних послуг та провадження інших видів діяльності, пов'язаних із виконанням функцій держави, місцевого самоврядування, мають передбачати порядок та шляхи врегулювання конфлікту інтересів службових осіб, діяльність яких вони регулюють.

Стаття 29. Заходи зовнішнього та самостійного врегулювання конфлікту інтересів

1. Зовнішнє врегулювання конфлікту інтересів здійснюється шляхом:

1) усунення особи від виконання завдання, вчинення дій, прийняття рішення чи участі в його прийнятті в умовах реального чи потенційного конфлікту інтересів;

2) застосування зовнішнього контролю за виконанням особою відповідного завдання, вчиненням нею певних дій чи прийняття рішень;

3) обмеження доступу особи до певної інформації;

4) перегляду обсягу службових повноважень особи;

5) переведення особи на іншу посаду;

6) звільнення особи.

2. Особи, зазначені у пунктах 1, 2 частини першої статті 3 цього Закону, у яких наявний реальний чи потенційний конфлікт інтересів, можуть самостійно вжити заходів щодо його врегулювання шляхом позбавлення відповідного приватного інтересу з наданням підтверджуючих це документів безпосередньому керівнику або керівнику органу, до повноважень якого належить звільнення/ініціювання звільнення з посади.

Позбавлення приватного інтересу має виключати будь-яку можливість його приховування.

Стаття 30. Усунення від виконання завдання, вчинення дій, прийняття рішення чи участі в його прийнятті

1. Усунення особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, прирівняної до неї особи від виконання завдання, вчинення дій, прийняття рішення чи участі в його прийнятті в умовах реального чи потенційного конфлікту інтересів здійснюється за рішенням керівника відповідного органу, підприємства, установи, організації, у випадках, якщо конфлікт інтересів не має постійного характеру та за умови можливості залучення до прийняття такого рішення або вчинення відповідних дій інших працівників відповідного органу, підприємства, установи, організації.

2. Усунення особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, прирівняної до неї особи від виконання завдання, вчинення дій, прийняття рішення чи участі в його прийнятті в умовах реального чи потенційного конфлікту інтересів, а також залучення до прийняття такого рішення або вчинення відповідних дій інших працівників відповідного органу, підприємства, установи, організації здійснюється за рішенням керівника органу або відповідного структурного підрозділу, в якому працює особа.

Стаття 31. Обмеження доступу до інформації

1. Обмеження доступу особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, прирівняної до неї особи до певної інформації здійснюється за рішенням керівника органу або відповідного структурного підрозділу, в якому працює особа, у випадку, якщо конфлікт інтересів пов'язаний з таким доступом та має постійний характер, а також за можливості продовження належного виконання особою повноважень на посаді за умови такого обмеження і можливості доручення роботи з відповідною інформацією іншому працівнику органу, підприємства, установи, організації.

Стаття 32. Перегляд обсягу службових повноважень

1. Перегляд обсягу службових повноважень особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, прирівняної до неї особи здійснюється за рішенням керівника органу, підприємства, установи, організації або відповідного структурного підрозділу, в якому працює особа, у разі, якщо конфлікт інтересів у її діяльності має постійний характер, пов'язаний з конкретним повноваженням особи, а також за можливості продовження належного виконання нею службових завдань у разі такого перегляду і можливості наділення відповідними повноваженнями іншого працівника.

Стаття 33. Здійснення повноважень під зовнішнім контролем

1. Службові повноваження здійснюються особою, уповноваженою на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, прирівняною до неї особи під зовнішнім контролем у разі, якщо усунення особи від виконання завдання, вчинення дій, прийняття рішення чи участі в його прийнятті в умовах реального чи потенційного конфлікту інтересів, обмеження її доступу до інформації чи перегляд її повноважень є неможливим та відсутні підстави для її переведення на іншу посаду або звільнення.

2. Зовнішній контроль здійснюється в таких формах:

1) перевірка працівником, визначеним керівником органу, підприємства, установи, організації, стану та результатів виконання особою завдання, вчинення нею дій, змісту рішень чи проектів рішень, що приймаються або розробляються особою або відповідним колегіальним органом з питань, пов'язаних із предметом конфлікту інтересів;

2) виконання особою завдання, вчинення нею дій, розгляд справ, підготовка та прийняття нею рішень у присутності визначеного керівником органу працівника;

3) участь уповноваженої особи Національного агентства в роботі колегіального органу в статусі спостерігача без права голосу.

3. У рішенні про здійснення зовнішнього контролю визначаються форма контролю, уповноважений на проведення контролю працівник, а також обов'язки особи у зв'язку із застосуванням зовнішнього контролю за виконанням нею відповідного завдання, вчиненням нею дій чи прийняття рішень.

Стаття 34. Переведення, звільнення особи у зв'язку з наявністю конфлікту інтересів

1. Переведення особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, прирівняної до неї особи на іншу посаду у зв'язку з наявністю реального чи потенційного конфлікту інтересів здійснюється за рішенням керівника органу, підприємства, установи, організації у разі, якщо конфлікт інтересів у її діяльності має постійний характер і не може бути врегульований шляхом усунення такої особи від виконання завдання, вчинення дій, прийняття рішення чи участі в його прийнятті, обмеження її доступу до інформації, перегляду її повноважень та функцій, позбавлення приватного інтересу та за наявності вакантної посади, яка за своїми характеристиками відповідає особистим та професійним якостям особи.

Переведення на іншу посаду може здійснюватися лише за згодою особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, прирівняної до неї особи.

2. Звільнення особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, прирівняної до неї особи з займаної посади у зв'язку з наявністю конфлікту інтересів здійснюється у разі, якщо реальний чи потенційний конфлікт інтересів у її діяльності має постійний характер і не може бути врегульований в інший спосіб, в тому числі через відсутність її згоди на переведення або на позбавлення приватного інтересу.

Стаття 35. Особливості врегулювання конфлікту інтересів, що виник у діяльності окремих категорій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування

1. Правила врегулювання конфлікту інтересів в діяльності Президента України, народних депутатів України, членів Кабінету Міністрів України, керівників центральних органів виконавчої влади, які не входять до складу Кабінету Міністрів України, суддів Конституційного Суду України та суддів судів загальної юрисдикції, голів, заступників голів обласних та районних рад, міських, сільських, селищних голів, секретарів міських, сільських, селищних рад, депутатів місцевих рад визначаються законами, які регулюють статус відповідних осіб та засади організації відповідних органів.

2. У разі виникнення реального чи потенційного конфлікту інтересів у особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, прирівняної до неї особи, яка входить до складу колегіального органу (комітету, комісії, колегії тощо), вона не має права брати участь у прийнятті рішення цим органом.

Про конфлікт інтересів такої особи може заявити будь-який інший член відповідного колегіального органу або учасник засідання, якого безпосередньо стосується питання, що розглядається. Заява про конфлікт інтересів члена колегіального органу заноситься в протокол засідання колегіального органу.

У разі якщо неучасть особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, прирівняної до неї особи, яка входить до складу колегіального органу, у прийнятті рішень цим органом призведе до втрати правомочності цього органу, участь такої особи у прийнятті рішень має здійснюватися під зовнішнім контролем. Рішення про здійснення зовнішнього контролю приймається відповідним колегіальним органом.

Стаття 36. Запобігання конфлікту інтересів у зв'язку з наявністю в особи підприємств чи корпоративних прав

1. Особи, зазначені у пункті 1, підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, зобов'язані протягом 30 днів після призначення (обрання) на посаду передати в управління іншій особі належні їм підприємства та корпоративні права у порядку, встановленому законом.

У такому випадку особам, зазначеним у пункті 1, підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, забороняється передавати в управління належні їм підприємства та корпоративні права на користь членів своєї сім'ї.

2. Передача особами, зазначеними у пункті 1, підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, належних їм підприємств, які за способом утворення (заснування) та формування статутного капіталу є унітарним, здійснюється шляхом укладення договору управління майном із суб'єктом підприємницької діяльності.

3. Передача особами, зазначеними у пункті 1, підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, належних їм корпоративних прав здійснюється в один із таких способів:

1) укладення договору управління майном із суб'єктом підприємницької діяльності (крім договору управління цінними паперами та іншими фінансовими інструментами);

2) укладення договору про управління цінними паперами, іншими фінансовими інструментами і грошовими коштами, призначеними для інвестування в цінні папери та інші фінансові інструменти, з торговцем цінними паперами, який має ліцензію Національного агентства з цінних паперів та фондового ринку на провадження діяльності з управління цінними паперами;

3) укладення договору про створення венчурного пайового інвестиційного фонду для управління переданими корпоративними правами з компанією з управління активами, яка має ліцензію Національного агентства з цінних паперів та фондового ринку на провадження діяльності з управління активами.

Передача корпоративних прав як оплата вартості цінних паперів венчурного пайового інвестиційного фонду здійснюється після реєстрації Національним агентством з цінних паперів та фондового ринку випуску цінних паперів такого інституту спільного інвестування.

4. Особи, зазначені у пункті 1, підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, не можуть укладати договори, зазначені у частинах другій та третій цієї статті, із суб'єктами підприємницької діяльності, торговцями цінними паперами та компаніями з управління активами, в яких працюють члени сім'ї таких осіб.

5. Особи, зазначені у пункті 1, підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, призначені (обрані) на посаду, в односторонній термін після передачі в управління належних їм підприємств та корпоративних прав зобов'язані письмово повідомити про це Національне агентство із наданням нотаріально засвідченої копії укладеного договору.

Розділ VI ПРАВИЛА ЕТИЧНОЇ ПОВЕДІНКИ

Стаття 37. Вимоги до поведінки осіб

1. Загальні вимоги до поведінки осіб, зазначених у пункті 1, підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, якими вони зобов'язані керуватися під час виконання своїх службових чи представницьких повноважень, підстави та порядок притягнення до відповідальності за порушення цих вимог встановлюються цим Законом, який є правовою основою для кодексів чи стандартів професійної етики.

2. Національне агентство затверджує загальні правила етичної поведінки державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування.

Державні органи, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування у випадку необхідності розробляють та забезпечують виконання галузевих кодексів чи стандартів етичної поведінки їх працівників, а також інших осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, прирівняних до них осіб, які здійснюють діяльність у сфері їх управління.

Стаття 38. Додержання вимог закону та етичних норм поведінки

1. Особи, зазначені у пункті 1, підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, під час виконання своїх службових повноважень зобов'язані неухильно додержуватися вимог закону та загально визнаних етичних норм поведінки, бути ввічливими у стосунках з громадянами, керівниками, колегами і підлеглими.

Стаття 39. Пріоритет інтересів

1. Особи, зазначені у пункті 1 частини першої статті 3 цього Закону, представляючи державу чи територіальну громаду, діють виключно в їх інтересах.

Стаття 40. Політична нейтральність

1. Особи, зазначені у пункті 1, підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, зобов'язані при виконанні своїх службових повноважень дотримуватися політичної нейтральності, уника-

ти демонстрації у будь-якому вигляді власних політичних переконань або поглядів, не використовувати службові повноваження в інтересах політичних партій чи їх осередків або окремих політиків.

2. Положення частини першої цієї статті не поширюється на виборних осіб та осіб, які обіймають політичні посади.

Стаття 41. Неупередженість

1. Особи, зазначені у пункті 1, підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, діють неупереджено, незважаючи на приватні інтереси, особисте ставлення до будь-яких осіб, на свої політичні погляди, ідеологічні, релігійні або інші особисті погляди чи переконання.

Стаття 42. Компетентність і ефективність

1. Особи, зазначені у пункті 1, підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, сумлінно, компетентно, вчасно, результативно і відповідально виконують службові повноваження та професійні обов'язки, рішення та доручення органів і осіб, яким вони підпорядковані, підзвітні або підконтрольні, не допускають зловживань та неефективного використання державної і комунальної власності.

Стаття 43. Нерозголошення інформації

1. Особи, зазначені у пункті 1, підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, не розголошують і не використовують в інший спосіб конфіденційну та іншу інформацію з обмеженим доступом, що стала їм відома у зв'язку з виконанням своїх службових повноважень та професійних обов'язків, крім випадків, встановлених законом.

Стаття 44. Утримання від виконання незаконних рішень чи доручень

1. Особи, зазначені у пункті 1, підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, незважаючи на приватні інтереси, утримуються від виконання рішень чи доручень керівництва, якщо вони суперечать закону.

2. Особи, зазначені у пункті 1, підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, самостійно оцінюють правомірність наданих керівництвом рішень чи доручень та можливу шкоду, що буде завдана у разі виконання таких рішень чи доручень.

3. У разі отримання для виконання рішень чи доручень, які особа, зазначена у пункті 1, підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, вважає незаконними або такими, що становлять загрозу охоронюваним законом правам, свободам чи інтересам окремих громадян, юридичних осіб, державним або суспільним інтересам, вона повинна негайно в письмовій формі повідомити про це керівника органу, підприємства, установи, організації, в якому вона працює, а виборні особи – Національне агентство.

Розділ VII ФІНАНСОВИЙ КОНТРОЛЬ

Стаття 45. Подання декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування

1. Особи, зазначені у пункті 1, підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, зобов'язані щорічно до 1 квітня подавати шляхом заповнення на офіційному веб-сайті Національного агентства декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування (далі – декларація), за минулий рік за формою, що визначається Національним агентством.

2. Особи, зазначені у пункті 1, підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, які припиняють діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, подають декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за період, не охоплений раніше поданими деклараціями.

Особи, які припинили діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, зобов'язані наступного року після припинення діяльності подавати в установленому час-

тиною першою цієї статті порядку декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за минулий рік.

3. Особа, яка претендує на зайняття посади, зазначеної у пункті 1, підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, до призначення або обрання на відповідну посаду подає в установленому цим Законом порядку декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за минулий рік.

4. У випадку виявлення суб'єктом декларування помилок у поданій ним декларації Національне агентство за його письмовим зверненням надає можливість їх виправити протягом десяти календарних днів.

Притягнення суб'єкта декларування до відповідальності за неподання, несвоєчасне подання декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, або за подання у ній завідомо недостовірних відомостей не звільняє суб'єкта декларування від обов'язку подати відповідну декларацію з достовірними відомостями.

Стаття 46. Інформація, що зазначається в декларації

1. У декларації зазначаються відомості про:

1) прізвище, ім'я, по батькові, реєстраційний номер облікової картки платника податків (серія та номер паспорта громадянина України, якщо особа через свої релігійні переконання відмовилася від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомила про це відповідний орган центрального органу виконавчої влади, відповідальний за формування державної податкової політики, і має про це відмітку у паспорті громадянина України) суб'єкта декларування та членів його сім'ї, місце реєстрації та фактичного проживання, місце роботи (проходження служби) або місце майбутньої роботи (проходження служби), займану посаду, або посаду, на яку претендує, та категорію посади (якщо така є) суб'єкта декларування;

2) об'єкти нерухомості, що належать суб'єкту декларування та членам його сім'ї на праві приватної власності, включаючи спільну власність, або знаходяться у них в оренді чи на іншому праві користування, незалежно від форми укладення правочину, внаслідок якого набуто таке право. Такі відомості включають:

а) дані щодо виду, характеристики майна, місцезнаходження, дату набуття майна у власність, оренду або інше право користування, вартість майна на дату набуття його у власність, володіння або користування;

б) у разі якщо нерухоме майно перебуває у спільній власності, про усіх співвласників такого майна вказуються відомості, зазначені у пункті 1 частини першої цієї статті. У разі якщо нерухоме майно перебуває в оренді або на іншому праві користування, про власника такого майна також вказуються відомості, зазначені у пункті 1 частини першої цієї статті;

3) цінне рухоме майно, вартість якого перевищує 50 мінімальних заробітних плат, встановлених на 1 січня звітного року, що належить суб'єкту декларування або членам його сім'ї на праві приватної власності, у тому числі спільної власності, або перебуває в її володінні або користуванні незалежно від форми правочину, внаслідок якого набуто таке право. Такі відомості включають:

а) дані щодо виду майна, характеристики майна, дату набуття його у власність, володіння або користування, вартість майна на дату його набуття у власність, володіння або користування;

б) дані щодо транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, а також щодо їх марки та моделі, року випуску, ідентифікаційного номера (за наявності). Відомості про транспортні засоби та інші самохідні машини і механізми зазначаються незалежно від їх вартості;

в) у разі якщо рухоме майно перебуває у спільній власності, про усіх співвласників такого майна також вказуються відомості, зазначені у пункті 1 частини першої цієї статті. У разі якщо рухоме майно перебуває у володінні або користуванні, про власників такого майна також вказуються відомості, зазначені у пункті 1 частини першої цієї статті;

4) цінні папери, у тому числі акції, облігації, чеки, сертифікати, векселі, що належать суб'єкту декларування або членам його сім'ї, із відображенням відомостей стосовно виду цінного папера, його емітента, дати набуття цінних паперів у власність, кількості та номінальної вартості цінних паперів. У разі якщо цінні папери передані в управління іншій особі, щодо цієї особи також вказуються відомості, зазначені у пункті 1 частини першої цієї статті;

5) інші корпоративні права, що належать суб'єкту декларування або членам його сім'ї, із зазначенням найменування кожного суб'єкта господарювання, його організаційно-правової форми, коду Єдиного державного реєстру підприємств і організацій України, частки у статутному (складеному) капіталі товариства, підприємства, організації у грошовому та відсотковому вираженні;

6) нематеріальні активи, що належать суб'єкту декларування або членам його сім'ї, у тому числі об'єкти інтелектуальної власності, що можуть бути оцінені в грошовому еквіваленті. До відомостей щодо нематеріальних активів включаються дані про вид та характеристики таких активів, вартість активів на момент виникнення права власності, а також про дату виникнення права на них;

7) отримані (нараховані) доходи, у тому числі доходи у вигляді заробітної плати (грошового забезпечення), отримані як за основним місцем роботи, так і за сумісництвом, гонорари, дивіденди, проценти, роялті, страхові виплати, благодійна допомога, пенсія, доходи від відчуження цінних паперів та корпоративних прав, подарунки та інші доходи.

Такі відомості включають дані про вид доходу, джерело доходу та його розмір. Відомості щодо подарунків та інших доходів, не визначених у першому абзаці цього пункту, зазначаються лише у разі, якщо розмір такого подарунку або доходу перевищує 50 відсотків мінімальної заробітної плати, встановленої на день прийняття подарунка. До декларації не включаються відомості про подарунки, одержані у випадках, передбачених пунктами 1, 2 частини другої статті 23 цього Закону;

8) наявні грошові активи, у тому числі готівкові кошти, кошти, розміщені на банківських рахунках, внески до кредитних спілок та інших небанківських фінансових установ, кошти, позичені третім особам, а також активи у дорогоцінних (банківських) металах. Відомості щодо грошових активів включають дані про вид, розмір та валюту активу, а також найменування та код Єдиного державного реєстру підприємств і організацій України установи, в якій відкриті відповідні рахунки або до якої зроблені відповідні внески. Не підлягають декларуванню кошти, розміщені на одному банківському рахунку, внесок до кредитних спілок та інших небанківських фінансових установ, а також актив у дорогоцінних (банківських) металах, готівкові кошти, кошти, позичені третім особам, вартість яких не перевищує 50 мінімальних заробітних плат, встановлених на 1 січня звітного року;

9) фінансові зобов'язання, у тому числі отримані кредити, позики, зобов'язання за договорами лізингу, розмір сплачених коштів в рахунок основної суми позики (кредиту) та процентів за позикою (кредиту), зобов'язання за договорами страхування та недержавного пенсійного забезпечення, позичені іншим особам кошти. Відомості щодо фінансових зобов'язань включають дані про вид зобов'язання, його розмір, валюту зобов'язання, інформацію про особу, стосовно якої виникли такі зобов'язання, відповідно до пункту 1 частини першої цієї статті, та дату виникнення зобов'язання. Такі відомості зазначаються лише у разі, якщо розмір зобов'язання перевищує 50 мінімальних заробітних плат, встановлених на 1 січня звітного року. У разі якщо розмір зобов'язання не перевищує 50 мінімальних заробітних плат, встановлених на 1 січня звітного року, зазначається лише загальний розмір такого фінансового зобов'язання.

У разі якщо предметом правочину щодо забезпечення виконання зобов'язання є нерухоме або рухоме майно, в декларації зазначається вид майна, його місцезнаходження, вартість та інформація про власника майна відповідно до пункту 1 цієї статті. У разі якщо засобом забезпечення отриманого зобов'язання є порука, в декларації має бути вказана інформація про поручителя, зазначена у пункті 1 частини першої цієї статті;

10) видатки та всі правочини, вчинені у звітному періоді, на підставі яких у суб'єкта декларування виникає або припиняється право власності, володіння чи користування, у тому числі спільної власності, на нерухоме або рухоме майно, нематеріальні та інші активи, а також виникають фінансові зобов'язання, які зазначені у пунктах 2-9 частини першої цієї статті.

Такі відомості зазначаються лише у разі, якщо розмір відповідного видатку перевищує 50 мінімальних заробітних плат, встановлених на 1 січня звітного року. Окрім цього, до таких відомостей включаються дані про вид правочину, його предмет та інформація щодо найменування контрагента;

11) посаду чи роботу, що виконується або виконувалася за сумісництвом: дані про займану посаду чи роботу (оплачувану чи ні), що виконується за договором (контрактом), найменування юридичної чи фізичної особи, в якій (яких) особа працює або працювала за сумісництвом, із зазначенням коду Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців, або прізвище, ім'я, по батькові фізичної особи із зазначенням її реєстраційного номера облікової картки платника податків;

12) входження суб'єкта декларування до керівних, ревізійних чи наглядових органів громадських об'єднань, благодійних організацій, саморегульованих чи самоврядних професійних об'єднань, членство в таких об'єднаннях (організаціях) із зазначенням назви відповідних об'єднань (організацій) та їх коду Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців.

2. Відомості, зазначені у частині першій цієї статті, подаються незалежно від того, знаходиться об'єкт декларування на території України чи за її межами.

3. Відомості, передбачені пунктом 10 частини першої цієї статті, не зазначаються у деклараціях осіб, які претендують на зайняття посади, зазначеної у пункті 1, підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону.

4. Відображення доходів і видатків суб'єктів декларування здійснюється у грошовій одиниці України.

Вартість майна, майнових прав, активів, інших об'єктів декларування, передбачених частиною першою цієї статті, зазначається у грошовій одиниці України на момент їх набуття у власність або останньої грошової оцінки.

Вартість майна, майнових прав, активів, інших об'єктів декларування, що перебувають у володінні чи користуванні суб'єкта декларування, зазначається у випадку, якщо вона відома суб'єкту декларування або повинна була стати відомою внаслідок вчинення відповідного правочину.

5. Доходи/видатки, одержані/здійснені в іноземній валюті, з метою відображення у декларації перераховуються в грошовій одиниці України за валютним (обмінним) курсом Національного банку України, що діяв на дату одержання доходів/здійснення видатків. Щодо доходів/видатків, одержаних/здійснених за кордоном, зазначається держава, в якій їх було одержано/здійснено.

6. У разі відмови члена сім'ї суб'єкта декларування надати будь-які відомості чи їх частину для заповнення декларації суб'єкт декларування зобов'язаний зазначити про це в декларації, відобразивши всю відому йому інформацію про такого члена сім'ї, визначену пунктами 1 – 12 частини першої цієї статті.

Стаття 47. Облік та оприлюднення декларацій

1. Подані декларації включаються до Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, що формується та ведеться Національним агентством.

Національне агентство забезпечує відкритий цілодобовий доступ до Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, на офіційному веб-сайті Національного агентства.

Доступ до Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, на офіційному веб-сайті Національного агентства надається шляхом можливості перегляду, копіювання та роздруковування інформації, а також у вигляді набору даних (електронного документа), організованого у форматі, що дозволяє його автоматизоване оброблення електронними засобами (машинозчитування) з метою повторного використання.

Зазначені у декларації відомості щодо реєстраційного номера облікової картки платника податків або серії та номера паспорта громадянина України, місця проживання, дати народження фізичних осіб, щодо яких зазначається інформація в декларації, місцезнаходження об'єктів, які наводяться в декларації, є інформацією з обмеженим доступом та не підлягають відображенню у відкритому доступі.

2. Інформація про особу в Єдиному державному реєстрі декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, зберігається упродовж всього часу виконання цією особою функцій держави або місцевого самоврядування, а також упродовж п'яти років після припинення виконання нею зазначених функцій, крім останньої декларації, поданої особою, яка зберігається безстроково.

Стаття 48. Контроль та перевірка декларацій

1. Національне агентство проводить щодо декларацій, поданих суб'єктами декларування, такі види контролю:

1) щодо своєчасності подання;

- 2) щодо правильності та повноти заповнення;
- 3) логічний та арифметичний контроль.
2. Національне агентство проводить повну перевірку декларацій відповідно до цього Закону.
3. Порядок проведення передбачених цієї статтею видів контролю, а також повної перевірки декларації визначається Національним агентством.

Стаття 49. Встановлення своєчасності подання декларацій

1. Контроль щодо своєчасності подання декларації здійснюється протягом п'ятнадцяти робочих днів з дня, у який така декларація повинна бути подана.

2. Державні органи, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування, а також юридичні особи публічного права зобов'язані упродовж семи робочих днів інформувати Національне агентство про припинення працюючими у них суб'єктами декларування діяльності, пов'язаної з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування.

3. Якщо за результатами контролю встановлено, що суб'єкт декларування не подав декларацію, Національне агентство письмово повідомляє такого суб'єкта про факт неподання декларації, і суб'єкт декларування повинен протягом десяти днів з дня отримання такого повідомлення подати декларацію в порядку, визначеному частиною першою статті 45 цього Закону.

Одночасно Національне агентство письмово повідомляє про факт неподання декларації керівнику державного органу, органу влади Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування, їх апарату, юридичної особи публічного права, в якому працює відповідний суб'єкт декларування, та спеціально уповноваженим суб'єктам у сфері протидії корупції.

Стаття 50. Повна перевірка декларацій

1. Повна перевірка декларації здійснюється протягом дев'яноста днів з дня подання декларації і полягає у з'ясуванні достовірності задекларованих відомостей, точності оцінки задекларованих активів, перевірки на наявність конфлікту інтересів та ознак незаконного збагачення.

Обов'язковій повній перевірці підлягають декларації службових осіб, які займають відповідальне та особливо відповідальне становище, суб'єктів декларування, які займають посади, пов'язані з високим рівнем корупційних ризиків, перелік яких затверджується Національним агентством.

Обов'язковій повній перевірці також підлягають декларації, подані іншими суб'єктами декларування, у разі виявлення у них невідповідностей за результатами логічного та арифметичного контролю.

Національне агентство проводить повну перевірку декларації, а також самостійно проводить повну перевірку інформації, яка підлягає відображенню в декларації, щодо членів сім'ї суб'єкта декларування у випадках, передбачених частиною шостою статті 46 цього Закону.

2. У разі встановлення за результатами повної перевірки декларації відображення у декларації недостовірних відомостей Національне агентство письмово повідомляє про це керівника відповідного державного органу, органу влади Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування, їх апарату, юридичної особи публічного права, в якому працює відповідний суб'єкт декларування, та спеціально уповноважені суб'єкти у сфері протидії корупції.

Примітка. Під службовими особами, які займають відповідальне та особливо відповідальне становище, в цій статті розуміються особи, посади яких передбачені частиною першою статті 9 Закону України «Про державну службу», або віднесені згідно із статтею 25 зазначеного Закону та частиною першою статті 14 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» до першої – третьої категорій, а також судді, прокурори і слідчі, керівники, заступники керівників державних органів, юрисдикція яких поширюється на всю територію України, їх апаратів та самостійних структурних підрозділів, керівники, заступники керівників державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, юрисдикція яких поширюється на територію однієї або кількох областей, Автономної Республіки Крим, міст Києва або Севастополя, керівників державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, юрисдикція яких поширюється на територію одного або кількох районів, міста республіканського в Автономній Республіці Крим або обласного значення, району в місті, міста районного значення, військові посадові особи вищого офіцерського складу.

Стаття 51. Моніторинг способу життя суб'єктів декларування

1. Національне агентство здійснює вибірковий моніторинг способу життя суб'єктів декларування з метою встановлення відповідності їх рівня життя наявним у них та членів їх сім'ї майну і одержаним ними доходам згідно з декларацією особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, що подається відповідно до цього Закону.

2. Моніторинг способу життя суб'єктів декларування здійснюється Національним агентством на підставі інформації, отриманої від фізичних та юридичних осіб, а також із засобів масової інформації та інших відкритих джерел інформації, яка містить відомості про невідповідність рівня життя суб'єктів декларування задекларованим ними майну і доходам.

3. Порядок здійснення моніторингу способу життя суб'єктів декларування визначається Національним агентством.

Моніторинг способу життя здійснюється із додержанням законодавства про захист персональних даних та не повинен передбачати надмірного втручання у право на недоторканність особистого і сімейного життя особи.

4. Встановлення невідповідності рівня життя суб'єкта декларування задекларованим ним майну і доходам є підставою для здійснення повної перевірки його декларації. У разі встановлення невідповідності рівня життя Національним агентством надається можливість суб'єкту декларування протягом десяти робочих днів надати письмове пояснення за таким фактом.

У разі виявлення за результатами моніторингу способу життя ознак корупційного правопорушення або правопорушення, пов'язаного з корупцією, Національне агентство інформує про них спеціально уповноважені суб'єкти у сфері протидії корупції.

Стаття 52. Додаткові заходи здійснення фінансового контролю

1. У разі відкриття суб'єктом декларування або членом його сім'ї валютного рахунка в установі банку-нерезидента відповідний суб'єкт декларування зобов'язаний у десятиденний строк письмово повідомити про це Національне агентство у встановленому ним порядку, із зазначенням номера рахунка і місцезнаходження банку-нерезидента.

2. У разі суттєвої зміни у майновому стані суб'єкта декларування, а саме отримання ним доходу, придбання майна на суму, яка перевищує 50 мінімальних заробітних плат, встановлених на 1 січня відповідного року, зазначений суб'єкт у десятиденний строк з моменту отримання доходу або придбання майна зобов'язаний письмово повідомити про це Національне агентство. Зазначена інформація вноситься до Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та оприлюднюється на офіційному веб-сайті Національного агентства.

3. Порядок інформування Національного агентства про відкриття валютного рахунка в установі банку-нерезидента, а також про суттєві зміни у майновому стані визначаються Національним агентством.

Розділ VIII ЗАХИСТ ВИКРИВАЧІВ

Стаття 53. Державний захист осіб, які надають допомогу в запобіганні і протидії корупції

1. Особа, яка надає допомогу в запобіганні і протидії корупції (викривач), – особа, яка за наявності обґрунтованого переконання, що інформація є достовірною, повідомляє про порушення вимог цього Закону іншою особою.

2. Особи, які надають допомогу в запобіганні і протидії корупції, перебувають під захистом держави. За наявності загрози життю, житлу, здоров'ю та майну осіб, які надають допомогу в запобіганні і протидії корупції, або їх близьких осіб, у зв'язку із здійсненим повідомленням про порушення вимог цього Закону, правоохоронними органами до них можуть бути застосовані правові, організаційно-технічні та інші спрямовані на захист від протиправних посягань заходи, передбачені Законом України «Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві».

3. Особа або член її сім'ї не може бути звільнена чи примушена до звільнення, притягнута до дисциплінарної відповідальності чи піддана з боку керівника або роботодавця іншим негативним

заходам впливу (переведення, атестація, зміна умов праці, відмова в призначенні на вищу посаду, скорочення заробітної плати тощо) або загрозі таких заходів впливу у зв'язку з повідомленням нею про порушення вимог цього Закону іншою особою.

Інформація про викривача може бути розголошена лише за його згодою, крім випадків, встановлених законом.

4. Національне агентство, а також інші державні органи, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування забезпечують умови для повідомлень їх працівниками про порушення вимог цього Закону іншою особою, зокрема через спеціальні телефонні лінії, офіційні веб-сайти, засоби електронного зв'язку.

5. Повідомлення про порушення вимог цього Закону може бути здійснене працівником відповідного органу без зазначення авторства (анонімно).

Вимоги до анонімних повідомлень про порушення вимог цього Закону та порядок їх розгляду визначаються цим Законом.

Анонімне повідомлення про порушення вимог цього Закону підлягає розгляду, якщо наведена у ньому інформація стосується конкретної особи, містить фактичні дані, які можуть бути перевірені.

Анонімне повідомлення про порушення вимог цього Закону підлягає перевірці у термін не більше п'ятнадцяти днів від дня його отримання. Якщо у вказаний термін перевірити інформацію, що міститься в повідомленні, неможливо, керівник відповідного органу або його заступник продовжують термін розгляду повідомлення до тридцяти днів від дня його отримання.

У разі підтвердження викладеної у повідомленні інформації про порушення вимог цього Закону керівник відповідного органу вживає заходів щодо припинення виявленого порушення, усунення його наслідків та притягнення винних осіб до дисциплінарної відповідальності, а у випадках виявлення ознак кримінального або адміністративного правопорушення також інформує спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції.

6. Національне агентство здійснює постійний моніторинг виконання закону у сфері захисту викривачів, проводить щорічний аналіз та перегляд державної політики у цій сфері.

7. Посадові і службові особи державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, посадові особи органів місцевого самоврядування, юридичних осіб публічного права, їх структурних підрозділів у разі виявлення корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення чи одержання інформації про вчинення такого правопорушення працівниками відповідних державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, юридичних осіб публічного права, їх структурних підрозділів зобов'язані у межах своїх повноважень ужити заходів щодо припинення такого правопорушення та негайно письмово повідомити про його вчинення спеціально уповноважений суб'єкт у сфері протидії корупції.

Розділ IX

ІНШІ МЕХАНІЗМИ ЗАПОБІГАННЯ І ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ

Стаття 54. Заборона на одержання пільг, послуг і майна органами державної влади та органами місцевого самоврядування

1. Державним органам, органам влади Автономної Республіки Крим, органам місцевого самоврядування забороняється одержувати від фізичних, юридичних осіб безоплатно грошові кошти або інше майно, нематеріальні активи, майнові переваги, пільги чи послуги, крім випадків, передбачених законами або чинними міжнародними договорами, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України.

2. Незаконне одержання від фізичних, юридичних осіб безоплатно грошових коштів або іншого майна, нематеріальних активів, майнових переваг, пільг чи послуг за наявності підстав тягне за собою відповідальність відповідних посадових осіб державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування.

Стаття 55. Антикорупційна експертиза

1. З метою виявлення в чинних нормативно-правових актах та проектах нормативно-правових актів факторів, що сприяють або можуть сприяти вчиненню корупційних правопорушень, розроблення рекомендацій стосовно їх усунення проводиться антикорупційна експертиза.

2. Обов'язкова антикорупційна експертиза здійснюється Міністерством юстиції України, крім антикорупційної експертизи проектів нормативно-правових актів, внесених на розгляд Верховної Ради України народними депутатами України, яка здійснюється комітетом Верховної Ради України, до предмета відання якого належить питання боротьби з корупцією.

Міністерство юстиції України визначає порядок і методологію проведення ним антикорупційної експертизи, а також порядок оприлюднення її результатів.

3. Обов'язковій антикорупційній експертизі, яка проводиться Міністерством юстиції України, підлягають усі проекти нормативно-правових актів, що вносяться на розгляд Кабінету Міністрів України.

4. Антикорупційна експертиза нормативно-правових актів здійснюється Міністерством юстиції України згідно із затвердженим ним щорічним планом. Вказана експертиза здійснюється щодо законів України, актів Президента України та Кабінету Міністрів України у таких сферах:

- 1) прав та свобод людини і громадянина;
- 2) повноважень органів державної влади та органів місцевого самоврядування, осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування;
- 3) надання адміністративних послуг;
- 4) розподілу та витрачання коштів державного бюджету та місцевих бюджетів;
- 5) конкурсних (тендерних) процедур.

Антикорупційна експертиза нормативно-правових актів державних органів, нормативно-правові акти яких підлягають державній реєстрації, здійснюється під час такої реєстрації.

5. Національне агентство може проводити за власною ініціативою у встановленому ним порядку антикорупційну експертизу проектів нормативно-правових актів, що вносяться на розгляд Верховної Ради України або Кабінету Міністрів України.

Для проведення Національним агентством антикорупційної експертизи Кабінет Міністрів України надсилає йому проекти усіх відповідних нормативно-правових актів.

Національне агентство інформує відповідний комітет Верховної Ради України або Кабінет Міністрів України про проведення антикорупційної експертизи відповідного проекту нормативно-правового акта, що є підставою для зупинення процедури його розгляду або прийняття, але на строк не більше десяти днів.

Громадська рада при Національному агентстві залучається до проведення ним антикорупційної експертизи.

6. Результати антикорупційної експертизи чинних нормативно-правових актів у разі виявлення факторів, що сприяють або можуть сприяти вчиненню корупційних правопорушень, підлягають обов'язковому оприлюдненню на офіційному веб-сайті органу, який проводив відповідну експертизу.

7. За ініціативою фізичних осіб, громадських об'єднань, юридичних осіб може проводитися громадська антикорупційна експертиза чинних нормативно-правових актів та проектів нормативно-правових актів.

Проведення громадської антикорупційної експертизи чинних нормативно-правових актів, проектів нормативно-правових актів, а також оприлюднення її результатів здійснюються за рахунок відповідних фізичних осіб, громадських об'єднань, юридичних осіб або інших джерел, не заборонених законодавством.

8. Результати антикорупційної експертизи, в тому числі громадської, підлягають обов'язковому розгляду суб'єктом видання (прийняття) відповідного акта, його правонаступником або суб'єктом, до якого перейшли відповідні нормотворчі повноваження у даній сфері.

9. Національне агентство здійснює періодичний перегляд законодавства на наявність у ньому корупціогенних норм та надає Міністерству юстиції України пропозиції щодо включення їх до плану проведення антикорупційної експертизи, передбаченого частиною четвертою цієї статті. До проведення зазначеного моніторингу Національне агентство може залучати громадські об'єднання, наукові установи, в тому числі на умовах державного замовлення на підставі відкритого конкурсу.

Стаття 56. Спеціальна перевірка

1. Стосовно осіб, які претендують на зайняття посад, які передбачають зайняття відповідального або особливо відповідального становища, а також посад з підвищеним корупційним ризиком, перелік яких затверджується Національним агентством, проводиться спеціальна перевірка, у тому числі щодо відомостей, поданих особисто.

Спеціальна перевірка не проводиться щодо:

1) кандидатів на пост Президента України, кандидатів у народні депутати України, кандидатів у депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та на посади сільських, селищних, міських голів;

2) громадян, які призиваються на військову службу за призовом осіб офіцерського складу та на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, або залучаються до виконання обов'язків за посадами, передбаченими штатами воєнного часу;

3) претендентів, які перебувають на посадах в державних органах, органах влади Автономної Республіки Крим, органах місцевого самоврядування та призначаються в порядку переведення чи просування по службі на посади в межах того ж органу або призначаються в порядку переведення на посади в інших державних органах, органах влади Автономної Республіки Крим, органах місцевого самоврядування;

4) претендентів, які перебувають на посадах в державних органах, органах влади Автономної Республіки Крим, органах місцевого самоврядування, що припиняються, та призначаються в порядку переведення на роботу до інших органів, до яких переходять повноваження та функції органів, що припиняються;

5) осіб при розгляді питання про включення їх до списку народних засідателів або присяжних.

У разі якщо призначення, обрання чи затвердження на посади здійснюється місцевою радою, спеціальна перевірка проводиться у встановленому цим Законом порядку стосовно призначених, обраних чи затверджених на відповідні посади осіб.

2. Організація проведення спеціальної перевірки покладається на керівника (заступника керівника) державного органу, органу влади Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування або їх апарату, на зайняття посади в якому претендує особа, крім випадків, установлених законом. Для забезпечення організації проведення спеціальної перевірки керівник відповідного державного органу, органу влади Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування або їх апарату може визначити відповідальний структурний підрозділ.

Особливості організації проведення спеціальної перевірки щодо кандидатів на посаду судді визначаються Законом України «Про судоустрій і статус суддів».

Щодо кандидатів на зайняття інших посад, призначення (обрання) на які здійснюється Президентом України, Верховною Радою України або Кабінетом Міністрів України, організація проведення спеціальної перевірки покладається відповідно на Главу Адміністрації Президента України, Керівника Апарату Верховної Ради України, Міністра Кабінету Міністрів України або їх заступників.

Організація проведення спеціальної перевірки у новостворених державних органах покладається на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної служби, до моменту утворення у такому новоствореному органі відповідального за це структурного підрозділу.

3. Спеціальній перевірці підлягають відомості про особу, яка претендує на зайняття посади, зазначеної в частині першій цієї статті, зокрема щодо:

1) наявності судового рішення, що набрало законної сили, згідно з яким особу притягнуто до кримінальної відповідальності, в тому числі за корупційні правопорушення, а також наявності судимості, її зняття, погашення;

2) факту, що особа піддана, піддавалася раніше адміністративним стягненням за пов'язані з корупцією правопорушення;

3) достовірності відомостей, зазначених у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування;

4) наявності в особи корпоративних прав;

5) стану здоров'я (в частині перебування особи на обліку в психоневрологічних або наркологічних закладах охорони здоров'я), освіти, наявності наукового ступеня, вченого звання;

- б) відношення особи до військового обов'язку;
- 7) наявності в особи допуску до державної таємниці, якщо такий допуск необхідний з кваліфікаційними вимогами до певної посади;
- 8) поширення на особу заборони займати відповідну посаду, передбаченої положеннями Закону України «Про очищення влади».

Кандидат на посаду, стосовно якого спеціальна перевірка вже проводилася, при призначенні в порядку переведення на посаду до іншого державного органу, органу влади Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування повідомляє про це відповідний орган, який в установленому порядку запитує інформацію щодо її результатів.

Примітка. Посадами, які передбачають зайняття відповідального або особливо відповідального становища, є посади, передбачені частиною першою статті 9 Закону України «Про державну службу», посади, віднесені згідно із статтею 25 зазначеного Закону та частиною першою статті 14 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» до першої – третьої категорій, а також посади суддів, прокурорів і слідчих, керівників, заступників керівників державних органів, юрисдикція яких поширюється на всю територію України, їх апаратів та самостійних структурних підрозділів, керівників, заступників керівників державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, юрисдикція яких поширюється на територію однієї або кількох областей, Автономної Республіки Крим, міст Києва або Севастополя, керівників державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, юрисдикція яких поширюється на територію одного або кількох районів, міста республіканського в Автономній Республіці Крим або обласного значення, району в місті, міста районного значення, а також посади, що підлягають заміщенню вищим офіцерським складом військовослужбовців.

Стаття 57. Порядок проведення спеціальної перевірки

1. Спеціальна перевірка проводиться за письмовою згодою особи, яка претендує на зайняття посади, у строк, що не перевищує двадцяти п'яти календарних днів з дня надання згоди на проведення спеціальної перевірки.

У разі ненадання особою такої згоди питання щодо призначення її на посаду не розглядається.

Порядок проведення спеціальної перевірки та форма згоди на проведення спеціальної перевірки затверджуються Кабінетом Міністрів України.

2. Для проведення спеціальної перевірки особа, яка претендує на зайняття посади, подає до відповідного органу:

- 1) письмову згоду на проведення спеціальної перевірки;
- 2) автобіографію;
- 3) копію паспорта громадянина України;
- 4) копії документів про освіту, вчені звання та наукові ступені;
- 5) медичну довідку про стан здоров'я за формою, затвердженою Міністерством охорони здоров'я України щодо перебування особи на обліку в психоневрологічних або наркологічних закладах охорони здоров'я;
- 6) копію військового квитка або посвідчення особи військовослужбовця (для військовослужбовців або військовозобов'язаних);
- 7) довідку про допуск до державної таємниці (у разі його наявності).

Особа, яка претендує на зайняття посади, також подає до Національного агентства в порядку, визначеному частиною першою статті 45 цього Закону, декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування.

Особи, зазначені в абзаці сьомому частини першої статті 56 цього Закону, подають передбачені цією частиною статті документи для проведення спеціальної перевірки протягом трьох робочих днів з дня відповідного обрання або затвердження.

3. Після одержання письмової згоди особи, яка претендує на зайняття посади, на проведення спеціальної перевірки орган, на посаду в якому претендує особа, не пізніше наступного дня надсилає до відповідних державних органів, до компетенції яких належить проведення спеціальної перевірки відомостей, передбачених у частині третій статті 56, або до їх територіальних органів (за наявності) запит про перевірку відомостей щодо особи, яка претендує на зайняття відповідної посади, за формою, яку затверджує Кабінет Міністрів України.

Запит підписує керівник органу, на посаду в якому претендує особа, а в разі його відсутності – особа, яка виконує обов'язки керівника, або один з його заступників відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

До запиту додаються копії документів, зазначених у частині другій цієї статті.

Щодо кандидатів на зайняття посад (крім посади судді), призначення (обрання) на які здійснюється Президентом України, Верховною Радою України або Кабінетом Міністрів України, такий запит надсилається до відповідних державних органів (їх територіальних органів) відповідно Главою Адміністрації Президента України, Керівником Апарату Верховної Ради України, Міністром Кабінету Міністрів України (їх заступниками або іншою визначеною ними посадовою особою) через центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної служби.

4. Спеціальна перевірка проводиться:

1) Міністерством внутрішніх справ України і Державною судовою адміністрацією України – щодо відомостей про притягнення особи до кримінальної відповідальності, наявність судимості, її зняття, погашення;

2) Міністерством юстиції України та Національним агентством з цінних паперів та фондового ринку – щодо наявності в особи корпоративних прав;

3) Національним агентством – щодо наявності у Єдиному державному реєстрі осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення, відомостей про кандидата, а також щодо достовірності відомостей, зазначених особою у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за минулий рік;

4) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, відповідним органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим, структурним підрозділом обласної, Київської, Севастопольської міської державної адміністрації – щодо відомостей про стан здоров'я кандидата (в частині перебування особи на обліку в психоневрологічних або наркологічних закладах охорони здоров'я);

5) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері освіти, відповідним органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим, структурним підрозділом обласної, Київської, Севастопольської міської державної адміністрації, центральним органом виконавчої влади, якому підпорядкований навчальний заклад, керівником навчального закладу – щодо освіти, наявності у кандидата наукового ступеня, вченого звання;

6) Службою безпеки України – щодо наявності в особи допуску до державної таємниці, а також щодо відношення особи до військового обов'язку (в частині персонально-якісного обліку військовозобов'язаних Служби безпеки України);

7) Міністерством оборони України, військовими комісаріатами Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя – щодо відношення особи до військового обов'язку (за винятком випадків персонально-якісного обліку військовозобов'язаних Служби безпеки України).

До проведення спеціальної перевірки можуть бути залучені інші центральні органи виконавчої влади або спеціально уповноважені суб'єкти у сфері протидії корупції з метою перевірки відомостей про особу, зазначених у цій статті, або достовірності документів, передбачених цією статтею.

Стаття 58. Результати проведення спеціальної перевірки

1. Інформація про результати спеціальної перевірки, підписана керівником органу, що проводив перевірку, а в разі його відсутності – особою, яка виконує його обов'язки, або заступником керівника органу відповідно до розподілу функціональних обов'язків, подається до органу, який надіслав відповідний запит, у семиденний строк з дати надходження запиту.

Під час проведення спеціальної перевірки між органами (підрозділами), які її проводять, можуть здійснюватися взаємодія та обмін відомостями щодо особи, зокрема щодо осіб, які претендують на зайняття посад, перебування на яких становить державну таємницю. Такі взаємодія й обмін здійснюються у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

2. Рішення про призначення (обрання) або про відмову у призначенні (обранні) на посаду, пов'язану із виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, приймається після проведення спеціальної перевірки.

У разі встановлення за результатами спеціальної перевірки факту розбіжностей у поданих претендентом на посаду автобіографії та/або декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за минулий рік посадовою особою (органом), яка (який) організовує проведення спеціальної перевірки, надається можливість претенденту на посаду протягом п'яти робочих днів надати письмове пояснення за таким фактом та/або виправити таку розбіжність.

У разі встановлення за результатами спеціальної перевірки відомостей про претендента на посаду, які не відповідають встановленим законодавством вимогам для зайняття посади, посадова особа (орган), яка (який) здійснює призначення (обрання) на цю посаду, відмовляє претенденту у призначенні (обранні) на посаду.

У разі встановлення за результатами спеціальної перевірки та розгляду вищезазначених пояснень претендента на посаду факту подання ним підроблених документів або неправдивих відомостей посадова особа (орган), яка (який) здійснює призначення (обрання) на цю посаду, повідомляє протягом трьох робочих днів про виявлений факт правоохоронні органи та відмовляє претенденту у призначенні (обранні) на посаду.

Особа, щодо якої за результатами спеціальної перевірки встановлено обставини, які є підставою для відмови у призначенні (обранні) на посаду, вважається такою, що не пройшла спеціальну перевірку.

Повноваження особи, зазначеної в абзаці восьмому частини першої статті 56 цього Закону, достроково припиняються без припинення повноважень депутата ради, а відповідна особа звільняється з відповідної посади без прийняття рішення відповідної ради у випадку, якщо вона не пройшла спеціальну перевірку або не надала у встановлений цим Законом строк згоди на проведення спеціальної перевірки.

Рішення про відмову у призначенні (обранні) на посаду за результатами спеціальної перевірки може бути оскаржено до суду.

3. Орган, на посаду в якому претендує особа, на підставі одержаної інформації готує довідку про результати спеціальної перевірки за формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України. Щодо кандидатів на зайняття посад (крім посади судді), призначення (обрання) на які здійснюється Президентом України, Верховною Радою України або Кабінетом Міністрів України, таку довідку готує відповідний структурний підрозділ Адміністрації Президента України, Апарату Верховної Ради України або Секретаріату Кабінету Міністрів України.

Особи, щодо яких проведена спеціальна перевірка, мають право на ознайомлення з довідкою про результати спеціальної перевірки та в разі незгоди з результатами перевірки можуть подати відповідному органу державної влади, органу місцевого самоврядування свої зауваження у письмовій формі. Ці зауваження підлягають розгляду у семиденний строк з дня їх надходження.

Інформація про результати спеціальної перевірки та документи щодо її проведення є конфіденційними, якщо вони не містять відомостей, що становлять державну таємницю.

Документи, що були подані особою, яка претендувала на зайняття посади, для проведення спеціальної перевірки, у разі призначення (обрання) її на посаду передаються для зберігання в особовій справі, а в разі відмови у призначенні (обранні) на посаду повертаються цій особі під розписку, крім випадків, коли встановлено неправдивість цих документів, та інших випадків, передбачених законом.

Довідка про результати спеціальної перевірки додається до документів, поданих особою, або до особової справи, якщо прийнято рішення про її призначення (обрання) на посаду.

Стаття 59. Єдиний державний реєстр осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення

1. Відомості про осіб, яких притягнуто до кримінальної, адміністративної, дисциплінарної або цивільно-правової відповідальності за вчинення корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, а також про юридичних осіб, до яких застосовано заходи кримінально-правового характеру у зв'язку з вчиненням корупційного правопорушення, вносяться до Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення, що формується та ведеться Національним агентством. Відомості про осіб, які входять до особового складу органів, що провадять оперативно-розшукову або розвідувальну чи контррозвідувальну діяльність, належність яких до вказаних органів становить державну таємницю, та яких притягнуто до відповідальності за вчинення корупційних правопорушень, вносяться до розділу з обмеженим доступом Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення.

Положення про Єдиний державний реєстр осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення, порядок його формування та ведення затверджуються Національним агентством.

Відомості про фізичних осіб, яких притягнуто до відповідальності за вчинення корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, а також про юридичних осіб, до яких застосовано заходи кримінально-правового характеру у зв'язку з вчиненням корупційного правопорушення, вносяться до Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення, протягом трьох робочих днів з дня надходження з Державної судової адміністрації України до Національного агентства електронної копії рішення суду, яке набрало законної сили, з Єдиного державного реєстру судових рішень.

Відомості про накладення дисциплінарного стягнення за вчинення корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення вносяться до Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення, протягом трьох робочих днів з дня надходження до Національного агентства від кадрової служби державного органу, органу влади Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування, а також підприємства, установи та організації завіреної в установленому порядку паперової копії наказу про накладення дисциплінарного стягнення.

2. Інформація з Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення, про внесення відомостей про особу до зазначеного реєстру або про відсутність відомостей про таку особу подається:

на запит державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування з метою проведення спеціальної перевірки відомостей про осіб, які претендують на зайняття посад, пов'язаних з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування;

на запит правоохоронних органів у разі необхідності отримання такої інформації в рамках кримінального або адміністративного провадження або на запит прокурора в рамках здійснення нагляду за додержанням вимог і застосуванням законів;

у разі звернення фізичної особи (уповноваженої нею особи) або уповноваженого представника юридичної особи щодо отримання відомостей про себе або юридичну особу, яку він представляє.

3. Національне агентство забезпечує оприлюднення на своєму офіційному веб-сайті відомостей з Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення, протягом трьох робочих днів після їх внесення до реєстру.

Відкритими для безоплатного цілодобового доступу є такі відомості про фізичну особу, яку притягнуто до відповідальності за вчинення корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення:

- 1) прізвище, ім'я, по батькові;
- 2) місце роботи, посада на час вчинення корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення;
- 3) склад корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення;
- 4) вид покарання (стягнення);
- 5) спосіб вчинення дисциплінарного корупційного проступку;
- 6) вид дисциплінарного стягнення.

Відкритими для безоплатного цілодобового доступу є такі відомості про юридичну особу, до якої застосовано заходи кримінально-правового характеру:

- 1) назва;
- 2) юридична адреса, код в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців;
- 3) склад корупційного правопорушення, у зв'язку з вчиненням якого застосовано заходи кримінально-правового характеру;
- 4) вид застосованих заходів кримінально-правового характеру.

Зазначені відомості не належать до конфіденційної інформації про особу та не можуть бути обмежені в доступі.

Стаття 60. Вимоги щодо прозорості та доступу до інформації

1. Особам, зазначеним у пунктах 1, 2 частини першої статті 3 цього Закону, а також особам, які постійно або тимчасово обіймають посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських обов'язків, або спеціально уповноважені на виконання таких обов'язків у юридичних особах приватного права незалежно від організаційно-правової форми, забороняється:

1) відмовляти фізичним або юридичним особам в інформації, надання якої цим фізичним або юридичним особам передбачено законом;

2) надавати несвоєчасно, недостовірну чи не в повному обсязі інформацію, яка підлягає наданню відповідно до закону.

2. Не може бути віднесена до інформації з обмеженим доступом інформація про:

1) розміри, види благодійної та іншої допомоги, що надається фізичним та юридичним особам чи одержується від них особами, зазначеними в пункті 1 частини першої статті 3 цього Закону, або державними органами, органами місцевого самоврядування;

2) розміри, види оплати праці, матеріальної допомоги та будь-яких інших виплат з бюджету особам, зазначеним у пункті 1 частини першої статті 3 цього Закону, а також одержані цими особами за правочинами, які підлягають обов'язковій державній реєстрації, а також подарунки, які регулюються цим Законом;

3) передачу в управління належних особам підприємств та корпоративних прав, що здійснюється в порядку, передбаченому цим Законом;

4) конфлікт інтересів осіб, зазначених у пунктах 1, 2 частини першої статті 3 цього Закону, та заходи з його врегулювання.

Розділ X

ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ У ДІЯЛЬНОСТІ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ

Стаття 61. Загальні засади запобігання корупції у діяльності юридичної особи

1. Юридичні особи забезпечують розробку та вжиття заходів, які є необхідними та обґрунтованими для запобігання і протидії корупції у діяльності юридичної особи.

2. Керівник, засновники (учасники) юридичної особи забезпечують регулярну оцінку корупційних ризиків у її діяльності і здійснюють відповідні антикорупційні заходи. Для виявлення та усунення корупційних ризиків у діяльності юридичної особи можуть залучатися незалежні експерти, зокрема для проведення аудиту.

3. Посадові та службові особи юридичних осіб, інші особи, які виконують роботу та перебувають з юридичними особами у трудових відносинах, зобов'язані:

1) не вчиняти та не брати участі у вчиненні корупційних правопорушень, пов'язаних з діяльністю юридичної особи;

2) утримуватися від поведінки, яка може бути розціненою як готовність вчинити корупційне правопорушення, пов'язане з діяльністю юридичної особи;

3) невідкладно інформувати посадову особу, відповідальну за запобігання корупції у діяльності юридичної особи, керівника юридичної особи або засновників (учасників) юридичної особи про випадки підбурення до вчинення корупційного правопорушення, пов'язаного з діяльністю юридичної особи;

4) невідкладно інформувати посадову особу, відповідальну за запобігання корупції у діяльності юридичної особи, керівника юридичної особи або засновників (учасників) юридичної особи про випадки вчинення корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень іншими працівниками юридичної особи або іншими особами;

5) невідкладно інформувати посадову особу, відповідальну за запобігання корупції у діяльності юридичної особи, керівника юридичної особи або засновників (учасників) юридичної особи про виникнення реального, потенційного конфлікту інтересів.

Стаття 62. Антикорупційна програма юридичної особи

1. Антикорупційною програмою юридичної особи є комплекс правил, стандартів і процедур щодо виявлення, протидії та запобігання корупції у діяльності юридичної особи.

2. В обов'язковому порядку антикорупційна програма затверджується керівниками:

1) державних, комунальних підприємств, господарських товариств (у яких державна або комунальна частка перевищує 50 відсотків), де середньооблікова чисельність працюючих за звітний (фінансовий) рік перевищує п'ятдесят осіб, а обсяг валового доходу від реалізації продукції (робіт, послуг) за цей період перевищує сімдесят мільйонів гривень;

2) юридичних осіб, які є учасниками попередньої кваліфікації, учасниками процедури закупівлі відповідно до Закону України «Про здійснення державних закупівель».

3. Антикорупційна програма затверджується після її обговорення з працівниками юридичної особи. Текст антикорупційної програми повинен перебувати у постійному відкритому доступі для працівників юридичної особи.

4. Положення антикорупційної програми включаються до трудових договорів, правил внутрішнього розпорядку юридичної особи, а також можуть включатися до договорів, які укладаються юридичною особою.

5. В юридичних особах, зазначених у частині другій цієї статті, для реалізації антикорупційної програми запроваджується посада Уповноваженого з антикорупційної програми (далі – Уповноважений), правовий статус якої визначається цим Законом.

Стаття 63. Вимоги до антикорупційної програми юридичної особи

1. Антикорупційна програма юридичних осіб, зазначених у частині другій статті 62 цього Закону, повинна містити:

- 1) сферу застосування та коло осіб, на які поширюються її положення;
- 2) вичерпний перелік та опис антикорупційних заходів, стандартів, процедур та порядок їх виконання (застосування), зокрема порядок проведення періодичної оцінки корупційних ризиків у діяльності юридичної особи;
- 3) норми професійної етики працівників юридичної особи;
- 4) права і обов'язки працівників та засновників (учасників) юридичної особи у зв'язку із запобіганням і протидією корупції у діяльності юридичної особи;
- 5) права і обов'язки Уповноваженого як посадової особи, відповідальної за запобігання корупції, та підпорядкованих йому працівників (у разі їх наявності);
- 6) порядок регулярного звітування Уповноваженого перед засновниками (учасниками) юридичної особи;
- 7) порядок здійснення належного нагляду, контролю та моніторингу за дотриманням антикорупційної програми у діяльності юридичної особи, а також оцінки результатів здійснення передбачених нею заходів;
- 8) умови конфіденційності інформування Уповноваженого працівниками про факти підбурення їх до вчинення корупційного правопорушення або про вчинені іншими працівниками чи особами корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень;
- 9) процедури захисту працівників, які повідомили інформацію про корупційне або пов'язане з корупцією правопорушення;
- 10) процедуру інформування Уповноваженого працівниками про виникнення реального, потенційного конфлікту інтересів, а також порядок врегулювання виявленого конфлікту інтересів;
- 11) порядок проведення індивідуального консультування Уповноваженим працівників юридичної особи з питань застосування антикорупційних стандартів та процедур;
- 12) порядок проведення періодичного підвищення кваліфікації працівників у сфері запобігання і протидії корупції;
- 13) застосування заходів дисциплінарної відповідальності до працівників, які порушують положення антикорупційної програми;
- 14) порядок вжиття заходів реагування щодо виявлених фактів корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, зокрема, інформування уповноважених державних органів, проведення внутрішніх розслідувань;
- 15) порядок внесення змін до антикорупційної програми.

Стаття 64. Правовий статус Уповноваженого

1. Уповноважений є посадовою особою юридичної особи, що призначається відповідно до законодавства про працю керівником юридичної особи або її учасниками (засновниками) у порядку, передбаченому ухваленою антикорупційною програмою.

2. Уповноваженим може бути фізична особа, не молодша тридцяти років, яка має повну вищу економічну або юридичну освіту і яка здатна за своїми діловими та моральними якостями, професійним рівнем, станом здоров'я виконувати відповідні обов'язки.

3. Не може бути призначена на посаду Уповноваженого особа, яка:

- 1) має непогашену чи не зняту в установленому законом порядку судимість;
- 2) за рішенням суду визнана недієздатною чи дієздатність якої обмежена;
- 3) звільнена з посад у державних органах, органах влади Автономної Республіки Крим, органах місцевого самоврядування за порушення присяги або у зв'язку з вчиненням корупційного правопорушення чи правопорушення, пов'язаного з корупцією, – протягом трьох років з дня такого звільнення.

4. Несумісною з діяльністю Уповноваженого є робота на посадах, зазначених у пункті 1, підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, а також будь-яка інша діяльність, яка створює реальний чи потенційний конфлікт інтересів з діяльністю юридичної особи.

У разі виникнення обставин несумісності Уповноважений у дводенний строк з дня виникнення таких обставин зобов'язаний повідомити про це керівника юридичної особи з одночасним поданням заяви про розірвання трудового договору за власною ініціативою.

5. Уповноважений може бути звільнений з посади достроково в разі:

- 1) розірвання трудового договору за ініціативи Уповноваженого;
- 2) розірвання трудового договору з ініціативи керівника юридичної особи або її засновників (учасників). Особа, яка працює на посаді Уповноваженого в юридичній особі, зазначеній у частині другій статті 62 цього Закону, може бути звільнена за умови надання згоди Національним агентством;
- 3) неможливості виконувати свої повноваження за станом здоров'я відповідно до висновку медичної комісії, що створюється за рішенням спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;
- 4) набрання законної сили рішенням суду про визнання його недієздатним або обмеження його цивільної дієздатності, визнання його безвісно відсутнім чи оголошення його померлим;
- 5) набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього;
- 6) смерті.

6. Про звільнення особи з посади Уповноваженого керівник юридичної особи письмово повідомляє Національне агентство протягом двох робочих днів та забезпечує невідкладне подання нової кандидатури на вказану посаду.

Розділ XI

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА КОРУПЦІЙНІ АБО ПОВ'ЯЗАНІ З КОРУПЦІЄЮ ПРАВОПОРУШЕННЯ ТА УСУНЕННЯ ЇХ НАСЛІДКІВ

Стаття 65. Відповідальність за корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення

1. За вчинення корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень особи, зазначені в частині першій статті 3 цього Закону, притягаються до кримінальної, адміністративної, цивільно-правової та дисциплінарної відповідальності у встановленому законом порядку.

У разі вчинення від імені та в інтересах юридичної особи її уповноваженою особою злочину самостійно або у співучасті до юридичної особи у випадках, визначених Кримінальним кодексом України, застосовуються заходи кримінально-правового характеру.

2. Особа, яка вчинила корупційне правопорушення або правопорушення, пов'язане з корупцією, однак судом не застосовано до неї покарання або не накладено на неї стягнення у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, пов'язаними з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, або такою, що прирівнюється до цієї діяльності, підлягає притягненню до дисциплінарної відповідальності у встановленому законом порядку.

3. З метою виявлення причин та умов, що сприяли вчиненню корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення або невиконанню вимог цього Закону в інший спосіб, за поданням спеціально уповноваженого суб'єкта у сфері протидії корупції або приписом Національного агентства рішенням керівника органу, підприємства, установи, організації, в якому працює особа, яка вчинила таке правопорушення, проводиться службове розслідування в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

4. Обмеження щодо заборони особі, звільненій з посади у зв'язку з притягненням до відповідальності за корупційне правопорушення, займатися діяльністю, пов'язаною з виконанням функцій держави, місцевого самоврядування, або такою, що прирівнюється до цієї діяльності, встановлюється виключно за вмотивованим рішенням суду, якщо інше не передбачено законом.

5. Особа, якій повідомлено про підозру у вчиненні нею злочину у сфері службової діяльності, підлягає відстороненню від виконання повноважень на посаді в порядку, визначеному законом.

Особа, щодо якої складено протокол про адміністративне правопорушення, пов'язане з корупцією, якщо інше не передбачено Конституцією і законами України, може бути відсторонена від виконання службових повноважень за рішенням керівника органу (установи, підприємства, організації), в якому вона працює, до закінчення розгляду справи судом.

У разі закриття провадження у справі про адміністративне правопорушення, пов'язане з корупцією, у зв'язку з відсутністю події або складу адміністративного правопорушення відстороненій від виконання службових повноважень особі відшкодовується середній заробіток за час вимушеного прогулу, пов'язаного з таким відстороненням.

Стаття 66. Відшкодування збитків, шкоди, завданих державі внаслідок вчинення корупційного правопорушення

1. Збитки, шкода, завдані державі внаслідок вчинення корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення, підлягають відшкодуванню особою, яка вчинила відповідне правопорушення, в установленому законом порядку.

Стаття 67. Незаконні акти та правочини

1. Нормативно-правові акти, рішення, видані (прийняті) з порушенням вимог цього Закону, підлягають скасуванню органом або посадовою особою, уповноваженою на прийняття чи скасування відповідних актів, рішень, або можуть бути визнані незаконними в судовому порядку за заявою заінтересованої фізичної особи, об'єднання громадян, юридичної особи, прокурора, органу державної влади, зокрема Національного агентства, органу місцевого самоврядування.

Орган або посадова особа надсилає до Національного агентства протягом трьох робочих днів копію прийнятого рішення про скасування або одержаного для виконання рішення суду про визнання незаконними відповідних актів або рішень.

2. Правочин, укладений внаслідок порушення вимог цього Закону, може бути визнаним недійсним.

Стаття 68. Відновлення прав і законних інтересів та відшкодування збитків, шкоди, завданих фізичним та юридичним особам внаслідок вчинення корупційного правопорушення

1. Фізичні та юридичні особи, права яких порушено внаслідок вчинення корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення і яким завдано моральної або майнової шкоди, збитків, мають право на відновлення прав, відшкодування збитків, шкоди в установленому законом порядку.

2. Збитки, шкода, завдані фізичній або юридичній особі внаслідок незаконних рішень, дій або бездіяльності суб'єкта, який здійснив заходи щодо запобігання і протидії корупції, відшкодовуються з Державного бюджету України в установленому законом порядку. Держава, Автономна Республіка Крим, орган місцевого самоврядування, які відшкодували збитки, шкоду, завдану незаконним рішенням, діями або бездіяльністю суб'єкта, що здійснив заходи щодо запобігання та протидії корупції, мають право зворотної вимоги (регресу) до особи, яка завдала збитків, шкоди, у розмірі виплаченого відшкодування (крім відшкодування виплат, пов'язаних із трудовими відносинами, відшкодуванням моральної шкоди).

Стаття 69. Вилучення незаконно одержаного майна

1. Кошти та інше майно, одержані внаслідок вчинення корупційного правопорушення, підлягають конфіскації або спеціальній конфіскації за рішенням суду в установленому законом порядку.

Розділ XII МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Стаття 70. Міжнародне співробітництво у сфері запобігання і протидії корупції

1. Україна відповідно до укладених нею міжнародних договорів здійснює співробітництво у сфері запобігання і протидії корупції з іноземними державами, міжнародними організаціями, які здійснюють заходи щодо запобігання і протидії корупції.

2. Міжнародна правова допомога та інші види міжнародного співробітництва у справах про корупційні правопорушення здійснюються компетентними органами відповідно до законодавства та міжнародних договорів, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України.

Стаття 71. Міжнародні договори України у сфері запобігання і протидії корупції

1. У разі якщо міжнародними договорами, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством про запобігання і протидію корупції, застосовуються правила міжнародних договорів.

Стаття 72. Міжнародний обмін інформацією у сфері запобігання і протидії корупції

1. Компетентні органи України можуть надавати відповідним органам іноземних держав та одержувати від них інформацію, у тому числі з обмеженим доступом, з питань запобігання і протидії корупції з додержанням вимог законодавства та міжнародних договорів, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України.

2. Надання органам іноземних держав інформації з питань, пов'язаних із запобіганням і протидією корупції, можливе лише в разі, якщо ці органи та відповідний компетентний орган України можуть установити такий режим доступу до інформації, який унеможливує розкриття інформації для інших цілей чи її розголошення у будь-який спосіб, у тому числі шляхом несанкціонованого доступу.

Стаття 73. Заходи щодо повернення в Україну коштів та іншого майна, одержаних внаслідок корупційних правопорушень, і розпорядження вилученими коштами та іншим майном, одержаними внаслідок корупційних правопорушень

1. Україна здійснює заходи щодо повернення в Україну коштів та іншого майна, одержаних внаслідок корупційних правопорушень, і розпоряджається цими коштами та іншим майном відповідно до законодавства та міжнародних договорів, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України.

Розділ XIII ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію через шість місяців з дня набрання ним чинності.

2. Декларації осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за період до 1 січня 2015 року подаються до Національного агентства з питань запобігання корупції в обсязі та за формою, передбаченими додатком до Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції».

3. До приведення у відповідність із цим Законом законодавчі та інші нормативно-правові акти застосовуються у частині, що не суперечить цьому Закону.

4. Визнати такими, що втратили чинність:

1) Закон України «Про засади запобігання і протидії корупції» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 40, ст. 404; 2013 р., № 2, ст. 4, № 33, ст. 435; 2014 р., № 10, ст. 119, № 11, ст. 132, № 12, ст. 178, ст. 183, № 20 – 21, ст. 712, № 22, ст. 816, № 28, ст. 937, № 29, ст. 942; із змінами, внесеними Законом України від 12 серпня 2014 року № 1634-VII);

2) Закон України «Про правила етичної поведінки» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 14, ст. 94).

5. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кодексі законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375):

а) у частині першій статті 36:

пункт 7¹ викласти в такій редакції:

«7¹) укладення трудового договору (контракту), всупереч вимогам Закону України «Про запобігання корупції», встановленим для осіб, які звільнилися або іншим чином припинили діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, протягом року з дня її припинення»;

б) у пункті 4 частини першої статті 41 слова «Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» замінити словами «Закону України «Про запобігання корупції», а слово «безпосередньому» замінити словом «прямому»;

в) у статті 235:

частину першу після слів «на іншу роботу» доповнити словами «у тому числі у зв'язку з повідомленням про порушення вимог Закону України «Про запобігання корупції» іншою особою»;

після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«У разі наявності підстав для поновлення на роботі працівника, який був звільнений у зв'язку із здійсненням ним або членом його сім'ї повідомленням про порушення вимог Закону України «Про запобігання корупції» іншою особою, та за його відмови від такого поновлення орган, який розглядає трудовий спір, приймає рішення про виплату йому компенсації у розмірі шестимісячного середнього заробітку».

У зв'язку з цим частини четверту і п'яту вважати відповідно частинами п'ятою і шостою;

2) у Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

а) частину першу статті 21 після слів «адміністративне правопорушення» доповнити словами «крім посадової особи»;

б) пункт 5 частини першої статті 24 доповнити абзацом другим такого змісту:

«позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю»;

в) частину першу статті 25 після слів «додаткові адміністративні стягнення» доповнити словами «позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю тільки як додаткове»;

г) у статті 30:

назву доповнити словами «позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю»;

доповнити частинами п'ятою та шостою такого змісту:

«Позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю призначається судом на строк від шести місяців до одного року, незалежно від того, чи передбачене воно в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу, коли з урахуванням характеру адміністративного правопорушення, вчиненого за посадою, особи, яка вчинила адміністративне правопорушення, та інших обставин справи суд визнає за неможливе збереження за нею права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.

Позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю призначається судом строком на один рік, коли його спеціально передбачено в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу»;

г) назву глави 13-А викласти в такій редакції:

«Глава 13-А АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ, ПОВ'ЯЗАНІ З КОРУПЦІЄЮ»;

д) статті 172⁴ – 172⁸ викласти в такій редакції:

«Стаття 172⁴. Порушення обмежень щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності

Порушення особою встановлених законом обмежень щодо зайняття іншою оплачуваною діяльністю (крім викладацької, наукової та творчої діяльності, медичної та суддівської практики, інструкторської практики із спорту) або підприємницькою діяльністю –

тягне за собою накладення штрафу від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією отриманого доходу від підприємницької діяльності чи винагороди від роботи за сумісництвом.

Порушення особою встановлених законом обмежень щодо входження до складу правління, інших виконавчих чи контрольних органів, чи наглядової ради підприємства або організації, що має на меті одержання прибутку (крім випадків, коли особа здійснює функції з управління акціями (частками, паями), що належать державі чи територіальній громаді, та представляє інтереси держави чи територіальної громади в раді (спостережній раді), ревізійній комісії господарської організації), –

тягне за собою накладення штрафу від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією отриманого доходу від такої діяльності.

Дії, передбачені частиною першою або другою, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі ж порушення, –

тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятисот до восьмисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією отриманого доходу чи винагороди та з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю строком на один рік.

Примітка. Суб'єктом правопорушень у цій статті є особи, зазначені у пункті 1 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції», за винятком депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутатів місцевих рад (крім тих, які здійснюють свої повноваження у відповідній раді на постійній основі), членів Вищої ради юстиції (крім тих, які працюють у Вищій раді юстиції на постійній основі), народних засідателів і присяжних.

Стаття 172⁵. Порушення встановлених законом обмежень щодо одержання подарунків

Порушення встановлених законом обмежень щодо одержання подарунків –

тягне за собою накладення штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією такого подарунка.

Та сама дія, вчинена особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за порушення, передбачене частиною першою цієї статті, –

тягне за собою накладення штрафу від двохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією такого дарунка (пожертви) та з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю строком на один рік.

Примітка. Суб'єктом правопорушень у цій статті є особи, зазначені у пунктах 1, 2 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції».

Стаття 172⁶. Порушення вимог фінансового контролю

Несвоєчасне подання декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, –

тягне за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Неповідомлення або несвоєчасне повідомлення про відкриття валютного рахунка в установі банку-нерезидента або про суттєві зміни у майновому стані –

тягне за собою накладення штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною першою або другою, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі ж порушення, –

тягнуть за собою накладення штрафу від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією доходу чи винагороди та з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю строком на один рік.

Примітка. Суб'єктом правопорушень у цій статті є особи, які відповідно до частин першої та другої статті 45 Закону України «Про запобігання корупції» зобов'язані подавати декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування.

Стаття 172⁷. Порухення вимог щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів

Неповідомлення особою у встановлених законом випадках та порядку про наявність у неї реального конфлікту інтересів –

тягне за собою накладення штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Вчинення дій чи прийняття рішень в умовах реального конфлікту інтересів –

тягнуть за собою накладення штрафу від двохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною першою або другою, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі ж порушення, –

тягнуть за собою накладення штрафу від чотирьохсот до восьмисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю строком на один рік.

Примітка.

1. Суб'єктом правопорушень у цій статті є особи, зазначені у пунктах 1, 2 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції».

2. У цій статті під реальним конфліктом інтересів слід розуміти суперечність між приватним інтересом особи та її службовими чи представницькими повноваженнями, що впливає на об'єктивність або неупередженість прийняття рішень, або на вчинення чи невчинення дій під час виконання вказаних повноважень.

Стаття 172⁸. Незаконне використання інформації, що стала відома особі у зв'язку з виконанням службових повноважень

Незаконне розголошення або використання в інший спосіб особою у своїх інтересах інформації, яка стала їй відома у зв'язку з виконанням службових повноважень, –

тягне за собою накладення штрафу від ста до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Примітка. Суб'єктом правопорушень у цій статті є особи, зазначені у пункті 1 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції»;

е) у статті 172⁹:

в абзаці другому слова «від п'ятдесяти до ста двадцяти п'яти» замінити словами «від ста двадцяти п'яти до двохсот п'ятдесяти»;

доповнити частиною другою такого змісту:

«Та сама дія, вчинена повторно протягом року після застосування заходів адміністративного стягнення, –

тягне за собою накладення штрафу від двохсот п'ятдесяти до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

є) доповнити статтею 188⁴⁶ такого змісту:

«Стаття 188⁴⁶. Невиконання законних вимог (приписів) Національного агентства з питань запобігання корупції

Невиконання законних вимог (приписів) Національного агентства з питань запобігання корупції щодо усунення порушень законодавства про запобігання і протидію корупції, ненадання інформації, документів, а також порушення встановлених законодавством строків їх надання, надання завідомо недостовірної інформації або не у повному обсязі –

тягнуть за собою накладення штрафу від ста до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Ті самі дії, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке ж порушення, –

тягнуть за собою накладення штрафу від двохсот до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

ж) статтю 221 після цифр «188⁴⁵» доповнити цифрами «188⁴⁶»;

з) пункт 1 частини першої статті 255 доповнити абзацом такого змісту:

«Національного агентства з питань запобігання корупції (стаття 188⁴⁶)»;

3) Кримінальний кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25 – 26, ст. 131) доповнити статтею 366¹ такого змісту:

«Стаття 366¹. Декларування недостовірної інформації»

Подання суб'єктом декларування завідомо недостовірних відомостей у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, передбаченої Законом України «Про запобігання корупції», або умисне неподання суб'єктом декларування зазначеної декларації – карається позбавленням волі на строк до двох років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

Примітка. Суб'єктами декларування є особи, які відповідно до частин першої та другої статті 45 Закону України «Про запобігання корупції» зобов'язані подавати декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування»;

4) у Господарському кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18 – 22, ст. 144):

а) статтю 22 доповнити частиною одинадцятою такого змісту:

«11. Суб'єкт господарювання державного сектора економіки запроваджує антикорупційну програму у порядку, визначеному законом»;

б) статтю 24 доповнити частиною шостою такого змісту:

«6. Суб'єкт господарювання комунального сектора економіки запроваджує антикорупційну програму у порядку, визначеному законом»;

5) у Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., №№ 40 – 42, ст. 492):

а) частину другу статті 35 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Національне агентство з питань запобігання корупції може бути залучено як третя особа, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні позивача у справах щодо застосування керівником або роботодавцем чи створення ним загрози застосування негативних заходів впливу до позивача (звільнення, примушування до звільнення, притягнення до дисциплінарної відповідальності, переведення, атестація, зміна умов праці, відмова в призначенні на вищу посаду, скорочення заробітної плати тощо) у зв'язку з повідомленням ним або членом його сім'ї про порушення вимог Закону України «Про запобігання корупції» іншою особою»;

б) абзац третій частини першої статті 60 викласти в такій редакції:

«У справах щодо застосування керівником або роботодавцем чи створення ним загрози застосування негативних заходів впливу до позивача (звільнення, примушування до звільнення, притягнення до дисциплінарної відповідальності, переведення, атестація, зміна умов праці, відмова в призначенні на вищу посаду, скорочення заробітної плати тощо) у зв'язку з повідомленням ним або членом його сім'ї про порушення вимог Закону України «Про запобігання корупції» іншою особою обов'язок доказування правомірності прийнятих при цьому рішень, вчинених дій покладається на відповідача»;

б) частину другу статті 53 Кодексу адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., №№ 35 – 37, ст. 446) доповнити абзацом другим такого змісту:

«Національне агентство з питань запобігання корупції може бути залучено як третя особа, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні позивача у справах щодо застосування керівником або роботодавцем чи створення ним загрози застосування негативних заходів впливу до позивача (звільнення, примушування до звільнення, притягнення до дисциплінарної відповідальності, переведення, атестація, зміна умов праці, відмова в призначенні на вищу посаду, скорочення заробітної плати тощо) у зв'язку з повідомленням ним або членом його сім'ї про порушення вимог Закону України «Про запобігання корупції» іншою особою»;

7) у Кримінальному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., №№ 9 – 13, ст. 88):

а) частину першу статті 155 доповнити словами «а про відсторонення від посади члена Національного агентства з питань запобігання корупції – Генеральний прокурор України або його заступник»;

- б) частину першу статті 158 після слова «Прокурор» доповнити словами «а щодо члена Національного агентства з питань запобігання корупції Генеральний прокурор України або його заступник»;
- в) частину першу статті 480 доповнити пунктом 9 такого змісту:
«9) члена Національного агентства з питань запобігання корупції»;
- г) пункт 2 частини першої статті 481 після слів «заступникам Генерального прокурора України» доповнити словами «члену Національного агентства з питань запобігання корупції»;
- 8) у Законі України «Про державну службу» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 52, ст. 490; 2011 р., № 41, ст. 416; 2013 р., № 14, ст. 89; 2014 р., № 11, ст. 132):
 - а) статтю 9 доповнити частиною третьою такого змісту:
«Особливості регулювання правового становища членів і службовців апарату та територіальних органів Національного агентства з питань запобігання корупції визначаються законом»;
 - б) в абзаці третьому статті 12 слова «або на яких протягом останнього року накладалося адміністративне стягнення за вчинення корупційного правопорушення» виключити;
 - в) статтю 13 викласти в такій редакції:

«Стаття 13. Фінансовий контроль

- Особа, яка претендує на зайняття посади державного службовця, а також державний службовець подають декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, в порядку, встановленому Законом України «Про запобігання корупції»;
- г) частину першу статті 14 після слів «а також за» доповнити словами «порушення правил професійної етики, інший»;
 - г) у частині шостій статті 15 слова «Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції» замінити словами «Законом України «Про запобігання корупції»;
 - д) частину першу статті 16 викласти в такій редакції:
«На державних службовців поширюються вимоги та обмеження, передбачені Законом України «Про запобігання корупції»;
 - е) статтю 16¹ викласти в такій редакції:

«Стаття 16¹. Запобігання та врегулювання конфлікту інтересів

- Державні службовці зобов'язані дотримуватися правил запобігання та врегулювання конфлікту інтересів, передбачених Законом України «Про запобігання корупції»;
- є) частину четверту статті 22 викласти в такій редакції:
«Відсторонення державного службовця від виконання повноважень за посадою у разі вчинення ним корупційного правопорушення або правопорушення, пов'язаного з корупцією, здійснюється у порядку, визначеному Законом України «Про запобігання корупції»;
 - ж) пункт 7 частини першої статті 30 виключити;
 - з) у частині дванадцятій статті 37 слова «відповідальності за вчинення адміністративного корупційного правопорушення, пов'язаного з порушенням обмежень, передбачених Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції» замінити словами «адміністративної відповідальності за вчинене правопорушення, пов'язане з корупцією»;
 - 9) у Законі України «Про Конституційний Суд України» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 49, ст. 272; 2006 р., № 41, ст. 355, № 42, ст. 383; 2009 р., № 31, ст. 461; 2010 р., №№ 41 – 45, ст. 529; 2011 р., № 10, ст. 63; 2013 р., № 14, ст. 89; 2014 р., № 22, ст. 816):
 - а) у статті 16:
у частині третій слова «Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції» замінити словами «Законом України «Про запобігання корупції»;
 - частини четверту – шосту замінити однією частиною такого змісту:
«На суддів Конституційного Суду України поширюються відповідні вимоги та обмеження, встановлені для них Законом України «Про запобігання корупції»;

б) доповнити статтею 19¹ такого змісту:

«Стаття 19¹. Конфлікт інтересів

Суддя Конституційного Суду України не може брати участь у розгляді, підготовці та прийнятті рішень, виконувати інші повноваження у питаннях, щодо яких у нього наявний реальний чи потенційний конфлікт інтересів.

У разі наявності у судді Конституційного Суду України реального чи потенційного конфлікту інтересів з питань, які розглядаються в рамках конституційного провадження, суддя Конституційного Суду України повинен протягом одного робочого дня письмово поінформувати про це Конституційний Суд України та заявити самовідвід щодо участі у розгляді відповідного питання.

З тих самих підстав відвід судді Конституційного Суду України можуть заявити особи, які є учасниками конституційного провадження.

Відвід має бути вмотивованим і поданим до початку розгляду питання у формі письмової заяви на адресу Конституційного Суду України. Головуючий на пленарному засіданні Конституційного Суду України зобов'язаний ознайомити учасників засідання із заявою про відвід (самовідвід) судді Конституційного Суду України.

Процесуальна ухвала про відвід (самовідвід) приймається на засіданні Конституційного Суду України.

Примітка. Терміни «реальний конфлікт інтересів», «потенційний конфлікт інтересів» вживаються у значенні, наведеному в Законі України «Про запобігання корупції»;

в) частину третю статті 63 доповнити словами «крім випадків, передбачених частиною першою статті 19¹ цього Закону, в яких вони зобов'язані утриматись від голосування»;

10) у Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170 із наступними змінами):

а) у статті 55:

частину третю доповнити словами «входить до складу правління, інших виконавчих чи контрольних органів, чи наглядової ради підприємства або організації, що має на меті одержання прибутку (крім випадків, коли особи здійснюють функції з управління акціями (частками, паями), що належать державі чи територіальній громаді, та представляють інтереси держави чи територіальної громади в раді (спостережній раді), ревізійній комісії господарської організації)»;

абзаци перший – четвертий частини п'ятої замінити одним абзацом такого змісту:

«Повноваження голови районної, обласної, районної у місті ради також вважаються достроково припиненими без припинення повноважень депутата ради в разі звернення з особистою заявою до відповідної ради про складення ним повноважень голови ради».

У зв'язку з цим абзац п'ятий вважати абзацом другим;

б) абзаци перший – четвертий частини четвертої статті 56 замінити одним абзацом такого змісту:

«4. Повноваження заступника голови районної у місті, районної ради, першого заступника, заступника голови обласної ради також вважаються достроково припиненими без припинення повноважень депутата відповідної ради в разі звернення з особистою заявою до відповідної ради про складення ним повноважень заступника (першого заступника) голови ради»;

в) доповнити статтею 59¹ такого змісту:

«Стаття 59¹. Конфлікт інтересів

1. Сільський, селищний, міський голова, секретар, депутат сільської, селищної, міської ради, голова, заступник голови, депутат районної, обласної, районної у місті ради бере участь у розгляді, підготовці та прийнятті рішень відповідною радою за умови самостійного публічного оголошення про це під час засідання ради, на якому розглядається відповідне питання.

2. Здійснення контролю за дотриманням вимог частини першої цієї статті, надання зазначеним у ній особам консультацій та роз'яснень щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів, поводження з майном, що може бути неправомірною вигодою та подарунками, покладається на постійну комісію, визначену відповідною радою.

Примітка. Терміни «реальний конфлікт інтересів», «потенційний конфлікт інтересів», «неправомірна вигода», «подарунок» вживаються у значенні, наведеному в Законі України «Про запобігання корупції»;

г) у статті 79:

у частині першій:

пункт 3¹ викласти в такій редакції:

«3¹) набрання законної сили рішенням суду про притягнення його до відповідальності за правопорушення, пов'язане з корупцією, яким накладено стягнення у виді позбавлення права займати посади або займатися діяльністю, що пов'язані з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування»;

пункт 4 виключити;

у частині сьомій:

у пункті 1 слова «частині першій» замінити словами та цифрами «пунктах 1, 2, 5, 6 частини першої»;

після пункту 1 доповнити новим пунктом такого змісту:

«2) з підстав, зазначених у пунктах 3, 3¹ частини першої цієї статті, – з дня, наступного за днем одержання радою або її виконавчим комітетом копії відповідного рішення суду без прийняття рішення відповідної ради».

У зв'язку з цим пункти 2 та 3 вважати відповідно пунктами 3 та 4;

11) у Законі України «Про вибори Президента України» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 20 – 21, ст. 291; 2011 р., № 23, ст. 160; 2013 р., № 14, ст. 89, № 38, ст. 501; 2014 р., № 4, ст. 61, № 16, ст. 582):

а) у частині другій статті 48 та пункті 5 частини першої статті 51 слова «про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру» замінити словами «особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування»;

б) у статті 50:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Декларація особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за рік, що передує року початку виборчого процесу, подається кандидатом на пост Президента України (на паперових носіях та в електронному вигляді) за формою, визначеною відповідно до Закону України «Про запобігання корупції»;

у частині другій слова «Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, за дорученням» замінити словами «Національне агентство з питань запобігання корупції за зверненням»;

у частині третій слова «про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру» замінити словами «особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування»;

12) у частині першій статті 62 Закону України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5 – 6, ст. 30 із наступними змінами):

підпункт «в» пункту 4 виключити;

доповнити пунктом 8 такого змісту:

«8) за рішенням суду Національному агентству з питань запобігання корупції стосовно наявності та стану рахунків, операцій за рахунками конкретної юридичної особи або фізичної особи, фізичної особи – суб'єкта підприємницької діяльності відповідно до Закону України «Про запобігання корупції»;

13) у Законі України «Про службу в органах місцевого самоврядування» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 33, ст. 175; 2010 р., № 4, ст. 18; 2013 р., № 14, ст. 89, № 23, ст. 218; 2014 р., № 11, ст. 132):

а) частини третю та четверту статті 5 замінити однією частиною такого змісту:

«Стосовно осіб, які обрані (затверджені) відповідною радою на посади, зазначені в абзаці третьому статті 3 цього Закону, а також стосовно осіб, які претендують на зайняття зазначених в абзаці четвертому статті 3 цього Закону посад в органах місцевого самоврядування, за їх письмовою згодою проводиться спеціальна перевірка в порядку, встановленому Законом України «Про запобігання корупції»;

б) у статті 12:

пункт 4 частини першої виключити;

у частині другій слова «Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції» замінити словами «Законом України «Про запобігання корупції»»;

в) статтю 12¹ викласти в такій редакції:

«Стаття 12¹. Запобігання та врегулювання конфлікту інтересів

Посадові особи місцевого самоврядування зобов'язані дотримуватися правил запобігання та врегулювання конфлікту інтересів, передбачених Законом України «Про запобігання корупції»;

г) статтю 13 викласти в такій редакції:

«Стаття 13. Фінансовий контроль

Посадові особи місцевого самоврядування зобов'язані подавати декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, в порядку, встановленому Законом України «Про запобігання корупції»;

г) абзац четвертий частини першої та частину другу статті 20 виключити;

14) пункт 7 частини першої статті 5 Закону України «Про статус депутатів місцевих рад» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 40, ст. 290; 2013 р., № 14, ст. 89; 2014 р., № 11, ст. 132) викласти в такій редакції:

«7) набрання законної сили обвинувальним вироком суду, за яким його засуджено до позбавлення волі, або набрання законної сили рішенням суду, яким його притягнуто до відповідальності за вчинення корупційного правопорушення або правопорушення, пов'язаного з корупцією, та застосовано покарання або накладено стягнення у виді позбавлення права займати посади або займатися діяльністю, що пов'язані з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування»;

15) у Регламенті Верховної Ради України, затвердженому Законом України «Про Регламент Верховної Ради України» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 14 – 17, ст. 133 із наступними змінами):

а) главу 5 доповнити статтею 31¹ такого змісту:

«Стаття 31¹. Обмеження щодо участі в обговоренні питань на пленарному засіданні Верховної Ради у зв'язку з конфліктом інтересів

1. Народний депутат бере участь на пленарних засіданнях в обговоренні питань, щодо яких у нього наявний конфлікт інтересів, за умови публічного оголошення про це під час пленарного засідання Верховної Ради, на якому розглядається відповідне питання»;

б) статтю 37 доповнити частиною шостою такого змісту:

«6. Народний депутат бере участь у голосуванні з питань, щодо яких у нього наявний конфлікт інтересів, за умови публічного оголошення про це під час пленарного засідання Верховної Ради, на якому розглядається відповідне питання»;

в) частину другу статті 85 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Не може бути обраний до складу тимчасової спеціальної комісії народний депутат, у якого в разі обрання виникне реальний чи потенційний конфлікт інтересів з питань, для підготовки і попереднього розгляду яких утворюється відповідна комісія. Народний депутат, кандидатура якого запропонована депутатською фракцією (депутатською групою) до складу тимчасової спеціальної комісії, зобов'язаний повідомити Верховну Раду про неможливість брати участь у роботі тимчасової спеціальної комісії за наявності зазначеної підстави»;

г) частину третю статті 87 доповнити абзацами шостим та сьомим такого змісту:

«5) матиме у разі обрання інший реальний чи потенційний конфлікт інтересів з питань, для розслідування яких створюється відповідна комісія.

Не може бути обраний до складу тимчасової слідчої комісії народний депутат, у якого в разі обрання виникне реальний чи потенційний конфлікт інтересів з питань, для розслідування яких утворюється вказана комісія»;

г) у статті 173:

частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Кандидат на посаду спеціального прокурора чи спеціального слідчого подає до Верховної Ради особову картку, декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за попередній рік»;

частину шосту доповнити абзацом другим такого змісту:

«Не може бути обраною до складу спеціальної тимчасової слідчої комісії особа, у якої в разі обрання виникне реальний чи потенційний конфлікт інтересів у зв'язку з проведенням розслідування, для проведення якого утворюється відповідна комісія. Особа, кандидатура якої запропонована депутатською фракцією (депутатською групою) до складу спеціальної тимчасової слідчої комісії, зобов'язана повідомити відповідний комітет та Верховну Раду про неможливість брати участь у роботі спеціальної тимчасової слідчої комісії за наявності зазначеної підстави»;

16) у Законі України «Про судоустрій і статус суддів» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 41 – 45, ст. 529; 2013 р., № 14, ст. 89, № 38, ст. 501; 2014 р., № 11, ст. 132, № 23, ст. 870):

а) у частині четвертій статті 54:

у пункті 6 слова «Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції» замінити словами «Законом України «Про запобігання корупції»;

пункт 7 викласти в такій редакції:

«7) подавати декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, в порядку, встановленому Законом України «Про запобігання корупції»;

б) статтю 56 доповнити частиною другою такого змісту:

«2. Для розроблення проекту Кодексу суддівської етики, змін до нього, консультування суддів, суддів у відставці, щодо вирішення проблемних питань і надання рекомендацій щодо етичної поведінки суддів, запобігання та врегулювання конфлікту інтересів у їх діяльності, запобігання одержанню неправомірної вигоди чи заборонених законом подарунків, поводження з ними діє комісія з питань суддівської етики.

Комісію з питань суддівської етики утворює і положення про неї затверджує Рада суддів України. Комісія з питань суддівської етики діє на громадських засадах. Її діяльність забезпечує апарат Ради суддів України»;

в) у частині першій статті 67:

пункт 8 виключити;

після абзацу одинадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Кандидат на посаду судді також подає до Національного агентства з питань запобігання корупції в порядку, визначеному Законом України «Про запобігання корупції», декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування».

У зв'язку з цим абзаци дванадцятий та тринадцятий вважати відповідно абзацами тринадцятим та чотирнадцятим;

г) у пункті 7 частини четвертої статті 75 слова «Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції» замінити словами «Законом України «Про запобігання корупції»;

г) пункт 6 частини першої статті 83 викласти в такій редакції:

«б) несвоєчасне подання декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, в порядку, встановленому Законом України «Про запобігання корупції»;

д) у статті 127:

пункт 6¹ частини п'ятої викласти в такій редакції:

«6¹) здійснює контроль за дотриманням вимог законодавства щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів у діяльності суддів Конституційного Суду України та суддів судів загальної юрисдикції, Голови та членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Голови Державної судової адміністрації України та його заступників, приймає рішення про врегулювання реального чи потенційного конфлікту інтересів у діяльності вказаних осіб (крім випадків, коли конфлікт інтересів має бути врегульований у порядку, визначеному процесуальним законодавством)»;

після частини п'ятої доповнити новою частиною такого змісту:

«6. У разі виникнення у суддів Конституційного Суду України та суддів судів загальної юрисдикції (крім випадків, коли конфлікт інтересів врегульовується в порядку, визначеному процесуальним законодавством), Голови та членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Голови Державної судової адміністрації України реального чи потенційного конфлікту інтересів вони зобов'язані не пізніше наступного робочого дня з моменту виникнення у письмовій формі повідомити про це Раду суддів України».

У зв'язку з цим частини шосту – дев'яту вважати відповідно частинами сьомою – десятою;

17) у Законі України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 35 – 36, ст. 491; 2013 р., № 14, ст. 89):

а) у пункті 7 частини першої статті 37, пункті 6 частини першої статті 38, пункті 6 частини першої статті 39 слова «про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру» замінити словами «особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування»;

б) частину першу статті 43 викласти в такій редакції:

«1. Декларація особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за рік, що передує року початку виборчого процесу, подається кандидатом у депутати, кандидатом на посаду сільського, селищного, міського голови за формою, визначеною відповідно до Закону України «Про запобігання корупції»;

18) частину шосту статті 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 32, ст. 314; 2013 р., № 14, ст. 89; 2014 р., № 11, ст. 132) викласти в такій редакції:

«6. Не належать до інформації з обмеженим доступом відомості, зазначені у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, поданій відповідно до Закону України «Про запобігання корупції», крім відомостей, зазначених в абзаці четвертому частини першої статті 47 вказаного Закону»;

19) статтю 19 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 38, ст. 385; 2014 р., № 13, ст. 223) доповнити частиною шостою та приміткою такого змісту:

«6. У разі виникнення у керівника центрального органу виконавчої влади реального чи потенційного конфлікту інтересів він зобов'язаний не пізніше наступного робочого дня письмово поінформувати про це міністра, який спрямовує та координує відповідний центральний орган виконавчої влади, крім керівника центрального органу виконавчої влади із спеціальним статусом, який зобов'язаний поінформувати у вказаному випадку Кабінет Міністрів України.

За результатами розгляду зазначеної інформації міністр, який спрямовує та координує відповідний центральний орган виконавчої влади, а у випадках виникнення конфлікту інтересів у керівника центрального органу виконавчої влади із спеціальним статусом – Кабінет Міністрів України приймає рішення про здійснення заходів із врегулювання конфлікту інтересів відповідного керівника центрального органу виконавчої влади та здійснює контроль за їх реалізацією.

Примітка. Терміни «реальний конфлікт інтересів», «потенційний конфлікт інтересів» вживаються у значенні, наведеному в Законі України «Про запобігання корупції»;

20) у Законі України «Про вибори народних депутатів України» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 10 – 11, ст. 73; 2014 р., № 22, ст. 794):

а) у пункті 7 частини першої статті 54, пункті 5 частини першої та пункті 3 частини другої статті 55, частині одинадцятій статті 107 слова «про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру» замінити словами «особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування»;

б) частину першу статті 57 викласти в такій редакції:

«1. Декларація особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за рік, що передує року початку виборчого процесу, подається кандидатом у депутати за формою, визначеною відповідно до Закону України «Про запобігання корупції»;

21) у Законі України «Про Кабінет Міністрів України» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 13, ст. 222, № 22, ст. 816):

а) у частині четвертій статті 7 слова «Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції» замінити словами «Законом України «Про запобігання корупції»;

б) доповнити статтею 45¹ такого змісту:

«Стаття 45¹. Конфлікт інтересів

1. Член Кабінету Міністрів України не повинен використовувати своє посадове становище в приватних інтересах.

2. У разі виникнення у члена Кабінету Міністрів України реального чи потенційного конфлікту інтересів він зобов'язаний не пізніше наступного робочого дня письмово поінформувати про це Кабінет Міністрів України.

3. Член Кабінету Міністрів України не може брати участь у розгляді, підготовці та прийнятті рішень, виконувати інші повноваження у питаннях, щодо яких у нього наявний реальний чи потенційний конфлікт інтересів.

4. У разі неможливості врегулювання конфлікту інтересів члена Кабінету Міністрів України у спосіб, передбачений частиною третьою цієї статті, та неусунення ним конфлікту інтересів самостійно Прем'єр-міністр України звертається до Верховної Ради України з поданням про звільнення з посади вказаного члена Кабінету Міністрів України (стосовно Міністра закордонних справ України та Міністра оборони України таке подання вноситься за згодою Президента України).

Примітка. Терміни «реальний конфлікт інтересів», «потенційний конфлікт інтересів», «приватний інтерес» вживаються у значенні, наведеному в Законі України «Про запобігання корупції»;

22) пункт 1 частини першої статті 17 Закону України «Про здійснення державних закупівель» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 24, ст. 883) доповнити пунктом 1¹ такого змісту:

«1¹) відомості про юридичну особу, яка є учасником або учасником попередньої кваліфікації, внесено до Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення, або зазначена юридична особа не має антикорупційної програми та (або) уповноваженого з антикорупційної програми юридичної особи».

6. Кабінету Міністрів України:

1) у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом забезпечити прийняття Положення про конкурс з відбору кандидатів на посади членів Національного агентства з питань запобігання корупції та Регламент роботи відповідної конкурсної комісії;

2) у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом, крім передбачених підпунктом 1 цього пункту;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення у відповідність із цим Законом нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади;

створити Національне агентство з питань запобігання корупції.

Президент України

м. Київ

14 жовтня 2014 року

№ 1700-VII

П. ПОРОШЕНКО

Нормативні акти Національного банку України

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 22 липня 2014 р. № 435

**Про затвердження Інструкції щодо організації роботи банківської системи
в надзвичайному режимі**

Відповідно до статті 7 Закону України «Про Національний банк України», з метою забезпечення функціонування банківської системи України та безперервного фінансування потреб держави та життєдіяльності населення в умовах надзвичайного режиму роботи Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Затвердити Інструкцію щодо організації роботи банківської системи в надзвичайному режимі (далі – Інструкція), що додається.

2. Генеральному департаменту регулювання грошового обігу (Зайченко В. П.), Департаменту платіжних систем та розрахунків (Кравець В. М.) у місячний строк з дня затвердження Інструкції розробити та затвердити Порядок банківського обслуговування мобільними установами банків військових частин, підприємств, організацій, населення на окремих територіях за місцем їх розташування в разі виникнення нештатної ситуації, що унеможливує роботу банківської системи в звичайному режимі (далі – надзвичайний режим роботи).

3. Надзвичайний режим роботи банківської системи України запроваджується постановою Правління Національного банку України.

4. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Правління Національного банку України: від 29 грудня 2003 року № 594 «Про затвердження Положення про порядок ведення бухгалтерського обліку, складання і подання фінансової звітності Національного банку України та відновлення бухгалтерського обліку в разі порушення безперервності його ведення в особливий період», від 21 січня 2004 року № 24 «Про затвердження деяких нормативно-правових актів Національного банку України», від 22 квітня 2004 року № 180 «Про затвердження Положення про телекомунікаційне забезпечення Національного банку України в особливий період».

5. Контроль за виконанням цієї постанови залишаю за собою.

Голова В. О. Гонтарева

ЗАТВЕРДЖЕНО
Постанова Правління
Національного банку України
22 липня 2014 року № 435

Інструкція щодо організації роботи банківської системи в надзвичайному режимі

I. Загальні положення

1. Ця Інструкція розроблена відповідно до вимог Конституції України, Кодексу цивільного захисту України, Закону України «Про Національний банк України», інших актів законодавства та нормативно-правових актів Національного банку України (далі – Національний банк).

2. Ця Інструкція визначає порядок проведення банківських операцій, опис змін у технологіях їх проведення, окремі питання організації діяльності Національного банку, його структурних підрозділів, банків України (далі – банки), а також дій працівників Національного банку, пов'язаних із виконанням таких операцій у разі виникнення нештатного режиму, що унеможливило роботу банківської системи у звичайному порядку (далі – надзвичайний режим роботи).

3. Вимоги цієї Інструкції поширюються на Національний банк, банки та небанківські установи – учасників системи електронних платежів (далі – СЕП) у разі запровадження надзвичайного режиму роботи.

4. Правління Національного банку приймає рішення про створення комісії (робочої групи), визначає її склад, розподіл повноважень та строки дії. До повноважень комісії (робочої групи) включаються, зокрема, такі питання:

координація робіт щодо забезпечення безперервної роботи та відновлення діяльності банківської системи;

координація роботи банківської системи з готівкою, прийняття рішень з питань, які виникають під час надзвичайного режиму роботи;

забезпечення взаємодії з банками, Державною казначейською службою України та координації спільних дій для здійснення розрахунків за їх дорученнями;

взаємодія з правоохоронними та іншими державними органами;

організація необхідної допомоги працівникам Національного банку.

Комісія (робоча група) приймає рішення щодо інших питань, які виникають під час надзвичайного режиму роботи та відновлення діяльності банківської системи.

Правління Національного банку має право прийняти рішення щодо призупинення, заборони діяльності банків чи здійснення окремих операцій.

Директор департаменту (начальник територіального управління, Центральної розрахункової палати, генеральний директор Банкнотно-монетного двору, директор Центрального сховища, Державної скарбниці України, Фабрики банкнотного паперу) має право визначити план дій та/або прийняти рішення для забезпечення роботи підрозділу залежно від обставин, що виникли в умовах надзвичайного режиму роботи, та узгодити його з комісією (робочою групою).

Для розроблення та вжиття заходів щодо забезпечення організації роботи в територіальних управліннях (структурних одиницях, структурних підрозділах) можуть бути створені спеціальні комісії.

5. Банки приймають рішення щодо розроблення планів дій, створення комісій (робочих груп), визначення порядку внутрішніх банківських процедур здійснення операцій в умовах надзвичайного режиму роботи, а також щодо відновлення діяльності. Банки узгоджують відповідні плани дій з комісією (робочою групою) Національного банку за необхідності.

6. Голова, перший заступник Голови, заступники Голови Національного банку, начальники/заступники начальників територіальних управлінь, Центральної розрахункової палати, генеральний директор/заступник генерального директора Банкнотно-монетного двору, директори/заступники директорів Центрального сховища, Державної скарбниці України, Фабрики банкнотного паперу (далі – Керівник) та керівники банків у разі запровадження надзвичайного режиму роботи мають насамперед уживати заходів, спрямованих на забезпечення збереження життя і здоров'я працівників.

Керівник/керівник банку залежно від ситуації, що склалася, приймає рішення щодо: посилення охорони банку, організації взаємодії з підрозділами Міністерства внутрішніх справ України з метою недопущення проникнення сторонніх осіб на територію банку, їх втручання в робочий процес;

проведення евакуації працівників, матеріальних та культурних цінностей відповідно до розроблених планів евакуації;

ужиття заходів для забезпечення належного захисту і збереження активів, печаток, штампів банку, інших цінностей, облікової інформації про операції банків, первинних документів та реєстрів бухгалтерського обліку тощо;

визначення відповідальних виконавців для здійснення операцій та надання їм певних повноважень. Повноваження, відповідальність, взаємозаміщення працівників банку щодо виконання ними функціональних обов'язків визначаються відповідно до положень про структурні підрозділи та посадових інструкцій.

7. Під час надзвичайного режиму роботи за рішенням Керівника дозволяється вжиття заходів, спрямованих на запобігання загрозі життю і здоров'ю працівників Національного банку та збереження майна України без дотримання вимог нормативно-правових актів, технологічних інструкцій, описів операційних процесів, оплата рахунків.

8. У разі прийняття Керівником відповідного письмового рішення та неможливості здійснити його передавання з використанням засобів автоматизованих систем оброблення інформації інформація може бути передана за допомогою електронної пошти, телефонного зв'язку (телефонограми) або інших засобів комунікації. Прийнята (передана) телефоном інформація реєструється в Журналі реєстрації прийнятих телефонограм (далі – Журнал). Журнал оформляється та реєструється відповідно до вимог інструкції з діловодства в системі Національного банку.

У таких випадках допускається проведення операцій на підставі копій документів та/або з оформленням первинних документів на паперових носіях на підставі телефонограм.

9. Правління Національного банку в разі наявності перешкод для виконання Операційним, територіальним управлінням функцій та повноважень приймає постанову щодо передавання виконання цих функцій (повноважень) Операційному або іншому територіальному управлінню.

10. У разі запровадження надзвичайного режиму роботи банки та Національний банк мають за потреби забезпечити проведення операцій у святкові, вихідні дні та неробочий час.

Банки, Операційне та територіальні управління можуть здійснювати операції за рахунками банків, роботу яких у СЕП тимчасово припинено, понад залишок коштів на їх рахунках (овердрафт) після узгодження з Національним банком розміру овердрафту.

11. Національний банк має право в умовах надзвичайного режиму роботи вимагати будь-яку додаткову інформацію від банків відповідно до прийнятих Керівником/особою, якій було делеговано виконання повноважень цих посадових осіб або комісією (робочою групою) рішень.

12. Вимоги цієї Інструкції можуть використовуватися в діяльності Національного банку та банків в особливий період.

II. Управління Національним банком грошово-кредитним та валютним ринком

1. Національний банк у разі запровадження надзвичайного режиму роботи може на підставі окремих розпорядчих документів уносити зміни до порядку формування і зберігання обов'язкових резервів, а також до порядку надання та погашення кредитів рефінансування.

2. У разі запровадження надзвичайного режиму роботи Правління Національного банку може змінити окремі норми щодо організації та функціонування валютного ринку, міждержавних розрахунків, здійснення валютних операцій (торговельних, неторговельних та операцій, пов'язаних з рухом капіталу), переміщення валютних цінностей через митний кордон України тощо.

III. Організація міжбанківських переказів через СЕП

1. У разі виникнення обставин, що перешкоджають штатній роботі учасників СЕП, Національний банк забезпечує обслуговування учасників СЕП в надзвичайному режимі роботи і повідомляє учасників СЕП про переведення СЕП у надзвичайний режим роботи.

2. Учасник СЕП зобов'язаний ужити заходів для усунення загрози втрати засобів захисту, електронних архівів, комп'ютерної техніки тощо в разі запровадження надзвичайного режиму роботи. Дії працівників учасника СЕП, які використовують засоби захисту, регламентуються відповідним документом, що складений у довільній формі, підписаний керівником учасника і зберігається у справі № 1 адміністратора захисту інформації. Особи, які працюють із засобами захисту, повинні зберігати виписку з цього документа на своїх робочих місцях.

3. Учасник СЕП має право забезпечити роботу протягом одного робочого дня в приміщенні іншої організації за попереднім погодженням з територіальним управлінням / Центральною розрахунковою палатою і дотриманням правил використання і зберігання засобів захисту в разі запровадження надзвичайного режиму роботи. Учасник СЕП зобов'язаний прийняти розпорядчий документ про це, копія якого надсилається територіальному управлінню / Центральній розрахунковій палаті.

4. Учасник СЕП має право в разі необхідності визначити тимчасовий порядок використання та зберігання засобів захисту за попереднім погодженням з територіальним управлінням/Центральною розрахунковою палатою. Учасник СЕП зобов'язаний прийняти розпорядчий документ про це, копія якого надсилається територіальному управлінню/Центральній розрахунковій палаті.

5. Під час роботи СЕП у надзвичайному режимі учасник СЕП зобов'язаний: оперативно приймати платежі у відповідь у файловому режимі та надсилати квитанції \$ S до Центру оброблення СЕП (далі – ЦОСЕП) не пізніше ніж через дві години після формування файла \$ B; у разі виникнення обставин, що перешкоджають його штатній роботі в СЕП, негайно повідомляти про це територіальне управління за місцем свого розташування або Центральну розрахункову палату.

Банк, який має філії – учасники СЕП, або Державна казначейська служба України (далі – головний банк) зобов'язані:

контролювати роботу своїх філій/територіальних органів Державної казначейської служби України (далі – філії);

у разі виникнення обставин, що перешкоджають штатній роботі філії у СЕП, негайно повідомляти територіальне управління або Центральну розрахункову палату;

у разі неможливості функціонування філії негайно приймати рішення про перспективи відновлення її роботи або взяття на себе виконання міжбанківського переказу за дорученнями клієнтів філії.

Головний банк, філія якого призупинила роботу в СЕП, зобов'язаний протягом доби прийняти рішення про можливість/неможливість продовження роботи філії в СЕП та строки відновлення її роботи (до двох банківських днів).

Головний банк у разі неможливості відновлення роботи філії протягом двох банківських днів повинен або прийняти рішення про виключення філії з Довідника учасників СЕП, або визначити та погодити з Національним банком тимчасовий порядок здійснення платежів від/на адресу цієї філії та довести його до відома всіх учасників СЕП.

6. У разі виникнення обставин, що перешкоджають штатній роботі територіального управління, його участь у СЕП тимчасово призупиняється.

Функції цього територіального управління з питань здійснення засобами СЕП списання в безспірному порядку заборгованості банку та договірною списання коштів з кореспондентського рахунка банку (філії) здійснює Операційне управління.

Установлення/зняття ліміту технічного рахунка банку (філії) здійснює Центральна розрахункова палата за письмовим повідомленням Операційного управління, надісланим засобами системи електронної пошти Національного банку.

7. Якщо під час надзвичайного режиму роботи учасник СЕП не має змоги здійснювати міжбанківський переказ коштів через СЕП і не повідомив про причини Національний банк, то Національний банк з метою мінімізації системних ризиків має право:

за рішенням начальника Центральної розрахункової палати або особи, яка його заміщує, тимчасово призупинити приймання початкових платежів до СЕП на адресу цього учасника/від цього учасника та проінформувати про це всіх учасників СЕП;

за рішенням Голови Національного банку або особи, яка його заміщує, виключити учасника з Довідника учасників СЕП та проінформувати про це всіх учасників СЕП.

8. Листи Національного банку, у яких повідомлятиметься про призупинення приймання початкових платежів у СЕП на адресу відповідного учасника, є підставою для повернення клієнтам без виконання документів на переказ на адресу цього учасника.

9. Якщо надзвичайна ситуація негативно впливає на адміністративно-територіальну одиницю України в цілому, то заступник Голови Національного банку, до повноважень якого належить питання організації здійснення міжбанківських розрахунків через СЕП, або особа, яка його заміщує, має право прийняти рішення про обмеження виконання учасниками адміністративно-територіальної одиниці України початкових платежів та/або про повне припинення платежів у відповідь на адресу учасників СЕП, розміщених у цій адміністративно-територіальній одиниці України.

IV. Припинення роботи учасника в СЕП без повідомлення Національного банку

1. Персонал ЦОСЕП і територіального управління виявляють учасників СЕП, які не надсилають початкових платежів і не квітують файли \$ В більше ніж дві години протягом робочого дня (9.00 – 18.00), і разом уживають заходів для з'ясування ситуації. Якщо учасник СЕП є філією, то до з'ясування ситуації залучається головний банк, якому належить ця філія.

Якщо учасник СЕП не виходить на зв'язок у телекомунікаційній мережі Національного банку, не отримує адресовану йому інформацію в системі електронної пошти Національного банку, не відповідає за жодним з телефонів, які були надані учасником Національному банку, у тому числі для оперативного зв'язку з питань роботи в СЕП або для оповіщення в надзвичайних ситуаціях, не повідомив Національний банк про виникнення надзвичайної ситуації, то Центральна розрахункова палата негайно призупиняє його роботу в СЕП у такому порядку:

начальник Центральної розрахункової палати приймає рішення про призупинення операцій учасника в СЕП;

персонал ЦОСЕП установлює заборону приймання платежів у СЕП від цього учасника і від інших учасників СЕП на адресу цього учасника;

начальник Центральної розрахункової палати доповідає про ситуацію, що склалася, заступникові Голови Національного банку, до повноважень якого належить питання організації здійснення міжбанківських розрахунків через СЕП, або особі, яка його заміщує;

Центральна розрахункова палата розсилає лист усім учасникам СЕП за підписом начальника Центральної розрахункової палати про призупинення роботи учасника до з'ясування ситуації.

2. Якщо учасник СЕП, чия роботу призупинено, є філією головного банку, то Центральна розрахункова палата надсилає лист головному банку щодо потреби термінового з'ясування ситуації та визначення перспектив відновлення роботи учасника СЕП в штатному режимі.

3. Якщо протягом трьох банківських днів (включаючи день, в який було встановлено заборону приймання платежів у СЕП) учасник не повідомив Національний банк про наміри відновити свою роботу в СЕП, то на третій банківський день заступник Голови Національного банку, до повноважень якого належить питання організації здійснення міжбанківських розрахунків через СЕП, або особа, яка його заміщує, ініціює перед Головою Національного банку питання про примусове виключення цього учасника з Довідника учасників СЕП.

V. Припинення роботи учасника в СЕП з повідомленням Національного банку

1. Якщо учасник припинив роботу в СЕП, але повідомив Національний банк про перешкоди в своїй роботі і про те, що він планує відновити свою роботу в СЕП, то Національний банк не вживає заходів з обмеження роботи учасника в СЕП.

2. Якщо протягом строку неможливості роботи учасника в СЕП закінчився строк дії його ключів шифрування, то Центральна розрахункова палата:

установлює блокування початкових платежів/платежів у відповідь на адресу цього учасника та повідомляє про це всіх учасників СЕП;

скасовує блокування початкових платежів/платежів у відповідь на адресу цього учасника тільки в той банківський день, коли після відновлення можливості роботи учасника в СЕП і генерації ним нових ключів ці нові ключі введуться в дію.

3. Якщо учасник СЕП протягом трьох банківських днів не відновив свою роботу в СЕП, то Центральна розрахункова палата надсилає лист усім учасникам СЕП щодо затримки надходження платежів на рахунки клієнтів, що обслуговуються цим учасником.

VI. Припинення роботи учасника в СЕП у разі захоплення його приміщення озброєними особами або компрометації системи захисту інформації

1. У разі захоплення приміщення учасника СЕП озброєними особами та/або доступу сторонніх осіб до засобів захисту інформації та програмно-технологічних засобів проведення платежів учасник має терміново повідомити про це територіальне управління за місцем свого розташування або Центральну розрахункову палату. Територіальне управління, отримавши цю інформацію, негайно повідомляє Центральну розрахункову палату.

2. Персонал ЦОСЕП негайно встановлює блокування початкових платежів від цього учасника.

3. Учасник відновлює свою роботу в СЕП за штатним місцем розташування після звільнення приміщення або в резервному пункті.

4. Якщо є ризик того, що сторонні особи могли мати доступ до генератора ключів та/або таємних ключів, то всі ключі є скомпрометованими. Учасник СЕП зобов'язаний звернутися до Національного банку за новим генератором та здійснити регенерацію всіх ключів, потрібних для роботи в СЕП.

5. Учасник СЕП зобов'язаний повідомити Центральну розрахункову палату про готовність відновити роботу в СЕП. Центральна розрахункова палата на підставі отриманого від учасника СЕП повідомлення скасовує блокування початкових платежів від учасника, якщо:

ключі не були скомпрометовані, – одразу після отримання повідомлення від учасника;

виконувалася регенерація нових ключів, – на початку того банківського дня, коли нові ключі введуться в дію.

VII. Призупинення роботи опосередкованого учасника СЕП

1. Головний банк – власник внутрішньобанківської міжфілійної платіжної системи (далі – ВМПС) на власний розсуд вирішує питання:

відновлення функціонування опосередкованого учасника СЕП;

призупинення приймання початкових платежів від опосередкованого учасника в разі підозри на несанкціонований доступ до ВМПС;

доведення до опосередкованого учасника платежів, здійснених через СЕП на його адресу під час неможливості роботи у ВМПС.

2. Головний банк має право звернутися до Національного банку з клопотанням про тимчасове призупинення роботи опосередкованого учасника в СЕП.

VIII. Відновлення функціонування учасника СЕП після тимчасового призупинення роботи

1. Учасник СЕП зобов'язаний повідомити Центральну розрахункову палату про готовність відновити роботу в СЕП.

2. Персонал ЦОСЕП відновлює дозвіл на приймання платежів у СЕП від/на адресу учасника і надсилає всім учасникам СЕП лист про відновлення його роботи.

3. Якщо головний банк встановив тимчасовий порядок виконання платежів на адресу цього учасника СЕП, то він зобов'язаний повідомити учасників СЕП про скасування цього тимчасового порядку.

IX. Примусове виключення учасника СЕП з Довідника учасників СЕП

1. Рішення про виключення учасника СЕП з Довідника учасників СЕП приймає Голова Національного банку.

2. Якщо учасник, що виключається з Довідника учасників СЕП, має кореспондентський рахунок, то Операційне управління списує залишок коштів, що обліковується на його технічному рахунку, на рахунок кредиторської заборгованості, відкритий в Операційному управлінні.

3. Учасник СЕП, якого виключено із Довідника учасників СЕП, зобов'язаний виконати вимоги щодо повернення до Національного банку засобів захисту інформації відповідно до вимог Інструкції про міжбанківський переказ коштів в Україні в національній валюті, затвердженої постановою Правління Національного банку України від 16 серпня 2006 року № 320, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 06 вересня 2006 року за № 1035/12909 (зі змінами).

4. Доведення платежів у відповідь, що не були отримані учасником СЕП, виключеним з Довідника учасників СЕП, здійснюється в такому порядку:

1) персонал ЦОСЕП формує за всі дні, коли учасник не працював у СЕП, реєстр платежів з файлів \$ B, сквитованих уручну, та платежів у режимі реального часу у відповідь (далі – реєстри платежів у відповідь);

2) якщо виключений учасник СЕП є банком, що не має філій, то Центральна розрахункова палата передає до Операційного управління реєстри платежів у відповідь. Операційне управління здійснює повернення платникам зазначених платежів з рахунка кредиторської заборгованості на підставі реєстрів платежів у відповідь, зазначаючи в призначенні платежу реквізити отримувача платежу, що повертається;

3) якщо виключений учасник СЕП є філією банку, то Центральна розрахункова палата передає головному банку файли \$ B, \$ V.G / \$ V.F і реєстри платежів у відповідь за ті дні, в які виключений учасник не мав змоги здійснювати міжбанківські перекази коштів у СЕП. Питання завершення міжбанківського переказу за цими платежами або повернення платежів платникам головний банк вирішує самостійно.

5. Якщо учасник СЕП є головним банком, який здійснює міжбанківські перекази коштів у СЕП за консолідованим кореспондентським рахунком, філії якого не припинили роботу в СЕП, то Національний банк не виключає цього учасника з Довідника учасників СЕП, а тільки забороняє початкові платежі/платежі у відповідь на його адресу.

X. Виконання територіальним управлінням операцій у разі неможливості його функціонування

1. У разі виникнення обставин, що унеможливають роботу фахівців територіального управління, які здійснюють безготівкові розрахунки та/або обслуговують системи автоматизації банківських операцій (далі – САБО), функціонування САБО в цьому територіальному управлінні припиняється.

2. За потреби здійснення невідкладних безготівкових розрахунків цим територіальним управлінням Голова, перший заступник / заступник Голови Національного банку приймає рішення про відкриття транзитних рахунків для здійснення розрахунків в іншому підрозділі Національного банку. Територіальне управління передає первинні документи установленими засобами зв'язку до визначеного підрозділу, який виконує їх з використанням транзитних рахунків і відображенням у своєму балансі з ознакою вищезазначеного територіального управління.

Статистична звітність територіального управління за цей період не формується і не передається.

3. У разі неможливості відновити штатне функціонування територіального управління протягом короткого періоду Голова, перший заступник / заступник Голови Національного банку приймає рішення про перенесення діяльності цього територіального управління на територію іншого підрозділу Національного банку в м. Києві або до віддаленого резервного пункту з виконанням операцій силами фахівців цього територіального управління.

Фахівці Департаменту інформаційних технологій і Центральної розрахункової палати забезпечують відновлення серверних комплексів САБО зазначеного територіального управління.

Фахівці цього територіального управління розгортають мінімально потрібну кількість робочих місць для виконання операцій та формування звітності.

Після відновлення функціонування САБО зазначене територіальне управління має прийняти всі підсумкові файли дня від СЕП і сформувати звітність за всі ті дні, коли САБО не функціонувала.

4. У разі неможливості вивезення комп'ютерного обладнання за окремою вказівкою Голови, першого заступника / заступника Голови Національного банку фахівці територіального управління знищують жорсткі диски цього комп'ютерного обладнання.

XI. Виконання банком платіжних доручень клієнтів у разі відключення від СЕП або порушення роботи системи автоматизації банку

1. Якщо банк не має змоги здійснювати міжбанківський переказ коштів через СЕП або в разі порушення роботи системи автоматизації банку, то банк зобов'язаний забезпечити приймання від платників платіжних доручень у національній валюті:

на паперових носіях за визначеною формою (додаток 1);

або в довільній формі із зазначенням обов'язкових реквізитів, визначених нормативно-правовими актами Національного банку;

або у формі електронних документів, які надійдуть до банку за допомогою системи дистанційного обслуговування (у разі роботи цієї системи).

2. Платник оформляє платіжне доручення на паперовому носії не менше ніж у чотирьох примірниках з використанням технічних засобів або заповнює власноручно. Під час підписування платіжного доручення не дозволяється використання факсиміле, а також виправлення.

3. Відповідальний виконавець банку платника:

перевіряє заповнення реквізитів: «Платник», «Код платника», «Рахунок платника», «Банк платника», «Код банку платника», «М. П.» та «Підписи платника» (у разі електронних розрахункових документів – електронного/их цифрового/их підпису/ів);

повертає платнику один примірник платіжного доручення, оформленого на паперовому носії, із заповненим реквізитом «Дата надходження»;

робить та засвідчує паперову копію електронного розрахункового документа в трьох примірниках (далі – платіжне доручення) у разі його надходження до банку за допомогою системи дистанційного обслуговування;

формує платіжні доручення платників у пачки загальною кількістю не більше 100 примірників окремо на кожний банк отримувача (два примірники платіжного доручення за кожною операцією);

оформляє в трьох примірниках реєстр платіжних доручень (додаток 2), який засвідчує своїм підписом, підписом головного бухгалтера (його заступника) і відбитком печатки, та меморіальний ордер (додаток 3);

надсилає до банку-кореспондента, що обслуговує отримувача, сформовані пачки платіжних доручень та два примірники реєстру платіжних доручень, один примірник меморіального ордера, на підставі якого кошти списані з кореспондентського рахунка банку платника. Копія інформації додатково за наявності може надаватися на змінному носії інформації з використанням засобів захисту інформації.

4. Примірник платіжного доручення, на підставі якого списані кошти, реєстр та меморіальний ордер залишаються на зберіганні в банку платника.

5. Відповідальний виконавець банку отримувача:

списує кошти з кореспондентського рахунка та зараховує на відповідний балансовий рахунок кошти, одержані від банку платника;

звіряє суми платіжних доручень із сумами, що зазначені в реєстрах платіжних доручень;

перевіряє правильність заповнення в платіжних дорученнях реквізитів отримувачів: «Отримувач», «Код отримувача», «Рахунок отримувача», «Банк отримувача», «Код банку отримувача»;

у разі невідповідності номера рахунка отримувача та/або його коду викреслює з реєстру платіжних доручень ті з них, кошти за якими не підлягають зарахуванню на рахунки отримувачів, кожне викреслення засвідчує своїм підписом та засвідчує реєстр своїм підписом, підписом головного бухгалтера (його заступника) та відбитком печатки банку; на зворотному боці платіжного доручення

робить напис про причину його повернення без виконання; списує з відповідного балансового рахунка кошти, які не підлягають зарахуванню на рахунки отримувачів, зараховує на кореспондентський рахунок та повертає їх банку платника на той рахунок, з якого ним здійснювалося перерахування коштів до банку отримувача;

повертає банку платника один примірник засвідченого реєстру платіжних доручень і примірник платіжного доручення з написом про причину повернення;

перераховує кошти з відповідного балансового рахунка на рахунки отримувачів.

6. Банк платника, отримавши від банку отримувача реєстр платіжних доручень і примірник платіжного доручення, що повертається без виконання, списує з кореспондентського рахунка суму, яку повернув банк отримувача, та зараховує її на рахунок платника.

7. Якщо кореспондентських відносин між банком платника та банком отримувача немає, то банк платника надсилає до територіального управління / Операційного управління сформовані пачки платіжних доручень та два примірники реєстру платіжних доручень для виконання.

Списання коштів з кореспондентського рахунка банку платника здійснює територіальне управління / Операційне управління в договірному порядку.

8. Передавання пакета документів від банку платника до банку отримувача або територіального управління здійснюється спеціальним зв'язком.

9. Бухгалтерський облік міжбанківського переказу коштів, якщо банк не має змоги здійснити його через СЕП, здійснюється відповідно до додатка 4.

ХІІ. Порядок організації роботи з готівкою в банківській системі

1. Начальники Операційного управління та територіальних управлінь, директор Центрального сховища зобов'язані:

негайно повідомити Голову Національного банку та заступника Голови Національного банку, який здійснює загальне керівництво Генеральним департаментом регулювання грошового обігу, про загрозу нормальним умовам функціонування системи готівкового обігу. Подальші дії щодо роботи з готівкою та іншими цінностями мають здійснюватися відповідно до наданих вищезазначеними особами вказівок;

ужити запобіжних заходів з метою недопущення втрати готівки та інших цінностей.

В Операційному та територіальних управліннях, Центральному сховищі для розроблення та вжиття заходів щодо забезпечення організації роботи з готівкою та іншими цінностями, створення належних умов їх збереження створюються спеціальні комісії.

2. Для забезпечення потреб економіки в готівкових коштах можуть бути залучені резервні фонди готівки в Центральному сховищі, запаси готівки в грошових сховищах і залишки готівки в оборотній касі територіальних управлінь та залишки готівки в операційних касах банків.

3. Операції із резервними фондами готівки Центрального сховища, запасами готівки в грошових сховищах і залишками готівки в оборотній касі Операційного і територіальних управлінь та перевезення готівки можуть здійснюватися відповідно до письмових розпоряджень директора Департаменту готівково-грошового обігу (або особи, яка його заміщує) за погодженням з керівництвом Генерального департаменту регулювання грошового обігу.

Рішення про використання банкнот стратегічного запасу приймає Голова Національного банку (або особа, яка його заміщує) або заступник Голови Національного банку, який здійснює загальне керівництво Генеральним департаментом регулювання грошового обігу.

За рішенням Правління Національного банку Операційне та територіальні управління, Центральне сховище тимчасово припиняють (про що обов'язково доводиться до відома банків регіону) роботу з готівкою та іншими цінностями, здійснюють утилізацію, пошкоджують (крім випадку, передбаченого пунктом 6 цього розділу) або знищують готівку та інші цінності в територіальних управліннях і Центральному сховищі.

Зазначені розпорядження та рішення надсилаються засобами спеціального зв'язку з підтвердженням про їх отримання.

Управління інформаційної безпеки створює сигнально-кодову таблицю, яка доводиться до відома Генерального департаменту регулювання грошового обігу, Операційного та територіальних управлінь,

Центрального сховища засобами спеціального зв'язку з підтвердженням. У сигнально-кодівій таблиці передбачено кодування всього переліку необхідних команд (розпоряджень), які можуть передаватися незахищеними каналами зв'язку, у разі неможливості надіслати письмове розпорядження.

4. Операційне та територіальні управління, Центральне сховище передають один комплект дублікатів ключів від усіх грошових сховищ та сейфів на тимчасове зберігання до Департаменту банківської безпеки з оформленням такого передавання в установленому порядку.

Департамент банківської безпеки визначає місце подальшого зберігання дублікатів ключів від грошових сховищ і сейфів.

5. Начальники Операційного управління, територіального управління, директор Центрального сховища зобов'язані забезпечити пошкодження та/або знищення ключів та кодів від грошових сховищ та ґратчастих дверей у разі загрози насильницького проникнення до будівлі Операційного управління, територіального управління чи Центрального сховища.

Пошкодження/знищення ключів від грошових сховищ та ґратчастих дверей здійснюється в присутності створеної комісії у механічний або хімічний (суміш азотної та соляної кислот – $\text{HNO}_3 + 3\text{HCl}$, «Царська горілка») спосіб.

Коди знищуються шляхом їх блокування адміністратором або через механічне руйнування блоку вводу кодів.

6. У разі неможливості вивезення готівки за межі територіального управління начальники територіальних управлінь забезпечують під контролем керівників підрозділу готівкового обігу і касових операцій та в межах технологічної зони контролю відеокамер типу С пошкодження готівки в грошовому сховищі територіального управління. Така готівка може бути пошкоджена спеціальною фарбою або в інший спосіб, що забезпечить втрату платіжних ознак готівки грошових знаків та монет.

7. Банк у разі неможливості вивезення готівки та інших цінностей на підставі розпорядження Національного банку пошкоджує готівку спеціальною фарбою або в інший спосіб, що забезпечить втрату платіжних ознак готівки грошових знаків. Про факт пошкодження готівки оформляється акт у довільній формі із зазначенням номіналу, кількості та суми готівки, який підписується всіма залученими до цієї роботи працівниками банку.

За розпорядженням Національного банку територіальне управління за місцезнаходженням банку створює комісію з забезпечення контролю за знищенням готівки та інших цінностей банком. Факт знищення готівки та інших цінностей оформляється відповідним актом за підписами всіх залучених до цієї роботи працівників банку та комісії територіального управління.

Акт про пошкодження або знищення готівки та інших цінностей є підтверджувальним документом для відшкодування банку коштів за пошкоджені або знищені цінності.

8. Територіальні управління здійснюють приймання та видачу готівки інкасаторам з урахуванням поточної ситуації, у тому числі в неробочий час.

Територіальні управління в разі потреби прискорення оперативності та підвищення безпеки забезпечують організацію приймання (видачу) від інкасаторів банку доставленої готівки (інкасаторам банку), а також здійснення завантаження касовими працівниками банків касет банкнотами, опломбованих мішків, отриманими від територіального управління, у приміщеннях касового вузла (передсховищі, касовій кабіні тощо).

9. У разі настання будь-якої загрози схоронності цінностей за письмовим розпорядженням начальників Операційного та територіальних управлінь на всіх робочих місцях касові працівники пакують готівку та інші цінності, які отримали під свою відповідальність, а також касові документи в мішки, візки, касети з оформленням ярликів до них із зазначенням усіх реквізитів, передбачених нормативно-правовими актами Національного банку, та опломбовують їх.

Готівка та інші цінності в опломбованих мішках, візках, касетах передаються касовими працівниками матеріально відповідальним особам на тимчасове зберігання до грошових сховищ із відображенням та проставлянням підписів у книзі обліку прийнятої і виданої готівки та інших цінностей.

Для оперативного переміщення мішків, візків, касет з готівкою та іншими цінностями до грошових сховищ залучаються інші касові працівники та інкасатори територіального управління для надання допомоги.

10. Матеріально відповідальні особи приймають на тимчасове зберігання до грошового сховища мішки, візки, касети з готівкою та іншими цінностями за написами на ярликах з перевіркою цілісності

пломби та відповідності номерів пломб із записами та підписами в книгах обліку прийнятої і виданої готівки та інших цінностей.

Після замикання грошових сховищ та здавання їх під охорону матеріально відповідальні особи замикають ключі та печатки від грошових сховищ в індивідуальних сейфах (комірках), що опечатуються. Індивідуальні сейфи або кімнати, у яких вони зберігаються, здаються під охорону в установленому порядку.

11. Згідно з розпорядженням Голови Національного банку (або заступника Голови Національного банку, який здійснює загальне керівництво Генеральним департаментом регулювання грошового обігу) визначається перелік територіальних управлінь, до яких/від яких мають бути вивезені банкноти, сувенірна продукція, інвестиційні та пам'ятні монети з дорогоцінних металів у разі настання будь-якої загрози схоронності цінностей.

За розпорядженням директора Центрального сховища / начальника Операційного або територіального управління банкноти, сувенірна продукція, інвестиційні та пам'ятні монети з дорогоцінних металів пакуються в мішки з оформленням у встановленому порядку ярликів до них із зазначенням усіх необхідних реквізитів.

12. Для своєчасної виплати заробітної плати, пенсій, соціальних доплат, інших грошових виплат банки отримують у територіальних управліннях готівку для підкріплення операційних кас після здійснення розрахунків за готівку. У разі неможливості надходження безготівкових перерахувань за готівку такі операції здійснюються на підставі додаткових угод про касове обслуговування або договорів, укладених шляхом обміну листами. У подальшому територіальні управління вживають заходів для забезпечення надходження (договірного списання) таких коштів.

Банки залежно від обставин, що склалися, самостійно визначають режим та умови своєї діяльності.

13. Операції з готівкою у неробочий час, у вихідні та святкові дні здійснюються з оформленням касових документів за поточною датою проведення операцій із зазначенням часу або напису чи проставлення штампа «вечірня» або «післяопераційний час».

14. Рішення про перевезення готівки підрозділом Національного банку за заявою банку в межах або за межі регіону приймає керівник територіального управління Національного банку.

15. Голова Національного банку або заступник Голови Національного банку, який здійснює загальне керівництво Генеральним департаментом регулювання грошового обігу, визначає підрозділ Національного банку, який здійснюватиме перевезення цінностей з урахуванням ситуації в регіонах. У разі неможливості здійснення територіальним управлінням перевезення цінностей та/або вивезення готівки силами власного підрозділу перевезення цінностей вивезення готівки здійснює підрозділ перевезення цінностей іншого (пріоритетно сусіднього) територіального управління після погодження та повідомлення про це Національного банку. З метою мінімізації ризиків щодо збереження готівки та інших цінностей на місцях керівники територіальних управлінь, Центрального сховища та банків вирішують питання щодо залучення до супроводження цінностей представників Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Збройних Сил України, правоохоронних та/або військових органів.

За відсутності в територіальному управлінні підрозділу перевезення цінностей вивезення готівки здійснює той підрозділ, який здійснює доставку готівки.

Центральне сховище вивозить готівку із залученням оперативного автотранспорту Національного банку.

Розпорядження щодо посилення охорони перевезень готівки готують Департамент банківської безпеки разом із Центральним сховищем.

16. Керівники підрозділів перевезення валютних цінностей та інкасації коштів визначають режим та умови роботи цих підрозділів за погодженням з начальником територіального управління залежно від обставин, що склалися.

17. Під час планування та здійснення операцій із перевезення валютних цінностей та інкасації коштів керівники підрозділів перевезення валютних цінностей та інкасації коштів мають адекватно оцінити ймовірні ризики з урахуванням оперативної обстановки на маршрутах, психологічного навантаження, виду та обсягів перевезень, часу їх проведення, складності маршрутів і здійснити відповідне посилення бригад інкасації.

Керівники підрозділів зобов'язані постійно проводити аналіз маршрутів із перевезення валютних цінностей та інкасації коштів та здійснювати їх коригування за більш безпечними напрямками перевезень.

18. Банки, що мають розгалужену мережу відділень та філій і не уклали договорів із територіальними управліннями про обслуговування з перевезення цінностей, в умовах надзвичайного режиму роботи укладають рамкові угоди з територіальними управліннями про надання таких послуг.

19. У разі неможливості подання заявок на підкріплення готівкою та вивезення її надлишків подання звітності та надання одержувачам і відправникам відповідних емісійних дозволів засобами автоматизованих систем обробки інформації, виконання зазначених функцій здійснюється за допомогою електронної пошти, телефонного зв'язку (телефонограм) або інших засобів комунікації. Операції з отримання та видачі готівки із резервних фондів, запасів готівки територіальних управлінь здійснюються відповідно до письмових розпоряджень директора Департаменту готівково-грошового обігу (або особи, яка його заміщує) за погодженням із керівництвом Генерального департаменту регулювання грошового обігу.

20. Підготовка документів та облік операцій з готівкою в банках, територіальних управліннях здійснюються з використанням комп'ютерної техніки або в ручному режимі на паперових носіях. Бланки первинних, облікових і розпорядчих документів у необхідній кількості мають бути завчасно підготовлені відповідно до зразків, визначених нормативно-правовими актами Національного банку.

21. У разі неможливості передавання підрозділом банку зразків банкнот гривні національної валюти до банку – юридичної особи (іншого підрозділу цього банку) або до відповідного територіального управління за окремим рішенням Голови Національного банку (або особи, яка його заміщує) та/або заступника Голови Національного банку, який здійснює загальне керівництво Генеральним департаментом регулювання грошового обігу (або особою, яка його заміщує), підрозділ банку здійснює їх знищення самостійно.

За результатами знищення зразків банкнот національної валюти підрозділ банку має проінформувати Національний банк про кількість і суму знищених зразків банкнот національної валюти з розподілом за номіналами та надіслати один примірник відповідного акта про знищення до Національного банку.

22. У разі наявності обставин, що не дають змоги проводити банківське обслуговування діючими установами банків військових частин, підприємств, організацій та населення на окремій території, банк для забезпечення здійснення заробітної плати, пенсій та інших соціальних виплат може організовувати мобільні установи банків, що створюються в приміщеннях будівель (на стаціонарній основі), та/або пересувні (на базі панцерованого автомобіля).

Порядок роботи таких мобільних установ визначається внутрішнім положенням банку.

Про створення мобільних установ банк зобов'язаний повідомити територіальне управління за місцем розташування банку та Національний банк.

ХІІІ. Особливості роботи інформаційних систем Національного банку

1. Централізовані інформаційні системи Національного банку та засоби резервування і відновлення роботи децентралізованих систем у звичайному режимі функціонують у будівлях Національного банку в м. Києві, розташованих по вул. Інститутській, 9 і просп. Науки, 7 (далі – будівлі).

2. Під час надзвичайного режиму роботи Голова Національного банку, перший заступник або заступники Голови Національного банку приймають рішення про:

зупинення виконання будь-яких технічних функцій і функціонування будь-яких інформаційних систем Національного банку або їх обмеження на свій розсуд відповідно до умов, що зумовили надзвичайний режим роботи Національного банку;

припинення обслуговування будь-яких клієнтів і припинення/призупинення роботи в інформаційних системах Національного банку будь-яких учасників;

перенесення строків стягнення оплати за послуги, надані Національним банком.

Рішення про необхідний мінімум технічних функцій інформаційних систем Національного банку, що мають виконуватися, та застосування нестандартних способів їх виконання приймає Голова Національного банку, його перший заступник або його заступники залежно від ситуації, що склалася.

Національний банк терміново доводить зазначені рішення до відома банків і фінансових установ, на діяльність яких впливають ці рішення.

3. Під час надзвичайного режиму роботи Національного банку за умови можливості забезпечення роботи в м. Києві діяльність окремих підрозділів та інформаційних систем, що забезпечують продовження виконання функцій Національного банку, організовується за штатним місцем їх роботи або в будь-якій із будівель Національного банку залежно від ситуації, що склалася.

У разі перенесення роботи з однієї будівлі до іншої підрозділи, залучені до виконання функцій Національного банку (далі – залучені підрозділи), мають право використовувати будь-які приміщення, технічне і комп'ютерне забезпечення та інші потрібні ресурси.

Для працівників, залучених до виконання функцій Національного банку в надзвичайному режимі роботи, і для обслуговуючого персоналу інформаційних систем мають бути забезпечені такі умови: вхід до відповідної будівлі та доступ до робочих місць у цілодобовому режимі; можливість перевезення потрібної комп'ютерної та іншої техніки, інших матеріальних цінностей з основного місця їх розміщення.

У разі перенесення роботи залучених підрозділів до іншої будівлі ті підрозділи, які не залучені до роботи, зупиняють свою діяльність, а їх працівники звільняють робочі місця.

4. Під час надзвичайного режиму роботи Національного банку в разі неможливості продовження роботи в м. Києві або наявності достатніх підстав на це робота залучених підрозділів та інформаційних систем продовжується в розміщеному поза межами м. Києва резервному пункті або територіальному управлінні, визначеному рішенням Голови Національного банку або його першого заступника або заступника. Головне господарське управління забезпечує перевезення до цього резервного пункту потрібної комп'ютерної та іншої техніки, працівників, залучених до виконання функцій Національного банку в надзвичайному режимі роботи, обслуговуючого персоналу і розробників інформаційних систем, інших залучених працівників.

XIV. Організація та ведення бухгалтерського обліку під час надзвичайного режиму роботи

1. Керівники банків мають забезпечити роботу служби бухгалтерського обліку.

Банки мають скласти на останню звітну дату оборотно-сальдовий баланс та оборотно-сальдову відомість (додаток 5).

2. Банки можуть не застосовувати такі принципи бухгалтерського обліку:

безперервність;
нарахування доходів і витрат;
оцінку.

3. Банки можуть не здійснювати нарахування амортизації активів і не формувати резерви на покриття можливих втрат за активами та за позабалансовими зобов'язаннями.

4. Операції, що здійснюються банками, мають бути відображені за відповідними рахунками плану рахунків бухгалтерського обліку банків України та Національного банку згідно з їх призначенням. У разі прийняття рішення про здійснення платежів за відсутності коштів банки можуть використовувати рахунки дебіторської заборгованості та кредити овердрафт шляхом дебетування поточних рахунків клієнтів.

5. Якщо банки не можуть забезпечити ведення бухгалтерського обліку з використанням комп'ютерної техніки, то операції банку реєструються у відповідних книгах (відомостях, журналах тощо) на паперових носіях. Банки мають забезпечити запас відповідних бланків на паперових та електронних носіях для здійснення операцій під час надзвичайного режиму роботи.

6. У разі ведення бухгалтерського обліку в ручному режимі реєстрація операцій банків здійснюється щодня на підставі первинних документів шляхом записів у допоміжних книгах (відомостях, журналах тощо) (додаток 6) та головній книзі (додаток 7).

7. Детальна інформація про операцію за кожним контрагентом банку, що реєструється в бухгалтерському обліку в ручному режимі, відображається в допоміжних бухгалтерських книгах.

У допоміжних книгах проводки за операціями здійснюються за аналітичними рахунками безпосередньо відповідальними виконавцями.

Дані, що містяться в допоміжних книгах, щодня відображаються в головній книзі.

8. У головній книзі запис операцій здійснюється за синтетичними рахунками. За кожним синтетичним рахунком зазначаються обороти за кредитом і дебетом однією сумою та виводиться сальдо.

9. У разі неможливості здійснення реєстрації операцій в автоматизованій системі банку та зведення меморіальних документів керівник має забезпечити збереження первинних документів, на підставі яких видані кошти, здійснені перекази для відображення таких операцій у реєстрах бухгалтерського обліку у відновлювальному періоді.

10. Меморіальні документи дня, на підставі яких були здійснені операції та відображені в бухгалтерському обліку з використанням комп'ютерної техніки, мають бути сформовані, зброшуровані і звірені з оборотно-сальдовим балансом банку. У разі виявлення розбіжностей здійснюється вивіряння документів та оборотів за кожним балансовим рахунком.

11. У разі ведення бухгалтерського обліку операцій у ручному режимі меморіальні документи, сформовані та зброшуровані, звіряються з даними, зазначеними в головній книзі.

12. Меморіальні документи, що сформовані, зброшуровані та звірені з оборотно-сальдовим балансом, зберігаються в спеціально відведених безпечних місцях. Зберігання електронних архівів має бути організовано таким чином, щоб у разі потреби забезпечити їх передавання в належному стані (з описом структури архівів).

13. Допоміжні книги бухгалтерського обліку зберігаються у відповідних підрозділах банку, що відповідають за здійснення окремих видів операцій.

XV. Організація та проведення роботи з відновлення бухгалтерського обліку

1. Після закінчення дії надзвичайного режиму роботи банки мають провести роботу з відновлення бухгалтерського обліку.

2. З метою відновлення бухгалтерського обліку операцій банки мають створити комісію (робочу групу), склад якої затверджується згідно з наказом керівника банку. До складу комісії повинні входити керівники відповідних структурних підрозділів банку (їх заступники), головний бухгалтер (його заступник) та інші посадові особи.

3. Відтворення облікової інформації щодо активів і пасивів банків здійснюється з використанням резервної інформаційної бази даних за період, що передував надзвичайному режиму роботи, з обов'язковим відображенням у балансі всіх операцій, які були здійснені протягом періоду надзвичайного режиму роботи.

4. У разі повної втрати резервної інформаційної бази даних відновлення бухгалтерського обліку здійснюється на підставі наявних документів, підтверджень про здійснення операцій тощо.

5. Для забезпечення виконання робіт з відновлення бухгалтерського обліку комісія має вжити таких заходів:

визначити перелік працівників, які залучатимуться до відновлення бухгалтерського обліку;

провести ревізію готівки та інших цінностей. За результатами інвентаризації і ревізії мають бути складені відповідні акти;

провести інвентаризацію активів, зобов'язань, позабалансових рахунків банків;

отримати документи, на підставі яких здійснювалися операції в період надзвичайного режиму роботи;

передбачити способи введення інформації до автоматизованої системи банку.

6. У разі ведення бухгалтерського обліку в ручному режимі (з обробленням інформації на паперовому носії) накопичену за цей час облікову інформацію потрібно ввести до автоматизованої системи банку.

Банк має здійснити на підставі первинних документів звірку інформації за сумами операцій, виконаних у період надзвичайного режиму роботи в розрізі клієнтів, банків-кореспондентів.

7. Банк складає баланс на дату, з якої починає він працювати у звичайному режимі, на основі оборотно-сальдового балансу, оборотно-сальдової відомості на останню звітну дату, даних допоміжних і головної книг, накопичених первинних документів, згідно з якими здійснено операції протягом надзвичайного режиму роботи, і відповідних документів про результати проведеної ревізії та інвентаризації, звірки з контрагентами.

Додаток 1
до Інструкції щодо організації роботи
банківської системи в надзвичайному режимі
(пункт 1 розділу XI)

Платіжне доручення № _____

від «__» _____ 20__ року

Одержано банком
«__» _____ 20__ року

Платник
Код

Банк платника

Код банку

Дебет

Сума

Отримувач
Код

Кредит

Банк отримувача

(сума словами)

Код банку

Призначення платежу

М. П. Підписи _____

Проведено банком
«__» _____ 20__ року

Підпис банку

Додаток 2
до Інструкції щодо організації роботи
банківської системи в надзвичайному режимі
(пункт 3 розділу XI)

Реєстр платіжних доручень № ____

(найменування та код банку платника)

№ платіжного доручення	Дата складання платіжного доручення	Номер рахунка платника	Код платника	Найменування отримувача	Номер рахунка отримувача	Код отримувача	Код банку отримувача	Сума

Головний бухгалтер

(підпис) (ініціали, прізвище)

« ____ » _____

(прізвище виконавця, телефон)

Додаток 3
до Інструкції щодо організації роботи
банківської системи в надзвичайному режимі
(пункт 3 розділу XI)

Меморіальний ордер № _____

від «__» _____ 20__ року

Платник

Код

Банк платника

Код банку

Дебет

Сума

Отримувач

Код

Банк отримувача

Кредит

Код банку

Сума словами

Призначення платежу

Підписи

Штамп банку

Додаток 4
до Інструкції щодо організації роботи
банківської системи в надзвичайному режимі
(пункт 9 розділу XI)

**Відображення в бухгалтерському обліку міжбанківського переказу
в разі відключення від системи електронних платежів**

1. Банк платника відображає в бухгалтерському обліку списання коштів із поточних рахунків платників такими проводками:

1) зараховує на рахунок кредиторської заборгованості:

Дебет рахунка

Поточні рахунки платників;

Кредит рахунка

Інша кредиторська заборгованість за операціями з банками;

2) виписує на загальну суму меморіальний ордер та здійснює таку проводку:

Дебет рахунка

Інша кредиторська заборгованість за операціями з банками;

Кредит рахунка

Кореспондентський рахунок;

3) у разі повернення від банку отримувача платіжного доручення без виконання здійснюються такі бухгалтерські проводки:

Дебет рахунка

Кореспондентський рахунок;

Кредит рахунка

Поточні рахунки платників.

2. Банк отримувача здійснює такі бухгалтерські проводки:

1) списує з кореспондентського рахунку:

Дебет рахунка

Кореспондентський рахунок;

Кредит рахунка

Інша кредиторська заборгованість за операціями з банками;

2) зараховує на поточні рахунки клієнтів:

Дебет рахунка

Інша кредиторська заборгованість за операціями з банками;

Кредит рахунка

Поточні рахунки отримувачів;

3) у разі невідповідності номера рахунка отримувача та/або його коду банк списує з рахунка «Інша кредиторська заборгованість за операціями з банками» кошти, які не підлягають зарахуванню на рахунки отримувачів, і зараховує їх на кореспондентський рахунок такими проводками:

Дебет рахунка

Інша кредиторська заборгованість за операціями з банками;

Кредит рахунка

Кореспондентський рахунок.

3. Якщо банк платника має здійснити платіж на адресу банку отримувача, з яким не встановлено кореспондентських відносин, банк платника здійснює платіж через банк-кореспондент, у якого відкритий рахунок банку отримувача, на підставі платіжного доручення із зазначенням відповідної інформації щодо операції. Банк-кореспондент (третій банк) виступає агентом для здійснення такого переказу.

Платник виписує платіжне доручення на паперових носіях у чотирьох примірниках, з яких два примірники залишаються в банку платника, а два – передаються до банку отримувача. Банк платника подає повідомлення банку-кореспонденту про здійснення платежу на користь банку отримувача із зазначенням усіх реквізитів платника та отримувача переказу. У такому разі здійснюються такі бухгалтерські проводки:

1) банк платника здійснює такі бухгалтерські проводки:

Дебет рахунка

Поточний рахунок платника;

Кредит рахунка

Кореспондентський рахунок банку-кореспондента;

2) банк-кореспондент здійснює такі бухгалтерські проводки:

Дебет рахунка

Кореспондентський рахунок банку платника;

Кредит рахунка

Кореспондентський рахунок банку отримувача;

3) банк отримувача здійснює такі бухгалтерські проводки:

Дебет рахунка

Кореспондентський рахунок банку отримувача;

Кредит рахунка

Поточний рахунок отримувача.

*Додаток 5
до Інструкції щодо організації роботи
банківської системи в надзвичайному режимі
(пункт 1 розділу XIV)*

_____ (код) _____ (назва установи)

Надруковано _____ (дата) _____ (час)

**Оборотно-сальдовий баланс / Оборотно-сальдова відомість
станом на _____ 20__ року**

(грн.)

Балансові рахунки / аналітичні рахунки*	Обороти**		Вихідне сальдо	
	дебет	кредит	дебет	кредит

Баланс

Підписи

* Оборотно-сальдовий баланс формується на підставі балансових рахунків (синтетичний облік), оборотно-сальдова відомість – на підставі аналітичних рахунків (аналітичний облік).

** Обороти за день.

*Додаток 6
до Інструкції щодо організації роботи
банківської системи в надзвичайному режимі
(пункт 6 розділу XIV)*

Допоміжна книга

за аналітичним рахунком _____
(активний, пасивний, активно-пасивний)

Дата	Вхідний залишок	Обороти		Вихідний залишок
		дебет	кредит	
1	2	3	4	5

Керівник _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

Головний бухгалтер _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

« ____ » _____

(прізвище виконавця, телефон)

Додаток 7
до Інструкції щодо організації роботи
банківської системи в надзвичайному режимі
(пункт 6 розділу XIV)

Головна книга

Дата	Назва рахунка	Номер рахунка	Вхідний залишок	Обороти		Вихідний залишок
				дебет	кредит	
1	2	3	4	5	6	7
Активи						
Активи, усього:						
Пасиви (зобов'язання та капітал)						
Пасиви, усього:						
Доходи						
Доходи, усього:						
Витрати						
Витрати, усього:						
Результат поточного року (доходи мінус витрати)						
Позабалансові рахунки						
Активні						
Усього:						
Пасивні						
Усього:						

Керівник

_____ (підпис) (ініціали, прізвище)

Головний бухгалтер

_____ (підпис) (ініціали, прізвище)

«___» _____

_____ (прізвище виконавця, телефон)

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 7 жовтня 2014 р. № 639

**Про внесення змін до Положення про депозитарну та клірингову діяльність
 Національного банку України**

З метою впорядкування операцій з погашення облігацій внутрішніх місцевих позик Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Унести до Положення про депозитарну та клірингову діяльність Національного банку України, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 25 вересня 2013 року № 387, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 9 жовтня 2013 року за № 1727/24259 (далі – Положення), такі зміни:

1) пункт 32 розділу VII викласти в такій редакції:

«32. Депозитарій у день проведення платежів за ЦП на підставі інформації клірингової відомості за ЦП та реєстру утримувачів ЦП, а також у разі потреби відповідно до наданих емітентом ОМП розпоряджень на переказ ОМП щодо погашення цих цінних паперів формує реєстр(и) платіжних доручень та засобами програмно-технологічного забезпечення надсилає його/їх Операційному управлінню для здійснення переказу коштів на рахунки отримувачів»;

2) додаток 1 до Положення доповнити після рядка

«

		викуплені емітентом, що погашаються або анулюються	2	000	622000
--	--	--	---	-----	--------

»

новим рядком такого змісту:

«

		за розпорядженням емітентів ОМП, що погашаються або анулюються		010	622010
--	--	--	--	-----	--------

»;

3) у пункті 25 «Погашення ЦП» додатка 2 до Положення:

після рядка

«

123000	622000	балансові рахунки емітента;
--------	--------	-----------------------------

»

доповнити двома новими рядками такого змісту:

«

123000	622010	балансові рахунки емітента ОМП (зарахування за розпорядженнями емітентів ОМП);
622000	622010	

»;

після рядка

«

622000	123000	
--------	--------	--

»

доповнити новим рядком такого змісту:

«

622010		
--------	--	--

»;

у колонці «Примітки» слова «після проведення платежів з погашення» замінити словами «балансові рахунки клієнтів-постачальників після проведення платежів з погашення ЦП та/або після переведення ЦП на балансів рахунки емітентів».

2. Генеральному департаменту грошово-кредитної політики (Щербакова О. А.) довести зміст цієї постанови до відома територіальних управлінь Національного банку України, емітентів та депозитарних установ – клієнтів депозитарію Національного банку України для використання в роботі.
3. Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.
4. Контроль за виконанням цієї постанови залишаю за собою.

Голова В. О. Гонтарева

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 8 жовтня 2014 р. № 643

Про внесення змін до Положення про кредитування Національним банком України Фонду гарантування вкладів фізичних осіб

Відповідно до статей 6, 42 Закону України «Про Національний банк України», статей 19, 20, 25 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», з метою забезпечення захисту інтересів вкладників банків та беручи до уваги рішення Ради Національного банку України від 11 вересня 2014 року № 27, Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Унести до глави 1 Положення про кредитування Національним банком України Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 18 березня 2013 року № 95, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 3 квітня 2013 року за № 543/23075 (зі змінами), такі зміни:

1) у пункті 1.3 слово «короткострокових» виключити;

2) абзац перший пункту 1.7 викласти в такій редакції:

«1.7. Процентна ставка за кредитом Фонду встановлюється на рівні облікової ставки Національного банку та протягом дії кредитного договору не підлягає коригуванню».

2. Кредитні договори та договори застави, укладені Національним банком України з Фондом гарантування вкладів фізичних осіб до дня набрання чинності цією постановою, підлягають приведенню у відповідність до вимог пункту 1 цієї постанови (у частині коригування ціни кредиту та достатності забезпечення).

3. Генеральному департаменту грошово-кредитної політики (Щербакова О. А.) довести зміст цієї постанови до відома Операційного управління та Фонду гарантування вкладів фізичних осіб для використання в роботі.

4. Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

5. Контроль за виконанням цієї постанови залишаю за собою.

В. о. Голови О. В. Писарук

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 9 жовтня 2014 р. № 647

Про проведення валютних операцій

З метою врегулювання ситуації на готівковому валютному ринку України, керуючись статтею 99 Конституції України, статтями 7, 15, 44, 45 Закону України «Про Національний банк України», статтями 6, 11 Декрету Кабінету Міністрів України від 19 лютого 1993 року № 15-93 «Про систему валютного регулювання і валютного контролю», Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Дозволити уповноваженим банкам у разі недотримання вимог щодо порядку формування та зберігання обов'язкових резервів за відповідний звітний період резервування здійснювати власні операції з купівлі іноземної валюти виключно для забезпечення проведення валютно-обмінних операцій.

2. Інші нормативно-правові акти Національного банку України діють у частині, що не суперечить вимогам цієї постанови.

3. Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

4. Контроль за виконанням цієї постанови залишаю за собою.

В. о. Голови О. В. Писарук

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 9 жовтня 2014 р. № 655

Про заходи щодо зміни умов користування кредитами рефінансування та операціями репо

З метою підтримки стабільності банківської системи, що є необхідною умовою для виконання Національним банком України своєї основної конституційної функції щодо забезпечення стабільності грошової одиниці України, зважаючи на значні внутрішні та зовнішні ризики, для сприяння забезпечення вчасного виконання зобов'язань банків України перед вкладниками, створення стимулів для повернення коштів у банківську систему, керуючись статтею 99 Конституції України, статтями 6, 7, 13, 15, 42, 55 Закону України «Про Національний банк України», пунктом 4 рішення Ради Національного банку України від 11 вересня 2014 року № 27 «Про стан виконання Основних засад грошово-кредитної політики на 2014 рік та її вплив на соціально-економічний розвиток України», Правління Національного банку України **постановляє**:

1. У разі звернення банку щодо неможливості належного виконання ним зобов'язань перед Національним банком України за операціями рефінансування та операціями репо в строки, визначені кредитними договорами та договорами репо, укладеними відповідно до умов Положення про регулювання Національним банком України ліквідності банків України, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 30 квітня 2009 року № 259, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 06 травня 2009 року за № 410/16426 (зі змінами), здійснювати продовження строку та зміну інших умов користування отриманими кредитами на умовах та в порядку, визначених Положенням про надання Національним банком України стабілізаційних кредитів банкам України, затвердженим постановою Правління Національного банку України від 13 липня 2010 року № 327, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 19 липня 2010 року за № 540/17835 (зі змінами) (далі – Положення № 327), шляхом унесення відповідних змін до таких кредитних договорів, договорів застави та договорів репо.

2. У разі наявності в банку простроченої заборгованості за нарахованими процентами за операціями рефінансування на момент прийняття цієї постанови наявна сума боргу включається до загального обсягу заборгованості банку за цими операціями. Стягнення пені, нарахованої за несвоєчасну сплату процентів, та штрафів, накладених за порушення умов відповідних кредитних договорів, не здійснюється.

3. У разі недостатності забезпечення за кредитами, зазначеними в пункті 1 цієї постанови, банк повинен повернути частину заборгованості пропорційно розміру зменшення вартості забезпечення або поповнити чи замінити його забезпеченням, визначеним у Положенні № 327, у розмірі, достатньому для задоволення вимог за кредитним договором з урахуванням коригуючого коефіцієнта.

Здійснювати в разі потреби заміну та/або надання додаткового забезпечення за кредитами.

4. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на першого заступника Голови Національного банку України Писарука О. В., директора Генерального департаменту банківського нагляду Шульгу А. А. та директора Генерального департаменту грошово-кредитної політики Щербакову О. А.

5. Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

В. о. Голови О. В. Писарук

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 28 жовтня 2014 р. № 682

**Про затвердження Змін до Інструкції про міжбанківський переказ коштів
в Україні в національній валюті**

Відповідно до статей 7, 40, 56 Закону України «Про Національний банк України» та з метою приведення нормативно-правових актів Національного банку України у відповідність до вимог Закону України від 4 липня 2014 року № 1586-VII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання негативному впливу на стабільність банківської системи» Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Затвердити Зміни до Інструкції про міжбанківський переказ коштів в Україні в національній валюті, затвердженої постановою Правління Національного банку України від 16 серпня 2006 року № 320, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 6 вересня 2006 року за № 1035/12909 (зі змінами), що додаються.
2. Департаменту платіжних систем та розрахунків (Кравець В. М.) довести зміст цієї постанови до відома Операційного, територіальних управлінь Національного банку України та банків України для використання в роботі.
3. Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

Голова В. О. Гонтарева

ЗАТВЕРДЖЕНО
Постанова Правління
Національного банку України
28 жовтня 2014 року № 682

ЗМІНИ
до Інструкції про міжбанківський переказ коштів в Україні
в національній валюті

1. Пункт 1 глави 1 розділу I після абзацу восьмого доповнити новим абзацом дев'ятим такого змісту:

«заблоковані кошти – кошти, заблоковані Національним банком на кореспондентському рахунку банку, відкритому в Національному банку, у розмірі наданого банку кредиту овернайт без забезпечення (далі – кредит овернайт бланковий) та процентів за користування ним відповідно до нормативно-правового акта Національного банку про регулювання ліквідності банків України».

У зв'язку з цим абзаци дев'ятий – сорок третій уважати відповідно абзацами десятим – сорок четвертим.

2. У першому реченні пункту 3 глави 2 розділу II слова «протягом трьох робочих днів» замінити словами «не пізніше наступного робочого дня».

3. У розділі III:

1) у першому реченні пункту 3 глави 2 слова «протягом трьох робочих днів» замінити словами «не пізніше наступного робочого дня»;

2) у главі 3:

пункт 7 виключити.

У зв'язку з цим пункти 8 – 12 уважати відповідно пунктами 7 – 11;

у пункті 9:

абзаци перший – шостий замінити одним новим абзацом такого змісту:

«Документи про арешт коштів банку-кореспондента, що надійшли під час тимчасової адміністрації, банк приймає і обліковує на відповідному позабалансовому рахунку без виконання та повідомляє орган, який прийняв (надіслав) документ про арешт коштів, про запровадження тимчасової адміністрації в банку-кореспонденті».

У зв'язку з цим абзаци сьомий – дев'ятий уважати відповідно абзацами другим – четвертим;

в абзаци третьому слова та цифру «визначеному пунктом 8 цієї глави» замінити словами та цифрою «визначеному пунктом 7 цієї глави».

4. У пунктах 1 та 3 глави 1 розділу V слова «внутрішньобанківська платіжна система» у всіх відмінках замінити аббревіатурою «ВМПС».

5. У розділі VI:

1) у главі 1:

абзац перший пункту 3 після слів «на початок поточного операційного дня» доповнити словами «за винятком заблокованих коштів»;

пункт 4 після слів «на кореспондентському рахунку банку на цей час» доповнити словами «за винятком заблокованих коштів»;

пункт 11 виключити;

2) у главі 2:

абзац перший пункту 2 доповнити словами «за винятком заблокованих коштів»;

в абзаци другому пункту 5 слово та цифри «груп 352» замінити словом та цифрами «груп 131, 132, 352»;

перше речення пункту 7 після слів «на початок поточного операційного дня» доповнити словами «за винятком заблокованих коштів»;

у підпункті «б» пункту 9 слова та цифри «(крім ліміту, встановленого на виконання документів, передбачених абзацом першим пункту 10 цієї глави)» виключити;

абзаци перший – шостий пункту 10 замінити одним новим абзацом такого змісту:

«Документи про арешт коштів банку, що надійшли під час тимчасової адміністрації, територіальне управління приймає і обліковує на відповідному позабалансовому рахунку без встановлення ліміту технічного рахунку банку та повідомляє орган, який прийняв (надіслав) документ про арешт коштів, про запровадження тимчасової адміністрації в банку».

У зв'язку з цим абзаци сьомий – дев'ятий уважати відповідно абзацами другим – четвертим;

3) у главі 4:

абзац другий пункту 2 замінити двома новими абзацами такого змісту:

«списання в безспірному порядку заборгованості банку перед Національним банком за кредитом овернайт бланковий на суму заблокованих коштів»;

списання в безспірному порядку іншої заборгованості банку перед Національним банком, основаної на здійсненому рефінансуванні, у межах залишку коштів на кореспондентському рахунку банку на початок операційного дня за винятком заблокованих коштів».

У зв'язку з цим абзац третій уважати абзацом четвертим;

главу після пункту 2 доповнити новим пунктом 3 такого змісту:

«3. Територіальне управління в день списання заборгованості банку перед Національним банком за кредитом овернайт бланковий формує меморіальний ордер на суму заблокованих коштів. Територіальне управління виконує меморіальний ордер у режимі реального часу шляхом формування засобами САБ відповідного пакета-запиту з міжбанківським електронним розрахунковим документом, передавання його через АРМ-СЕП до ЦОСЕП та отримання пакета-відповіді».

У зв'язку з цим пункти 3 – 8 уважати відповідно пунктами 4 – 9;

пункти 4 – 7 замінити одним новим пунктом 4 такого змісту:

«4. Територіальне управління в день здійснення списання в безспірному порядку іншої заборгованості банку перед Національним банком, основаної на здійсненому рефінансуванні, та договірною списання встановлює ліміт технічного рахунку банку:

для списання в безспірному порядку іншої заборгованості банку перед Національним банком, основаної на здійсненому рефінансуванні, – на визначену суму списання. Якщо немає (недостатньо) кош-

тів на кореспондентському рахунку банку на початок операційного дня, то територіальне управління додатково розраховує суму для списання з поточних надходжень на кореспондентський рахунок банку. Додатково розрахована сума дорівнює 20% від суми надходжень на кореспондентський рахунок банку за останній робочий день, у який були надходження на його кореспондентський рахунок;

для договірною списання – на визначену суму списання.

Ліміт устанавлюється в режимі реального часу (пакет-запит надсилається ЦОСЕП до відправлення файла L.00) або у файловому режимі (файл L.00).

Списання за меморіальним ордером здійснюється в режимі реального часу або у файловому режимі. Якщо на технічному рахунку банку сума менша, ніж сума встановленого ліміту, то списання здійснюється в межах наявної суми.

У режимі реального часу територіальне управління виконує меморіальний ордер у такому порядку:

формує засобами САБ відповідний пакет-запит з міжбанківським електронним розрахунковим документом, передає його через АРМ-СЕП до ЦОСЕП та отримує пакет-відповідь;

зменшує ліміт технічного рахунку банку на визначену суму списання.

У файловому режимі територіальне управління виконує меморіальний ордер у такому порядку:

формує міжбанківський електронний розрахунковий документ і файлом А надсилає до СЕП;

зменшує ліміт технічного рахунку банку на визначену суму списання, пересвідчившись (на підставі інформації, яка надходить від ЦОСЕП), що списана сума відображена за цим рахунком.

Територіальне управління в разі недостатності коштів на кореспондентському рахунку банку для погашення іншої заборгованості банку перед Національним банком, основаної на здійсненому рефінансуванні, розподіляє суму цієї заборгованості між банком і його філіями, які працюють у СЕП за окремими кореспондентськими рахунками, і надсилає засобами системи ЕП повідомлення територіальним управлінням, у яких відкриті кореспондентські рахунки філій цього банку, про списання в безспірному порядку відповідних сум з кореспондентських рахунків філій.

Територіальні управління виконують списання в безспірному порядку заборгованості з кореспондентських рахунків філій у порядку, визначеному цим пунктом, та інформують засобами системи ЕП територіальне управління, що обслуговує кореспондентський рахунок банку, про здійснені суми списання.

Територіальне управління, в якому відкрито кореспондентський рахунок банку, здійснює контроль за повнотою списання суми заборгованості».

У зв'язку з цим пункти 8, 9 уважати відповідно пунктами 5, 6.

6. У пункті 9 глави 2 розділу VII слово та цифри «пунктів 1 – 5» замінити словом та цифрами «пунктів 1 – 4».

7. В абзаці сьомому пункту 2 глави 4 розділу X слова «внутрішньобанківської платіжної системи» замінити словами «внутрішньобанківської міжфілійної платіжної системи».

8. У тексті Інструкції та в додатках до неї слова «ідентифікаційний код за ЄДРПОУ», «орган доходів і зборів» та «Управління захисту інформації» у всіх числах та відмінках замінити відповідно словами «код за ЄДРПОУ», «контролюючий орган» та «Управління інформаційної безпеки» у відповідних числах та відмінках.

9. Додаток 2 до Інструкції після слова «Начальник» доповнити словами «(або уповноважена ним особа)».

10. Додаток 3 до Інструкції викласти в такій редакції:

«Додаток 3
до Інструкції про міжбанківський переказ
коштів в Україні в національній валюті
(підпункт 2 пункту 2 глави 1 розділу II)

**Картка
із зразками підписів та відбитка печатки
(Зразок)**

Власник кореспондентського рахунку	Код за ЄДРПОУ	Відмітка територіального управління Національного банку України
Повне найменування	Код банку	
Скорочене найменування		
Місцезнаходження		
Тел.		
Найменування банку – юридичної особи		
Найменування територіального управління Національного банку України	Код за ЄДРПОУ	Дозвіл на приймання зразків підписів
Місцезнаходження територіального управління Національного банку України		Головний бухгалтер _____ (або його заступник) _____ (підпис) «__» _____ р.
Наводимо зразки підписів та відбитка печатки, які є обов'язковими під час здійснення операцій за кореспондентським рахунком. Розпорядження за кореспондентським рахунком є дійсними за наявності в них одного першого та одного другого підписів.		Інші відмітки

Зворотний бік картки із зразками підписів та відбитка печатки

Повне найменування власника кореспондентського рахунку		Кореспондентський рахунок №	Строк повноважень службових осіб, які тимчасово користуються правом першого чи другого підпису
Посада	Прізвище, ім'я, по батькові	Зразок підпису	
Перший підпис			
Другий підпис			
М. П.		Керівник банку/філії ¹	Зразок відбитка печатки
Посвідчувальний напис нотаріуса відповідно до законодавства України		Головний бухгалтер	
		" " _____ р.	

¹ Підписи керівника та головного бухгалтера вимагаються відповідно до підпункту «г» пункту 8 глави 1 розділу II Інструкції про міжбанківський переказ коштів в Україні в національній валюті.

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 30 жовтня 2014 р. № 685

Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів
Національного банку України

Відповідно до вимог статті 99 Конституції України, статей 7, 25, 44, 45, 56 Закону України «Про Національний банк України», Декрету Кабінету Міністрів України від 19 лютого 1993 року № 15-93 «Про систему валютного регулювання і валютного контролю» Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Унести до пункту 1 постанови Правління Національного банку України від 29 серпня 2014 року № 540 «Про введення додаткових механізмів для стабілізації грошово-кредитного та валютного ринків України» (зі змінами) такі зміни:

1) підпункт 11 після абзацу третього доповнити новим абзацом четвертим такого змісту:

«посилений валютний контроль за операціями клієнтів з купівлі іноземної валюти, що здійснюються на підставі договорів, які вперше подаються до банку»;

2) у підпункті 14:

абзаци другий і третій виключити.

У зв'язку з цим абзаци четвертий – п'ятнадцятий уважати відповідно абзацами другим – тринадцятим;

абзаци шостий – тринадцятий виключити;

3) доповнити пункт новим підпунктом такого змісту:

«15) переказування благодійними організаціями благодійної допомоги та переказ коштів Міністерством охорони здоров'я України за межі України для оплати лікування фізичних осіб здійснюються на підставі документів, що підтверджують необхідність такого лікування в іноземному медичному закладі, та не потребують наявності акта цінової експертизи Державного підприємства «Державний інформаційно-аналітичний центр моніторингу зовнішніх товарних ринків» або погодження Національного банку України, а також індивідуальної ліцензії Національного банку України».

2. У пункті 4 постанови Правління Національного банку України від 30 грудня 2003 року № 597 «Про переказування коштів у національній та іноземній валюті на користь нерезидентів за деякими операціями», зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 5 лютого 2004 року за № 159/8758 (зі змінами), цифри «100000» замінити цифрами «50000».

3. Генеральному департаменту грошово-кредитної політики (Щербакова О. А.) довести зміст цієї постанови до відома територіальних управлінь Національного банку України та банків України для використання в роботі, а банкам України – до відома їх клієнтів.

4. Постанова набирає чинності з 3 листопада 2014 року.

Голова В. О. Гонтарева

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 30 жовтня 2014 р. № 691

Про внесення змін до Положення про надання Національним банком України стабілізаційних кредитів банкам України

Відповідно до статей 7, 15, 42, 55 Закону України «Про Національний банк України» та статей 66, 67 Закону України «Про банки і банківську діяльність», з метою забезпечення безпеки та фінансової стабільності банківської системи, захисту інтересів вкладників і кредиторів Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Унести до Положення про надання Національним банком України стабілізаційних кредитів банкам України, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 13 липня 2010 року № 327, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 липня 2010 року № 540/17835 (зі змінами), такі зміни:

1) в абзаці другому пункту 2.1 глави 2, у підпунктах «є», «ж» пункту 3.1 глави 3 цифри «1.10» замінити цифрами «1.11»;

2) у підпункті «є» пункту 3.1 глави 3 слово та цифри «та 1.9» замінити цифрами «1.9, 1.10»;

3) пункт 1 додатка 1 після підпункту 1.8 доповнити новим підпунктом 1.9 такого змісту:

«1.9. Облігації підприємств (крім цільових), розміщення яких здійснено під гарантію Кабінету Міністрів України, за умови, якщо:

строк погашення облігацій настає не раніше ніж через 10 днів після строку повернення кредиту;

облігації випущені або переведені в бездокументарну форму, вільно обертаються на фондовому ринку і їх розміщення та обіг обслуговуються депозитарною системою відповідно до законодавства.

Коригуючий коефіцієнт для цього виду забезпечення – 0,9».

У зв'язку з цим підпункти 1.9 – 1.11 уважати відповідно підпунктами 1.10 – 1.12.

2. Департаменту нормативно-методологічного забезпечення банківського регулювання та нагляду (Іваненко Н. В.) довести зміст цієї постанови до відома територіальних управлінь Національного банку України та банків України для використання в роботі.

3. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на першого заступника Голови Національного банку України Писарука О. В.

4. Постанова набирає чинності з дня, наступного за днем її офіційного опублікування.

Голова В. О. Гонтарева

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 31 жовтня 2014 р. № 695

Про внесення зміни до нормативно-правового акта
з питань здійснення закупівель товарів, робіт і послуг

Відповідно до статей 15 і 56 Закону України «Про Національний банк України», частини третьої статті 2 Закону України «Про здійснення державних закупівель» Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Пункт 6 розділу III Положення про здійснення Національним банком України закупівель товарів, робіт і послуг, пов'язаних із розробленням дизайну, виготовленням захищеного паперу, банкнот, монет і державних нагород України, їх зберіганням, транспортуванням та обліком, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 07 листопада 2013 року № 440, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 28 листопада 2013 року за № 2039/24571 (зі змінами), доповнити новим абзацом такого змісту:

«Заявки з додатками Фабрики банкнотного паперу та Центрального сховища Національного банку на проведення процедур закупівель, що стосуються придбання обладнання для виготовлення грошей та систем оброблення готівки, очікувана вартість закупівлі яких перевищує 1 млн. грн. з урахуванням ПДВ, та виконання робіт з нового будівництва, реконструкції, технічного переоснащення, реставрації та капітального ремонту цих структурних одиниць незалежно від очікуваної вартості закупівлі погоджуються також з генеральним директором Банкнотно-монетного двору або особою, яка його заміщує».

2. Генеральному департаменту регулювання грошового обігу (Зайченко В. П.) довести зміст цієї постанови до відома структурних підрозділів центрального апарату, територіальних управлінь, структурних підрозділів та одиниць Національного банку України для використання в роботі.

3. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на заступника Голови Національного банку України Смоля Я. В.

4. Постанова набирає чинності з дня, наступного за днем її офіційного опублікування.

Голова В. О. Гонтарева

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 3 листопада 2014 р. № 699

Про застосування окремих норм валютного законодавства під час режиму тимчасової окупації на території вільної економічної зони «Крим»

Відповідно до статей 7, 25, 30, 44, 45, 56 Закону України «Про Національний банк України», статей 9, 12 Закону України від 12 серпня 2014 року № 1636-VII «Про створення вільної економічної зони «Крим» та про особливості здійснення економічної діяльності на тимчасово окупованій території України» (далі – Закон), розділів II та III Декрету Кабінету Міністрів України від 19 лютого 1993 року № 15-93 «Про систему валютного регулювання і валютного контролю» та вимог постанови Правління Національного банку України від 6 травня 2014 року № 260 «Про відкликання та анулювання банківських ліцензій та генеральних ліцензій на здійснення валютних операцій окремих банків і закриття банками відокремлених підрозділів, що розташовані на території Автономної Республіки Крим і міста Севастополя» Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Установити, що для цілей застосування нормативно-правових актів Національного банку України:

особа, місцезнаходження якої (zareєстрована/постійно проживає) на території вільної економічної зони «Крим» (далі – суб'єкт Криму), прирівнюється до нерезидента (за інвестиційними операціями – до іноземного інвестора);

договори, укладені суб'єктами Криму із суб'єктами з місцезнаходженням (zareєстровані/постійно проживають) на іншій території України (далі – материкова територія України), є документами, що використовуються замість зовнішньоекономічних договорів (контрактів) під час застосування нормативно-правових актів Національного банку України.

2. Перекази (платежі) з материкової території України на територію вільної економічної зони «Крим» (далі – ВЕЗ «Крим») або з території ВЕЗ «Крим» на материкову територію України здійснюються в порядку, передбаченому нормативно-правовими актами Національного банку України для операцій з переказу коштів за межі України/в Україну.

Такі перекази здійснюються в гривні або іноземній валюті 1-ї та 2-ї груп Класифікатора іноземних валют та банківських металів, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 4 лютого 1998 року № 34 (у редакції постанови Правління Національного банку України від 2 жовтня 2002 року № 378, zareєстрованої в Міністерстві юстиції України 24 жовтня 2002 року за № 841/7129, зі змінами) (далі – іноземна валюта), з урахуванням таких особливостей.

Резиденти здійснюють перекази в іноземній валюті та гривні на користь суб'єктів Криму з метою оплати зобов'язань, пов'язаних з розташованим на території Криму майном (крім цінних паперів), що було набуто цими резидентами до набрання чинності Законом.

Юридичні особи здійснюють такі перекази на підставі документів, що підтверджують право власності на таке майно, та документів, що підтверджують наявність підстав для здійснення оплати зобов'язань.

Фізичні особи, які мають податкову адресу на іншій території України ніж ВЕЗ «Крим», зобов'язані задекларувати об'єкти житлової нерухомості, що перебувають в їх власності та розташовані на території ВЕЗ «Крим». Фізичні особи для здійснення переказів, що пов'язані з об'єктами житлової нерухомості, подають до банку документ про декларування. Виконання фізичними особами зобов'язань, пов'язаних з іншим майном, здійснюється банками на підставі документів, що підтверджують наявність підстав для здійснення оплати зобов'язань.

Переказ коштів з метою оплати зобов'язань, пов'язаних з розташованим на території Криму майном, резиденти здійснюють з власних поточних рахунків, відкритих в уповноважених банках.

Інвестиції резидентів в об'єкти інвестиційної діяльності, розташовані (zareєстровані) на території Криму, забороняються.

3. Про виконання суб'єктами Криму зобов'язань за кредитними договорами, що обслуговуються в уповноважених банках.

У разі надходження на користь уповноваженого банку-кредитора від суб'єкта Криму коштів у валюті, що відрізняється від валюти кредиту за кредитним договором, уповноважений банк зобов'язаний:

здійснити купівлю, продаж (обмін) на міжбанківському валютному ринку України валюти, що надійшла в рахунок виконання зобов'язань позичальника за кредитним договором, у валюту кредиту;

зарахувати куплену (обміняну) валюту або гривневий еквівалент проданої іноземної валюти в рахунок погашення вимог банку-кредитора за кредитним договором із відображенням у бухгалтерському обліку банку на відповідних рахунках операцій з погашення заборгованості за наданим кредитом (основного боргу), сплати процентів за кредитним договором тощо.

4. Розрахунки з метою виконання зобов'язань суб'єктами Криму за укладеними до набрання чинності Законом кредитними договорами в гривнях перед уповноваженими банками та розрахунки за операціями, наведеними в абзацах третьому – п'ятому пункту 2 та пункті 3 цієї постанови, дозволяється здійснювати через кореспондентські рахунки банків-нерезидентів у гривнях, що відкриті в уповноважених банках.

5. Заборонити проведення на материковій території України таких операцій в російських рублях: залучення вкладів (депозитів) за договорами банківського вкладу (депозиту), у тому числі збільшення суми вкладу (депозиту), що були розміщені до набрання чинності Законом, а також пролонгація таких договорів;

надання коштів у кредит (позику), у тому числі за кредитами овердрафт, а також шляхом пролонгації строку користування кредитом (позикою) або його часткою за договором, укладеним до набрання чинності Законом.

6. Банкам України зупинити здійснення операцій за відкритими до набрання чинності Законом рахунками юридичних осіб, місцезнаходження яких на території ВЕЗ «Крим», та вжити заходів щодо закриття таких рахунків.

7. Переміщення готівкових російських рублів через адміністративний кордон ВЕЗ «Крим» забороняється, за винятком їх переміщення фізичними особами в сумі, що не перевищує в еквіваленті 10000 гривень, за умови усного декларування посадовій особі митниці.

8. На територію ВЕЗ «Крим» поширюються норми Закону України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні» з урахуванням того, що:

1) електронні платіжні засоби, емітовані на території ВЕЗ «Крим», у тому числі як мобільний платіжний інструмент, не можуть використовуватися на іншій території України з метою ініціювання будь-якого грошового переказу;

2) електронні платіжні засоби, емітовані внутрішньодержавною платіжною системою або міжнародними платіжними системами, можуть використовуватися на території ВЕЗ «Крим».

9. У статистичній звітності, що подається до Національного банку України, операції з суб'єктами Криму відображаються як операції з нерезидентами із зазначенням коду території ВЕЗ «Крим».

10. На час дії цієї постанови інші нормативно-правові акти Національного банку України діють у частині, що не суперечить цій постанові.

11. Генеральному департаменту грошово-кредитної політики (Щербакова О. А.) довести зміст цієї постанови до відома територіальних управлінь Національного банку України та банків України для використання в роботі, а банкам України – до відома їх клієнтів.

12. Постанова набирає чинності з дня, наступного за днем її офіційного опублікування.

Голова В. О. Гонтарева

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 3 листопада 2014 р. № 703

Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів
Національного банку України

З метою врегулювання ситуації на валютному ринку України, керуючись статтею 99 Конституції України, статтями 7, 15, 44, 45 Закону України «Про Національний банк України», статтями 6, 11 Декрету Кабінету Міністрів України від 19 лютого 1993 року № 15-93 «Про систему валютного регулювання і валютного контролю», Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Абзац другий пункту 37 розділу I Положення про порядок та умови торгівлі іноземною валютою, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 10 серпня 2005 року № 281, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 29 серпня 2005 року за № 950/11230 (зі змінами), викласти в такій редакції:

«змінювати час функціонування Системи підтвердження угод та/або термін подання заявки на участь у функціонуванні Системи підтвердження угод, оперативно попередивши про це суб'єктів ринку до часу зміни».

2. В абзацах другому та третьому пункту 1 постанови Правління Національного банку України від 02 червня 2008 року № 152 «Про встановлення часу функціонування Системи підтвердження угод на міжбанківському валютному ринку України Національного банку України та зміну терміну подання заявки на участь у цій Системі» (зі змінами) цифри «10.00» замінити цифрами «9.00».

3. Генеральному департаменту грошово-кредитної політики (Щербакова О. А.) довести зміст цієї постанови до відома територіальних управлінь Національного банку України та банків України для використання в роботі.

4. Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

Голова В. О. Гонтарева

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 6 листопада 2014 р. № 712

Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів
Національного банку України

Відповідно до статей 7, 44, 56 Закону України «Про Національний банк України», статей 33 та 34 Закону України «Про угоди про розподіл продукції», статей 5, 10 1, 11 Декрету Кабінету Міністрів України від 19 лютого 1993 року № 15-93 «Про систему валютного регулювання і валютного контролю», з метою врегулювання питань щодо здійснення розрахунків за угодами про розподіл продукції Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Унести до Інструкції про порядок здійснення контролю за експортними, імпортними операціями, затвердженої постановою Правління Національного банку України від 24 березня 1999 року № 136, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 28 травня 1999 року за № 338/3631 (зі змінами), такі зміни:

1) доповнити пункт 2.1 розділу 2 після слів «Виручка резидентів» словами «[крім інвесторів (представництв іноземних інвесторів на території України) за угодами про розподіл продукції, контроль за своєчасністю розрахунків яких не здійснюється]»;

2) доповнити пункт 3.1 розділу 3 після слів «Імпортні операції резидентів» словами «[крім інвесторів (представництв іноземних інвесторів на території України) за угодами про розподіл продукції, контроль за своєчасністю розрахунків яких не здійснюється]»;

3) у розділі 4:

доповнити пункт 4.1 після слів «вимагати від своїх клієнтів» словами «[крім інвесторів (представництв іноземних інвесторів на території України) за угодами про розподіл продукції]»;

доповнити перше речення пункту 4.2 словами «[крім інвесторів (представництв іноземних інвесторів на території України) за угодами про розподіл продукції, контроль за своєчасністю розрахунків яких не здійснюється]».

2. Унести до глави 2 Положення про валютний контроль, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 08 лютого 2000 року № 49, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 04 квітня 2000 року за № 209/4430 (зі змінами), такі зміни:

1) доповнити пункт 2.2 новим абзацом такого змісту:

«операцій інвестора (представництва іноземного інвестора на території України) за угодою про розподіл продукції, що здійснюються у зв'язку з такою угодою, передбачених підпунктами «а», «д» пункту 4 статті 5, а також пунктом 1 статті 10 1 Декрету»;

2) доповнити пункт 2.6 новим абзацом такого змісту:

«На операції інвестора (представництва іноземного інвестора на території України) за угодою про розподіл продукції з одержання кредитів в іноземній валюті, а також на операції представництва іноземного інвестора на території України щодо оплати праці працівників-нерезидентів, які згідно з укладеними трудовими договорами (контрактами) працюють в Україні (перерахування на банківські рахунки цих осіб в Україні або за її межами), не поширюються вимоги щодо одержання індивідуальних ліцензій»;

3) доповнити пункт 2.9 новим абзацом такого змісту:

«Залучення кредитів та позик в іноземній валюті інвестором (представництвом іноземного інвестора на території України) за угодою про розподіл продукції у зв'язку з такою угодою не потребує отримання реєстраційного свідоцтва».

3. Затвердити Зміни до Інструкції про порядок відкриття, використання і закриття рахунків у національній та іноземних валютах, затвердженої постановою Правління Національного банку України від 12 листопада 2003 року № 492, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 17 грудня 2003 року за № 1172/8493 (зі змінами), що додаються.

4. Унести до постанови Правління Національного банку України від 30 грудня 2003 року № 597 «Про переказування коштів у національній та іноземній валюті на користь нерезидентів за деякими операціями», зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 05 лютого 2004 року за № 159/8758 (зі змінами), такі зміни:

1) доповнити пункт 1 трьома новими абзацами такого змісту:

«Підставою для проведення зазначених в абзацах першому та четвертому цього пункту операцій з оплати робіт, послуг, прав інтелектуальної власності та/або виконання зобов'язань за векселем, яким оформлена заборгованість резидента перед нерезидентом за такою оплатою, за дорученням інвестора (представництва іноземного інвестора на території України) за угодою про розподіл продукції є такі документи:

договір із нерезидентом (або інший документ, який згідно з правом, що підлягає застосуванню, має силу договору), умовами якого може бути передбачено проведення розрахунків за надані послуги, виконані роботи чи передані права інтелектуальної власності з використанням векселів;

вексель, якщо його видача передбачена умовами такого договору»;

2) доповнити пункт 6 новим абзацом такого змісту:

«операції інвестора (представництва іноземного інвестора на території України) за угодою про розподіл продукції, які здійснюються для потреб такої угоди [у тому числі пов'язані з придбанням обладнання, матеріалів, устаткування та інших товарів, робіт і послуг, необхідних для провадження робіт чи здійснення іншої діяльності, передбаченої угодою про розподіл продукції, включаючи розпорядження частиною виробленої продукції, що належить інвестору (представництву іноземного інвестора на території України), іншому інвестору чи державі]».

5. Доповнити постанову Правління Національного банку України від 03 серпня 2004 року № 363 «Про встановлення процентних ставок за зовнішніми запозиченнями резидентів» після пункту 2 новим пунктом 3 такого змісту:

«3. Обмеження максимальних розмірів процентних ставок, установлені пунктами 1 і 2 цієї постанови, не застосовуються до запозичень інвестора (представництва іноземного інвестора на території України) за угодою про розподіл продукції у зв'язку з такою угодою».

У зв'язку з цим пункти 3 – 5 уважати відповідно пунктами 4 – 6.

6. Пункт 1.5 глави 1 Положення про порядок видачі Національним банком України індивідуальних ліцензій на використання іноземної валюти на території України як засобу платежу, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 14 жовтня 2004 року № 483, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 9 листопада 2004 року за № 1429/10028 (зі змінами), після абзацу третього доповнити новим абзацом четвертим такого змісту:

«якщо як ініціатором, так і отримувачем за валютною операцією є інвестор (представництво іноземного інвестора на території України) за угодою про розподіл продукції або держава [ця норма стосується лише операцій, що здійснюються з метою розподілу коштів згідно з умовами угод про розподіл продукції між інвесторами за такими угодами та (або) між інвесторами та державою]».

У зв'язку з цим абзаци четвертий – шостий уважати відповідно абзацами п'ятим – сьомим.

7. Доповнити пункт 1.4 глави 1 Положення про порядок видачі Національним банком України індивідуальних ліцензій на розміщення резидентами (юридичними та фізичними особами) валютних цінностей на рахунках за межами України, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 14 жовтня 2004 року № 485, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 5 листопада 2004 року за № 1413/10012 (зі змінами), новим абзацом такого змісту:

«представництва іноземних інвесторів за угодами про розподіл продукції».

8. Унести до Положення про порядок та умови торгівлі іноземною валютою, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 10 серпня 2005 року № 281, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 29 серпня 2005 року за № 950/11230 (зі змінами), такі зміни:

1) доповнити главу 4 розділу II новим пунктом такого змісту:

«9. Інвестор (представництво іноземного інвестора) за угодою про розподіл продукції на території України має право купувати, обмінювати іноземну валюту для потреб за угодою про розподіл продукції [у тому числі для придбання обладнання, матеріалів, устаткування та інших товарів, робіт і послуг, необхідних для провадження робіт чи здійснення іншої діяльності, передбаченої угодою про розподіл продукції, з метою виконання зобов'язань за кредитними операціями та платежами за цими

операціями (проценти, комісійні винагороди, неустойки, штрафні санкції тощо) в іноземній валюті, а також для її перерахування на власний поточний, вкладний (депозитний) рахунок, поточні, вкладні (депозитні) рахунки в Україні або за її межами інвесторів (представництв іноземних інвесторів на території України) за відповідною угодою про розподіл продукції чи держави] на підставі заяви про купівлю іноземної валюти»;

2) доповнити розділ III новим пунктом такого змісту:

«17. Вимоги до проведення операцій з купівлі, продажу, обміну іноземної валюти, її перерахування та використання, установлені цим розділом, не застосовуються до операцій інвестора (представництва іноземного інвестора на території України) за угодою про розподіл продукції у зв'язку з угодою про розподіл продукції».

9. Визнати такою, що втратила чинність, постанову Правління Національного банку України від 02 жовтня 2014 року № 623 «Про врегулювання питань щодо відкриття та використання рахунків в уповноважених банках під час обслуговування діяльності, пов'язаної з угодою про розподіл продукції».

10. Генеральному департаменту грошово-кредитної політики (Щербакова О. А.) довести зміст цієї постанови до відома територіальних управлінь Національного банку України та банків України для використання в роботі, а банкам України – до відома їх клієнтів.

11. Постанова набирає чинності з дня, наступного за днем її офіційного опублікування.

Голова В. О. Гонтарева

ЗАТВЕРДЖЕНО
Постанова Правління
Національного банку України
6 листопада 2014 року № 712

ЗМІНИ

до Інструкції про порядок відкриття, використання і закриття рахунків у національній та іноземних валютах

1. У главі 16:

1) в абзаці шостому пункту 16.2 слова «або нотаріально чи підписом уповноваженого працівника банку, якщо нерезидент-інвестор є учасником угоди про розподіл продукції відповідно до Закону України «Про угоди про розподіл продукції» виключити;

2) абзац десятий пункту 16.11 виключити.

2. Доповнити Інструкцію новими главами такого змісту:

«21. Порядок відкриття, використання і закриття поточних рахунків представництвам іноземних інвесторів за угодами про розподіл продукції на території України

21.1. Відкриття поточного рахунку в національній та/або іноземній валюті представництву іноземного інвестора за угодою про розподіл продукції на території України (далі – представництво іноземного інвестора), призначеного для обслуговування діяльності для потреб угоди про розподіл продукції, здійснюється в такому порядку.

Особи (особа), які (яка) відкривають (відкриває) рахунок, мають (має):

пред'явити паспорт або інший документ, що посвідчує особу, і документи, що підтверджують їх повноваження. Фізичні особи-резиденти додатково пред'являють документ, виданий відповідним органом державної податкової служби, що засвідчує їх реєстрацію в Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків;

подати документи (копії документів, засвідчені в установленому порядку) згідно з переліком, визначеним цією главою Інструкції.

На підставі цих документів уповноважений працівник банку здійснює ідентифікацію представництва іноземного інвестора та осіб, уповноважених розпоряджатися поточним рахунком у національній та/або іноземній валюті представництва іноземного інвестора.

Між банком і представництвом іноземного інвестора укладається в письмовій формі договір банківського рахунку.

21.2. Уповноважений банк відкриває поточний рахунок представництва іноземного інвестора на підставі таких документів:

заяви про відкриття поточного рахунку (додаток 1);

копії свідоцтва про державну реєстрацію угоди про розподіл продукції, стороною якої є юридична особа-нерезидент (іноземний інвестор), інтереси якої представляє на території України таке представництво, засвідченої нотаріально чи підписом уповноваженого працівника банку;

копії легалізованої або засвідченої шляхом проставлення апостиля довіреності, виданої представникові іноземного інвестора в Україні, яка надає право розпоряджатися рахунком та підписувати розрахункові документи від імені іноземного інвестора, засвідченої нотаріально чи підписом уповноваженого працівника банку;

картки зі зразками підписів і відбитка печатки (додаток 2), засвідченої нотаріально.

21.3. За поточним рахунком представництва іноземного інвестора у національній валюті здійснюються всі види розрахунково-касових операцій, передбачених для поточних рахунків юридичних осіб – резидентів.

21.4. На поточний рахунок представництва іноземного інвестора в іноземній валюті зараховуються такі кошти:

у готівковій формі у випадках, визначених нормативно-правовими актами Національного банку, що регулюють використання готівкової іноземної валюти на території України;

перераховані з-за кордону на ім'я власника рахунку через уповноважені банки України;

за платіжними документами, що надіслані з-за кордону на ім'я власника рахунку в порядку, установленому законодавством України;

за платіжними документами на ім'я власника рахунку, увезеними на територію України і задекларованими митному органу під час в'їзду в Україну (у ввізній митній декларації робиться відмітка уповноваженого банку про прийняття платіжних документів, а копія митної декларації залишається в уповноваженому банку);

перераховані з-за кордону нерезидентами за зовнішньоекономічними контрактами (договорами, угодами);

перераховані з рахунків в Україні або за її межами юридичною особою – нерезидентом (іноземним інвестором), інтереси якої представляє на території України таке представництво, інвесторами, представництвами інших іноземних інвесторів за відповідною угодою про розподіл продукції чи державою;

перераховані з рахунків постійних представництв нерезидентів в Україні, якщо в призначенні платежу коштів, що надійшли з-за кордону, зазначено, що ці кошти згідно з договором (контрактом, угодою) належать іноземному інвестору, у тому числі в особі його представництва;

перераховані юридичними особами-нерезидентами (у тому числі через їх представництва в Україні) згідно з міжнародними та/або міжурядовими угодами;

перераховані резидентами, нерезидентами у формі кредитів (позик, фінансової допомоги);

перераховані з власного поточного або вкладного (депозитного) рахунку, відкритого в Україні або за її межами;

сума процентів, нарахована за залишками коштів на поточному рахунку, якщо це передбачено договором;

повернені з будь-яких причин нерезидентом або резидентом, на користь якого такі кошти були перераховані раніше;

іноземна валюта, куплена уповноваженим банком на міжбанківському валютному ринку України за рахунок коштів у національній валюті на поточному рахунку представництва іноземного інвестора;

інші надходження на користь представництва іноземного інвестора – власника рахунку, що не суперечать законодавству України.

21.5. З поточного рахунку представництва іноземного інвестора в іноземній валюті проводяться такі операції:

оплата праці працівникам-нерезидентам, які згідно з укладеними трудовими договорами (контрактами) працюють в Україні (перерахування на банківські рахунки цих осіб);

здійснення розрахунку з працівниками-резидентами, які згідно з укладеними трудовими договорами (контрактами) працюють за межами України;

перерахування коштів або продаж на міжбанківському валютному ринку України з метою подальшого зарахування на відкриті в Україні або за її межами власні поточні або вкладні (депозитні) рахунки представництва іноземного інвестора, рахунки юридичної особи-нерезидента (іноземного інвестора), інтереси якої представляє на території України таке представництво, та/або рахунки інших інвесторів або представництв інших іноземних інвесторів за відповідною угодою про розподіл продукції чи держави (також у разі закриття цього рахунку);

перерахування на користь нерезидента за межі України за зовнішньоекономічними договорами (контрактами, угодами);

обмін на іншу іноземну валюту відповідно до законодавства України (у тому числі на міжнародних ринках з метою виконання зобов'язань перед нерезидентами в іноземній валюті, що обмінюється, без проміжного зарахування цієї іноземної валюти на поточний рахунок представництва іноземного інвестора);

перерахування за кордон за навчання, за участь у конференціях, виставках;

перерахування на користь юридичної особи – резидента, якщо в призначенні платежу коштів, що надійшли із-за кордону, зазначено, що ці кошти згідно з договором (контрактом, угодою) належать цьому резиденту;

перерахування за кордон на ім'я фізичних осіб, які у зв'язку з угодою про розподіл продукції тимчасово перебувають за межами України в довгостроковому відрядженні або навчаються, як оплата праці (або як стипендія);

перерахування залишків коштів у разі закриття поточного рахунку в одному уповноваженому банку і відкриття поточного рахунку в іншому уповноваженому банку;

перерахування на території України у випадках, передбачених законодавством України;

перерахування для погашення заборгованості за отриманим кредитом (позикою, фінансовою допомогою) в іноземній валюті (у тому числі проценти, комісійні, неустойка та штрафні санкції) на користь резидентів, нерезидентів;

повернення помилково отриманих коштів;

інші будь-які перерахування, що не суперечать законодавству України.

21.6. Поточний рахунок представництва іноземного інвестора закривається в порядку, установленому пунктами 20.5 і 20.6 глави 20 цієї Інструкції.

22. Порядок відкриття і використання вкладних (депозитних) рахунків представництвам іноземних інвесторів за угодами про розподіл продукції на території України і використання коштів за цими рахунками

22.1. Якщо представництво іноземного інвестора за угодою про розподіл продукції на території України (далі – представництво іноземного інвестора) не має рахунків у цьому банку, то відкриття йому вкладного (депозитного) рахунку здійснюється в такому порядку.

Особа, яка відкриває рахунок, має:

пред'явити паспорт або інший документ, що посвідчує особу, і документи, що підтверджують її повноваження. Фізичні особи – резиденти додатково пред'являють документ, виданий відповідним органом державної податкової служби, що засвідчує їх реєстрацію в Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків;

подати документи (копії документів, засвідчені в установленому порядку) за переліком, визначеним цією главою Інструкції.

На підставі цих документів уповноважений працівник банку здійснює ідентифікацію представництва іноземного інвестора та осіб, уповноважених розпоряджатися вкладним (депозитним) рахунком.

Між банком та представництвом іноземного інвестора укладається в письмовій формі договір банківського вкладу.

22.2. Банк відкриває вкладний (депозитний) рахунок якщо представництво іноземного інвестора не має рахунків у цьому банку за умови подання представництвом таких документів:

копії свідоцтва про державну реєстрацію угоди про розподіл продукції, стороною якої є юридична особа – нерезидент (іноземний інвестор), інтереси якої представляє на території України таке представництво, засвідченої нотаріально чи підписом уповноваженого працівника банку;

копії легалізованої або засвідченої шляхом проставлення апостиля довіреності, виданої представникові іноземного інвестора в Україні, яка надає право розпоряджатися рахунком та підписувати розрахункові документи від імені іноземного інвестора, засвідченої нотаріально чи підписом уповноваженого працівника банку.

22.3. Представництво іноземного інвестора під час відкриття вкладного (депозитного) рахунку, якщо в договорі банківського вкладу передбачено перерахування коштів з рахунку після закінчення строку зберігання з використанням платіжного доручення клієнта, додатково має подати картку із зразками підписів і відбитка печатки (додаток 2), засвідчену в установленому порядку.

22.4. Рахунок відкривається на підставі договору банківського вкладу, якщо вкладний (депозитний) рахунок відкривається представництву іноземного інвестора, що вже має в цьому банку рахунок (тобто, коли банком здійснена ідентифікація клієнта і сформована справа з юридичного оформлення рахунку).

22.5. Кошти на вкладні (депозитні) рахунки представництва іноземного інвестора перераховуються з рахунків в Україні або за її межами представництва іноземного інвестора, юридичної особи – нерезидента (іноземного інвестора), інтереси якої представляє на території України таке представництво, інвесторів, представництв інших іноземних інвесторів за відповідною угодою про розподіл продукції чи держави.

Кошти з вкладного (депозитного) рахунку представництва іноземного інвестора перераховуються на рахунки в Україні або за її межами представництва іноземного інвестора, юридичної особи – нерезидента (іноземного інвестора), інтереси якої представляє на території України таке представництво, інвесторів, представництв інших іноземних інвесторів за відповідною угодою про розподіл продукції чи держави.

22.6. Нараховані проценти (дохід в іншій формі) за вкладом (депозитом) представництва іноземного інвестора відповідно до умов договору банківського вкладу можуть перераховуватися на поточний рахунок або зараховуватися на поповнення вкладу (депозиту).

22.7. За договором банківського вкладу банк зобов'язаний видати вклад на першу вимогу вкладника, крім вкладів, унесених клієнтом на інших умовах повернення, що встановлені договором банківського вкладу».

ПЕРЕЛІК

**документів, розміщених у додатку до журналу
«Вісник Національного банку України» – збірнику
«Законодавчі і нормативні акти з банківської діяльності»
за 2014 рік (випуски 1–12), у хронологічному порядку**

Назва документа	Дата	Номер документа	Номер випуску
--------------------	------	--------------------	------------------

**ЗАКОНИ. УКАЗИ. ПОСТАНОВИ. РОЗПОРЯДЖЕННЯ.
ІНШІ ДОКУМЕНТИ**

Закон України «Про внесення змін до статті 4 Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» щодо видів фінансових послуг»	10.10.2013	№ 643-VII	1
Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо обліку та реєстрації платників податків та удосконалення деяких положень»	24.10.2013	№ 657-VII	1
Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про державну службу»	19.12.2013	№ 714-VII	2
Закон України «Про Державний бюджет України на 2014 рік»	16.01.2014	№ 719-VII	3
Закон України «Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні»	27.03.2014	№ 1166-VII	6
Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про інформацію» та Закону України «Про доступ до публічної інформації»	27.03.2014	№ 1170-VII	6
Закон України «Про здійснення державних закупівель»	10.04.2014	№ 1197-VII	6
Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення порядку відкриття бізнесу»	15.04.2014	№ 1206-VII	6
Закон України «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України»	15.04.2014	№ 1210-VII	6
Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо надання інформації про державну реєстрацію прав та їх обтяжень з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно»	16.04.2014	№ 1219-VII	7

Закон України «Про внесення зміни до статті 35 Господарського процесуального кодексу України щодо підстав звільнення від доказування»	17.04.2014	№ 1226-VII	7
Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо діяльності Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини у сфері захисту персональних даних»	13.05.2014	№ 1262-VII	7
Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо питань оціночної діяльності»	29.05.2014	№ 1284-VII	10
Закон України «Про мораторій на стягнення майна громадян України, наданого як забезпечення кредитів в іноземній валюті»	03.06.2014	№ 1304-VII	8
Закон України «Про внесення змін до статті 34 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»	05.06.2014	№ 1319-VII	8
Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо найменування національних комісій, що здійснюють державне регулювання у сфері ринку цінних паперів та ринків фінансових послуг»	05.06.2014	№ 1323-VII	9
Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України»	17.06.2014	№ 1507-VII	9
Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання негативному впливу на стабільність банківської системи»	04.07.2014	№ 1586-VII	8
Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про банки і банківську діяльність» щодо визначення особливостей корпоративного управління в банках»	04.07.2014	№ 1587-VII	8
Закон України «Про створення вільної економічної зони «Крим» та про особливості здійснення економічної діяльності на тимчасово окупованій території України»	12.08.2014	№ 1636-VII	11
Закон України «Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції»	02.09.2014	№ 1669-VII	12
Закон України «Про очищення влади»	16.09.2014	№ 1682-VII	12

Закон України «Про запобігання корупції»	14.10.2014	№ 1700-VII	12
Розпорядження Президента України «Про уповноваження О. Шлапака та С. Кубіва на підписання Меморандуму про взаєморозуміння між Україною як Позичальником та Європейським Союзом як Кредитором і Кредитної угоди між Україною як Позичальником, Національним банком України як Агентом Позичальника та Європейським Союзом як Кредитором щодо отримання Україною макрофінансової допомоги Європейського Союзу у сумі до 1 мільярда євро»	08.05.2014	№ 836/ 2014-рп	7
Постанова Верховної Ради України «Про текст Конституції України в редакції 28 червня 1996 року, із змінами і доповненнями, внесеними законами України від 8 грудня 2004 року № 2222-IV, від 1 лютого 2011 року № 2952-VI, від 19 вересня 2013 року № 586-VII»	22.02.2014	№ 750-VII	4
Постанова Верховної Ради України «Про звільнення Соркіна І. В. з посади Голови Національного банку України»	24.02.2014	№ 778-VII	4
Постанова Верховної Ради України «Про призначення Кубіва С. І. на посаду Голови Національного банку України»	24.02.2014	№ 779-VII	4
Постанова Верховної Ради України «Про звільнення членів Ради Національного банку України»	26.03.2014	№ 1161-VII	5
Постанова Верховної Ради України «Про призначення членів Ради Національного банку України»	01.04.2014	№ 1181-VII	5
Постанова Верховної Ради України «Про звільнення Кубіва С. І. з посади Голови Національного банку України»	19.06.2014	№ 1529-VII	8
Постанова Верховної Ради України «Про призначення Гонtareвої В. О. на посаду Голови Національного банку України»	19.06.2014	№ 1530-VII	8
Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обтяжень і Порядку надання інформації з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно»	17.10.2013	№ 868	2
Порядок державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обтяжень	17.10.2013	№ 868	2
Порядок надання інформації з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно	17.10.2013	№ 868	2

Перелік постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність	17.10.2013	№ 868	2
Постанова Кабінету Міністрів України і Національного банку України «Про затвердження плану заходів на 2014 рік із запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму»	25.12.2013	№ 971	3
План заходів на 2014 рік із запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму»	25.12.2013	№ 971	3
Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку надання Фонду гарантування вкладів фізичних осіб кредиту або внеску держави на безповоротній основі та Методики проведення оцінки настання ризику істотного зменшення обсягу його коштів»	09.07.2014	№ 251	9
Порядок надання Фонду гарантування вкладів фізичних осіб кредиту або внеску держави на безповоротній основі	09.07.2014	№ 251	9
Методика проведення оцінки настання ризику істотного зменшення обсягу коштів Фонду гарантування вкладів фізичних осіб	09.07.2014	№ 251	9
Постанова Кабінету Міністрів України «Деякі питання емісії облігацій міжнародних фінансових організацій»	13.08.2014	№ 327	10
Порядок погодження використання коштів, отриманих міжнародною фінансовою організацією від розміщення облігацій	13.08.2014	№ 327	10
Порядок надання дозволу на здійснення міжнародною фінансовою організацією емісії облігацій на території України	13.08.2014	№ 327	10
Постанова Кабінету Міністрів України «Про ліквідацію публічного акціонерного товариства «Державний земельний банк»	10.09.2014	№ 418	10
Перелік постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність	10.09.2014	№ 418	10
Постанова Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Положення про Урядового уповноваженого у справах Європейського суду з прав людини»	10.09.2014	№ 431	11
Зміни, що вносяться до Положення про Урядового уповноваженого у справах Європейського суду з прав людини	10.09.2014	№ 431	11

Постанова Кабінету Міністрів України «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади»	10.09.2014	№ 442	11
Схема спрямування і координації діяльності центральних органів виконавчої влади Кабінетом Міністрів України через відповідних членів Кабінету Міністрів України	10.09.2014	№ 442	11

**НОРМАТИВНІ АКТИ
НАЦІОНАЛЬНОГО БАНКУ УКРАЇНИ**

Постанова Правління Національного банку України «Про затвердження Правил визначення платіжних ознак та обміну банкнот, розмінних та обігових монет національної валюти України»	23.10.2013	№ 422	1
Правила визначення платіжних ознак та обміну банкнот, розмінних та обігових монет національної валюти України	23.10.2013	№ 422	1
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення змін до Інструкції з бухгалтерського обліку операцій в іноземній валюті та банківських металах у банках України»	05.11.2013	№ 437	1
Інструкція з бухгалтерського обліку операцій в іноземній валюті та банківських металах у банках України	05.11.2013	№ 437	1
Постанова Правління Національного банку України «Про затвердження нормативно-правового акта з питань здійснення закупівель товарів, робіт і послуг»	07.11.2013	№ 440	1
Положення про здійснення Національним банком України закупівель товарів, робіт і послуг, пов'язаних із розробленням дизайну, виготовленням захищеного паперу, банкнот, монет і державних нагород України, їх зберіганням, транспортуванням та обліком	07.11.2013	№ 440	1
Постанова Правління Національного банку України «Про затвердження Змін до Положення про здійснення банками фінансового моніторингу»	07.11.2013	№ 441	1
Зміни до Положення про здійснення банками фінансового моніторингу	07.11.2013	№ 441	1
Постанова Правління Національного банку України «Про затвердження Інструкції про порядок розгляду звернень та особистого прийому громадян у Національному банку України»	07.11.2013	№ 444	1
Інструкція про порядок розгляду звернень та особистого прийому громадян у Національному банку України	07.11.2013	№ 444	1

Постанова Правління Національного банку України «Про зміну строків розрахунків за операціями з експорту та імпорту товарів і запровадження обов'язкового продажу надходжень в іноземній валюті»	14.11.2013	№ 453	1
Постанова Правління Національного банку України «Про затвердження Змін до Інструкції про порядок регулювання діяльності банків в Україні»	14.11.2013	№ 454	2
Зміни до Інструкції про порядок регулювання діяльності банків в Україні	14.11.2013	№ 454	2
Постанова Правління Національного банку України «Про затвердження Змін до Інструкції про міжбанківський переказ коштів в Україні в національній валюті»	18.11.2013	№ 458	2
Зміни до Інструкції про міжбанківський переказ коштів в Україні в національній валюті	18.11.2013	№ 458	2
Постанова Правління Національного банку України «Про регулювання Національним банком України ліквідності банків України»	04.12.2013	№ 491	1
Постанова Правління Національного банку України «Про затвердження Положення про порядок проведення перевірок щодо дотримання об'єктами нагляду (оверсайта) вимог законодавства України з питань діяльності платіжних систем в Україні»	09.12.2013	№ 503	2
Положення про порядок проведення перевірок щодо дотримання об'єктами нагляду (оверсайта) вимог законодавства України з питань діяльності платіжних систем в Україні	09.12.2013	№ 503	2
Постанова Правління Національного банку України «Про затвердження Положення про застосування Національним банком України заходів впливу за порушення об'єктами нагляду (оверсайта) законодавства України з питань діяльності платіжних систем в Україні»	19.12.2013	№ 524	3
Положення про застосування Національним банком України заходів впливу за порушення об'єктами нагляду (оверсайта) законодавства України з питань діяльності платіжних систем в Україні	19.12.2013	№ 524	3
Постанова Правління Національного банку України «Про затвердження Змін до Правил організації статистичної звітності, що подається до Національного банку України»	27.12.2013	№ 555	3
Зміни до Правил організації статистичної звітності, що подається до Національного банку України	27.12.2013	№ 555	3

Постанова Правління Національного банку України «Про затвердження Положення про порядок нарахування та виплати авторської винагороди за використання творів у друкованих та електронних виданнях Національного банку України»	09.01.2014	№ 2	4
Положення про порядок нарахування та виплати авторської винагороди за використання творів у друкованих та електронних виданнях Національного банку України	09.01.2014	№ 2	4
Постанова Правління Національного банку України «Про затвердження Переліку посад державної служби в Національному банку України»	14.01.2014	№ 8	4
Перелік посад державної служби в Національному банку України	14.01.2014	№ 8	4
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення зміни до постанови Правління Національного банку України від 04 грудня 2013 року № 491»	27.01.2014	№ 33	3
Постанова Правління Національного банку України «Про затвердження Положення про порядок реєстрації платіжних систем, учасників платіжних систем та операторів послуг платіжної інфраструктури»	04.02.2014	№ 43	4
Положення про порядок реєстрації платіжних систем, учасників платіжних систем та операторів послуг платіжної інфраструктури	04.02.2014	№ 43	4
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення змін до нормативно-правового акта Національного банку України»	06.02.2014	№ 45	4
Постанова Правління Національного банку України «Про затвердження Положення про надання Національним банком України кредитів банкам України для збереження їх ліквідності»	24.02.2014	№ 91	4
Положення про надання Національним банком України кредитів банкам України для збереження їх ліквідності	24.02.2014	№ 91	4
Постанова Правління Національного банку України «Про регулювання Національним банком України ліквідності банків України»	28.02.2014	№ 110	4
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення змін до Положення про встановлення офіційного курсу гривні до іноземних валют та курсу банківських металів»	31.03.2014	№ 180	5

Постанова Правління Національного банку України «Про затвердження Змін до Положення про надання Національним банком України кредитів банкам України для збереження їх ліквідності»	03.04.2014	№ 194	5
Зміни до Положення про надання Національним банком України кредитів банкам України для збереження їх ліквідності	03.04.2014	№ 194	5
Постанова Правління Національного банку України «Про затвердження Положення про відчуження Національним банком України майна, набутого у власність у рахунок погашення боргу за кредитами, наданими банкам України»	16.04.2014	№ 218	8
Положення про відчуження Національним банком України майна, набутого у власність у рахунок погашення боргу за кредитами, наданими банкам України	16.04.2014	№ 218	8
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення зміни до Положення про надання Національним банком України стабілізаційних кредитів банкам України»	17.04.2014	№ 221	6
Постанова Правління Національного банку України «Про затвердження цін (тарифів) на послуги з розміщення реклами, цін (тарифів) за багаторазові публікації реклами в офіційних виданнях Національного банку України»	25.04.2014	№ 241	8
Ціни (тарифи) на послуги з розміщення реклами, ціни (тарифи) за багаторазові публікації реклами в офіційних виданнях Національного банку України	25.04.2014	№ 241	8
Постанова Правління Національного банку України «Про затвердження Змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України»	30.04.2014	№ 248	7
Зміни до Положення про порядок та умови торгівлі іноземною валютою	30.04.2014	№ 248	7
Постанова Правління Національного банку України «Про затвердження Змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України»	30.04.2014	№ 249	7
Інструкція про порядок організації та здійснення валютно-обмінних операцій на території України	30.04.2014	№ 249	7
Зміни до Інструкції про ведення касових операцій банками в Україні	30.04.2014	№ 249	7

Постанова Правління Національного банку України «Про внесення змін до Інструкції про порядок відкриття, використання і закриття рахунків у національній та іноземних валютах»	12.05.2014	№ 265	7
Постанова Правління Національного банку України «Про зміну строків розрахунків за операціями з експорту та імпорту товарів і запровадження обов'язкового продажу надходжень в іноземній валюті»	12.05.2014	№ 270	7
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення зміни до Положення про порядок формування та зберігання обов'язкових резервів для банків України та філій іноземних банків в Україні»	12.05.2014	№ 277	8
Постанова Правління Національного банку України «Про затвердження Порядку відкриття та використання коштів за поточними рахунками міжнародних фінансових організацій, що відкриваються в уповноважених банках»	19.05.2014	№ 286	8
Порядок відкриття та використання коштів за поточними рахунками міжнародних фінансових організацій, що відкриваються в уповноважених банках	19.05.2014	№ 286	8
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення зміни до Тарифів на послуги (операції), що надаються (здійснюються) Національним банком України в системі електронних платежів та у сфері розрахунково-касового обслуговування»	20.05.2014	№ 291	8
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення змін до нормативно-правового акта з питань здійснення закупівель товарів, робіт і послуг»	21.05.2014	№ 297	8
Постанова Правління Національного банку України «Про окремі питання рефінансування банків»	22.05.2014	№ 303	7
Постанова Правління Національного банку України «Про визнання такими, що втратили чинність, деяких нормативно-правових актів Національного банку України»	28.05.2014	№ 318	7
Постанова Правління Національного банку України «Про затвердження Змін до Положення про застосування Національним банком України заходів впливу за порушення банківського законодавства»	03.06.2014	№ 332	8
Зміни до Положення про застосування Національним банком України заходів впливу за порушення банківського законодавства	03.06.2014	№ 332	8

Постанова Правління Національного банку України «Про затвердження Змін до Інструкції про порядок придбання, зберігання, обліку, охорони, перевезення, використання і застосування бойової вогнепальної зброї та боєприпасів у системі Національного банку України»	11.06.2014	№ 341	8
Зміни до Інструкції про порядок придбання, зберігання, обліку, охорони, перевезення, використання і застосування бойової вогнепальної зброї та боєприпасів у системі Національного банку України	11.06.2014	№ 341	8
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України»	16.06.2014	№ 359	9
Зміни до Плану рахунків бухгалтерського обліку банків України	16.06.2014	№ 359	9
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України»	16.06.2014	№ 360	8
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України з питань здійснення операцій з електронними грошима»	19.06.2014	№ 378	9
Зміни до Положення про електронні гроші в Україні	19.06.2014	№ 378	9
Постанова Правління Національного банку України «Про затвердження Змін до Інструкції з бухгалтерського обліку кредитних, вкладних (депозитних) операцій та формування і використання резервів під кредитні ризики в банках України»	08.07.2014	№ 402	9
Зміни до Інструкції з бухгалтерського обліку кредитних, вкладних (депозитних) операцій та формування і використання резервів під кредитні ризики в банках України	08.07.2014	№ 402	9
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення змін до Правил резервування коштів за залученими уповноваженим банком депозитами і кредитами (позиками) в іноземній валюті від нерезидентів»	15.07.2014	№ 419	9
Постанова Правління Національного банку України «Про встановлення ставки резервування коштів за залученими уповноваженим банком депозитами і кредитами (позиками) в іноземній валюті від нерезидентів»	15.07.2014	№ 420	9

Постанова Правління Національного банку України «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України»	15.07.2014	№ 423	9
Постанова Правління Національного банку України «Про затвердження Інструкції щодо організації роботи банківської системи в надзвичайному режимі»	22.07.2014	№ 435	12
Інструкція щодо організації роботи банківської системи в надзвичайному режимі	22.07.2014	№ 435	12
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення змін до постанови Правління Національного банку України від 30 травня 2014 року № 328»	28.07.2014	№ 449	9
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення зміни до Інструкції про порядок відкриття, використання і закриття рахунків у національній та іноземних валютах»	29.07.2014	№ 450	9
Постанова Правління Національного банку України «Про приведення статутного капіталу банків у відповідність до мінімально встановленого розміру»	06.08.2014	№ 464	9
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення зміни до постанови Правління Національного банку України від 18 березня 2013 року № 95»	08.08.2014	№ 472	9
Постанова Правління Національного банку України «Про затвердження Змін до Положення про застосування Національним банком України заходів впливу за порушення банківського законодавства»	15.08.2014	№ 494	10
Зміни до Положення про застосування Національним банком України заходів впливу за порушення банківського законодавства	15.08.2014	№ 494	10
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення зміни до Інструкції про порядок відкриття, використання і закриття рахунків у національній та іноземних валютах»	18.08.2014	№ 499	10
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України»	19.08.2014	№ 503	10
Зміни до Правил організації статистичної звітності, що подається до Національного банку України	19.08.2014	№ 503	10

Постанова Правління Національного банку України «Про врегулювання ситуації на валютному ринку України»	20.08.2014	№ 515	10
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення змін до постанови Правління Національного банку України від 20 серпня 2014 року № 515»	28.08.2014	№ 534	10
Постанова Правління Національного банку України «Про введення додаткових механізмів для стабілізації грошово-кредитного та валютного ринків України»	29.08.2014	№ 540	10
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення зміни до Положення про проведення Національним банком України валютних аукціонів»	03.09.2014	№ 548	11
Постанова Правління Національного банку України «Про затвердження Регламенту роботи Засвідчувального центру Національного банку України»	08.09.2014	№ 553	11
Регламент роботи Засвідчувального центру Національного банку України	08.09.2014	№ 553	11
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення зміни до постанови Правління Національного банку України від 20 серпня 2014 року № 515»	09.09.2014	№ 557	11
Постанова Правління Національного банку України «Про затвердження Порядку банківського обслуговування мобільними підрозділами банку військових частин, суб'єктів господарювання, населення в разі запровадження надзвичайного режиму роботи»	17.09.2014	№ 578/ДСК Літер «В»	11
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України»	18.09.2014	№ 581	11
Зміни до Інструкції з бухгалтерського обліку основних засобів і нематеріальних активів банків	18.09.2014	№ 581	11
Зміни до Інструкції з бухгалтерського обліку запасів матеріальних цінностей банків України	18.09.2014	№ 581	11
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення зміни до Положення про регулювання Національним банком України ліквідності банків України»	18.09.2014	№ 582	11

Постанова Правління Національного банку України «Про переведення банків – учасників СЕП на обслуговування за кореспондентським рахунком до Головного управління Національного банку України по м. Києву і Київській області»	18.09.2014	№ 585	11
Постанова Правління Національного банку «Про внесення змін до Положення про кредитування Національним банком України Фонду гарантування вкладів фізичних осіб»	18.09.2014	№ 587	11
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення зміни до Положення про надання Національним банком України стабілізаційних кредитів банкам України»	18.09.2014	№ 589	11
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України»	22.09.2014	№ 591	11
Постанова Правління Національного банку України «Про проведення валютних операцій»	22.09.2014	№ 592	11
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення зміни до Положення про застосування Національним банком України заходів впливу за порушення банківського законодавства»	22.09.2014	№ 593	11
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення змін до Положення про надання Національним банком України стабілізаційних кредитів банкам України»	24.09.2014	№ 596	11
Постанова Правління Національного банку України «Про заходи щодо забезпечення повернення кредитів, наданих Національним банком України»	25.09.2014	№ 602	11
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення зміни до Положення про кредитування Національним банком України Фонду гарантування вкладів фізичних осіб»	29.09.2014	№ 612	11
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення змін до Положення про планування та порядок проведення інспекційних перевірок»	30.09.2014	№ 614	11
Постанова Правління Національного банку України «Про врегулювання питань щодо відкриття та використання рахунків в уповноважених банках під час обслуговування діяльності, пов'язаної з угодою про розподіл продукції»	02.10.2014	№ 623	11

Постанова Правління Національного банку України «Про внесення змін до постанови Правління Національного банку України від 29 серпня 2014 року № 540»	03.10.2014	№ 626	11
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України»	07.10.2014	№ 637	11
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення змін до Положення про депозитарну та клірингову діяльність Національного банку України»	07.10.2014	№ 639	12
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення змін до Положення про кредитування Національним банком України Фонду гарантування вкладів фізичних осіб»	08.10.2014	№ 643	12
Постанова Правління Національного банку України «Про проведення валютних операцій»	09.10.2014	№ 647	12
Постанова Правління Національного банку України «Про заходи щодо зміни умов користування кредитами рефінансування та операціями репо»	09.10.2014	№ 655	12
Постанова Правління Національного банку України «Про затвердження Змін до Інструкції про міжбанківський переказ коштів в Україні в національній валюті»	28.10.2014	№ 682	12
Зміни до Інструкції про міжбанківський переказ коштів в Україні в національній валюті	28.10.2014	№ 682	12
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України»	30.10.2014	№ 685	12
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення змін до Положення про надання Національним банком України стабілізаційних кредитів банкам України»	30.10.2014	№ 691	12
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення змін до нормативно-правового акта з питань здійснення закупівель товарів, робіт і послуг»	31.10.2014	№ 695	12

ВИПУСК 12/2014

Постанова Правління Національного банку України «Про застосування окремих норм валютного законодавства під час режиму тимчасової окупації на території вільної економічної зони «Крим»	03.11.2014	№ 699	12
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України»	03.11.2014	№ 703	12
Постанова Правління Національного банку України «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України»	06.11.2014	№ 712	12
Зміни до Інструкції про порядок відкриття, використання і закриття рахунків у національній та іноземних валютах	06.11.2014	№ 712	12